

MYKOLOGICKÉ

LISTY

131

Časopis

České vědecké společnosti pro mykologii

Praha 2015

ISSN 1213-5887

OBSAH / CONTENTS

Egertová Z.:

- Nové nálezy řasnatky modromléčné – *Peziza saniosa* v České republice
New finds of *Peziza saniosa* in the Czech Republic 1

Kříž M.:

- Šedesát let hvězdovky Pouzarovy – *Geastrum pouzarii*
Sixty years of *Geastrum pouzarii* 10

Kotlaba F. a Pouzar Z.:

- Poznámky k ekologii dvou druhů chorošů: ostropórky rozlité –
Oxyporus obducens a ostropórky lužní – *Oxyporus latemarginatus*
On the ecology of two polypore species, *Oxyporus obducens*
and *Oxyporus latemarginatus* 26

Jančovičová S.:

- Bibliografie mykologických prac publikovaných
v časopise Acta Botanica Universitatis Comenianae
Bibliography of mycological papers published in Acta Botanica
Universitatis Comenianae 32

Liška J.:

- Neznámý sběratel Celestýn Opitz
Celestýn Opitz, unknown collector from the 19th century 35

Holec J.:

- Vladimír Antonín šedesátiletý
Vladimír Antonín 60 years old 39

Redakce / Editor:

- Úmrtí (Zdeněk Moravec)
Zdeněk Moravec deceased 42

Maňák R.:

23. jarní setkání českých a slovenských mykologů
23rd Spring meeting of the Czech and Slovak mycologists 43

Hlůza B.:

- Mykologické listy 121–130: obsah, rodový a druhový rejstřík
Mykologické listy 121–130: contents, index of genera and species 46

STUDIUM HUB ROSTOUCÍCH U NÁS**NOVÉ NÁLEZY ŘASNATKY MODROMLÉČNÉ – *PEZIZA SANIOSA*
V ČESKÉ REPUBLICE**

Zuzana Egertová

Je publikováno 45 lokalit řasnatky modromléčné – *Peziza saniosa* zaznamenaných na území České republiky po vydání Červeného seznamu r. 2006, v němž je houba klasifikována jako kriticky ohrožený druh. Je uveden makroskopický a mikroskopický popis založený na studiu čerstvého materiálu a zmíněny možnosti odlišení od dalších druhů s modrajícím mlékem.

Úvod

Řasnatka modromléčná – *Peziza saniosa* Schrad. ex J. F. Gmel. patří zřejmě k nejnáze určitelným druhům obsáhlého rodu *Peziza*, a to především zásluhou nápadného makroskopického znaku, podle něhož také získala své české jméno – po poranění vylučuje tekutinu, která je nejprve bělavá, ale záhy se zbarvuje jasně modře (např. Dennis 1981, Hohmeyer 1986, Medardi 2006). V Červeném seznamu hub (makromycetů) České republiky je tato zajímavá houba hodnocena jako kriticky ohrožená z důvodu domnělého ústupu; jsou zmíněny nálezy ve středních Čechách, v širokém okolí Brna a v Sivickém lese u Mokrě (Svrček 2006). V posledních letech však byla objevena na řadě dalších míst. Cílem článku je poskytnout přehled nových lokalit řasnatky modromléčné a přispět tak k poznání jejího rozšíření na území ČR.

Materiál a metodika

Byly zaznamenávány lokality řasnatky modromléčné objevené na území České republiky po vydání Červeného seznamu, tj. po roce 2006 (nejstarší v tomto článku publikovaný údaj pochází z roku 2009). Kromě vlastních lokalit uveřejňuji i data poskytnutá oslovenými mykology. Dotázány byly rovněž mykologické herbáře PRM (mykologické odd. Národního muzea v Praze), BRNM (botanické odd. Moravského zemského muzea, Brno), CB (Jihočeské muzeum, České Budějovice), CELM (Okresní vlastivědné muzeum v České Lípě) a HR (Muzeum východních Čech, Hradec Králové). Makroskopický i mikroskopický popis byl vypracován na základě studia čerstvého materiálu. Bylo změřeno 30 výtrusů získaných z výtrusného prachu, u ostatních struktur (vřečka, parafýzy, buňky excipula, kapky ve výtrusech) bylo provedeno vždy nejméně 10 měření, a to ve vodě; ornamentika byla pozorována v bavlníkové modři v kyselině mléčné, amyloidita vřeček ověřena v Lugolově roztoku. Synonymika byla převzata z databáze MycoBank (www.mycobank.org).

Výsledky

Řasnatka modromléčná – *Peziša saniosa* Schrad. ex J. F. Gmel., Systema Naturae 2: 1459, 1792.

Syn.: *Aleuria saniosa* (Schrad. ex J. F. Gmel.) Gillet, Champignons de France, les Discomycètes: 46, 1879. – *Galactinia saniosa* (Schrad. ex J. F. Gmel.) Sacc., Sylloge fungorum 8: 106, 1889. – *Plicaria saniosa* (Schrad. ex J. F. Gmel.) Rehm, Rabenhorst's Kryptogamen-Flora, Pilze – Ascomyceten 1(3): 1004, 1894. – *Plicaria nigra* Velen., Novitates mycologicae novissimae: 151, 1947.

Makroskopický popis (souhrnně podle více sběrů). Apothecia přisedlá, 4,5–34 mm široká, 1,5–4,5 mm vysoká, mělce miskovitá nebo plochá, shora okrouhlá, oválná nebo nepravidelně zprohýbaná, rouško tmavě modré, šedomodré až černé, po poranění ronící bělavou tekutinou, která se rychle zbarvuje jasně modře; vnější strana apothecia tmavě hnědá, jemně zrnitá.

Mikroskopický popis (podle sběru od Babice nad Svitavou; materiál z ostatních lokalit autorky se víceméně shoduje). Vřečka o velikosti 280–330 × 11–13 μm, válcovitá, operkulátní, amyloidní, obsahující 8 výtrusů seřazených v jedné řadě. Výtrusy úzce oválné, s rozměry 14–16,5 × 7,5–8,5 μm (Q = 1,75–2,2), ornamentované nepravidelnými protáhlými bradavkami, uvnitř zpravidla se dvěma stejně velkými kapkami o průměru 3,5–4 μm. Parafýzy široké 4–5 μm, s lehce rozšířenými apexy (obvykle do 7 μm, výjimečně až 11 μm), přehrádkované, bezbarvé. Excipulum tvořeno kulovitými buňkami širokými do 60 μm.

Studované sběry

Liberecký kraj:

- 1) NPR Karlovské bučiny (k. ú. Liberec, okr. Liberec), 50°46'30"N, 14°58'32"E, MTB 5255b, 505 m n. m., na půdě v břehu cesty v bučině, 6. VIII. 2012, leg. et det. Z. Egertová, herb. CELM.
- 2) Poblíž Bredovského letohrádku (k. ú. Jablonné v Podještědí, okr. Liberec), 50°46'32"N, 14°47'13"E, MTB 5254b, 365 m n. m., v břehu cesty pod *Tilia* sp., 22. XI. 2014, leg., det. et herb. Z. Egertová.

Jihomoravský kraj:

- 3) Sz. od Alexandrovy rozhledny (k. ú. Babice nad Svitavou, okr. Brno-venkov), 49°18'4 N, 16°40'14"E, MTB 6666c, 455 m n. m., na půdě pod *Carpinus betulus* a *Quercus* sp., 18. X. 2014, leg. Z. Egertová et M. Sochor, det. Z. Egertová, herb. BRNM 766899.
- 4) NPR Vývěry Punkvy (k. ú. Ostrov u Macochy, okr. Blansko), u zeleně značené turistické stezky mezi rozcestníky „Nad Pustým žlebem“ a „Pustý žleb rozc.“, 49°23'7"N, 16°43'43"E, MTB 6666a, 470 m n. m., v břehu cesty pod *Fagus sylvatica* a *Picea abies*, 1. XI. 2014, leg. Z. Egertová et M. Sochor, det. Z. Egertová, herb. BRNM 766894.

- 5) V. od obce Sloup (k. ú. Šošůvka, okr. Blansko), 49°24'50"N, 16°44'26"E, MTB 6566c, 495 m n. m., v břehu cesty pod *Fagus sylvatica*, 20. IX. 2014, leg. et det. Z. Egertová, herb. BRNM 766895.
- 6) U lomu Velká Dohoda (k. ú. Lipovec, okr. Blansko), 49°23'38"N, 16°46'43"E, MTB 6666b, 520 m n. m., na půdě pod *Fagus sylvatica*, *Carpinus betulus* a *Picea abies*, 20. IX. 2014, leg. et det. Z. Egertová, herb. BRNM 766897.

Olomoucký kraj:

- 7) NPR Špraněk (k. ú. Luká, okr. Olomouc), 49°39'56"N, 16°54'43"E, MTB 6367a, 500 m n. m., na půdě v bučině, 13. IX. 2014, leg. et det. Z. Egertová, herb. BRNM 766896.
- 8) PP Třesín (k. ú. Bílá Lhota, okr. Olomouc), 49°42'36"N, 16°59'54"E, MTB 6267d, 340 m n. m., na půdě pod *Fagus sylvatica*, 30. VII. 2014, leg. et det. Z. Egertová, herb. BRNM 766898.

Zlínský kraj:

- 9) Chříby, v blízkosti PP Budačina (k. ú. Halenkovice, okr. Zlín), 49°11'23"N, 17°24'48"E, MTB 6870a, 385 m n. m., na půdě pod *Fagus sylvatica*, 21. IX. 2014, leg. et det. Z. Egertová, herb. BRNM 766901.
- 10) Chříby, 580 m jz. od vrchu Březová (k. ú. Halenkovice, okr. Zlín), 49°10'58"N, 17°25'01"E, MTB 6870b, 360 m n. m., na tlejících ležících kmenech *Fagus sylvatica*, 21. IX. 2014, leg. et det. Z. Egertová, herb. BRNM 766900.

Další lokality (k jednotlivým lokalitám bylo poskytnuto různé množství informací, proto v následujícím výčtu někdy určitá data chybí; zeměpisné souřadnice jsou v některých případech pouze orientační, odhadnuté podle mapy).

Hlavní město Praha:

- 11) Praha-Chuchle (Hlavní město Praha), pod *Carpinus* a *Tilia*, 16. VII. 2014, not. M. Brtník.

Středočeský kraj:

- 12) Okolí Mořiny (okr. Beroun), pod *Fraxinus*, *Crataegus* a *Quercus*, 30. X. 2014, leg., det. et herb. M. Brtník.
- 13) PR Karlické údolí – kopec Bukovka (k. ú. Karlík, okr. Praha-západ, CHKO Český kras), *Carpinus*, *Fagus*, *Quercus*, 7. VIII. 2011, leg., det. et herb. J. Burel.
- 14) PR Vrch Baba u Kosmonos (k. ú. Kosmonosy, okr. Mladá Boleslav), 50°26'56"N, 14°56'43"E, MTB 5555d, 300 m n. m., listnatý les (*Quercus*, *Carpinus*, *Tilia*), 12. VIII. 2013, leg., det. et herb. J. Gaisler.
- 15) Les Obrubce (okr. Mladá Boleslav), 50°26'43"N, 15°2'9"E, MTB 5556c, 250 m n. m., pod *Tilia* a *Quercus*, 21. VII. 2009, leg. M. Kříž, P. Mikuš et K. Jakšová, det. M. Kříž, herb. M. Kříž.
- 16) Ostrá hůrka (k. ú. Košík, okr. Nymburk), 50°20'19"N, 15°7'16"E, MTB 5656d, 260 m n. m., listnatý les (*Quercus*, *Carpinus*), 12. IX. 2010, leg., det. et herb. J. Burel; ibid. 2. VIII. 2011 leg., det. et herb. J. Gaisler.

Jihočeský kraj:

- 17) Okolí Želnavy (okr. Prachatice), pod *Picea*, 4. IX. 2014, not. M. Brtník.

- 18a) NPR Vyšenské kopce (okr. Český Krumlov) – z.část (v. svah), MTB 7151d, 540 m n. m., na humózní půdě pod opadem, vápnomilná bučina, 21. X. 2014, leg. J. Hlásek, det. M. Beran.
- 18b) NPR Vyšenské kopce (okr. Český Krumlov) – jz. část (s. od viaduktu, v. svah), MTB 7151d, 510 m n. m., na zemi mezi opadem, porost *Pinus sylvestris* a *Corylus avellana*, 9. IX. 2014, leg. et det. P. Špinar, herb. CB.
- 18c) NPR Vyšenské kopce (okr. Český Krumlov) – centrální část (Na liště), MTB 7151d, 590 m n. m., na zemi, mezi bylinami, porost *Corylus avellana*, *Betula pendula*, *Cerasus avium*, *Quercus* sp., 5. IX. 2014, leg. et det. M. Beran, herb. CB.
- 18d) NPR Vyšenské kopce (okr. Český Krumlov) – v. část (Městský vrch), MTB 7151d, 590 m n. m., na holé černé zemi, porost *Corylus avellana* a *Larix decidua*, 6. IX. 2014, leg. et det. M. Vašutová.
- 19) Ssv. od Munic – háj Obůrka (okr. České Budějovice), MTB 6952a, 405 m n. m., vlhký humózní substrát u kraje cesty, *Quercus* a *Tilia*, 9. VII. 2014, leg. M. Brtník, J. Souček et. R. Mašek, det. M. Brtník, herb. JS-2014-026 (bude předáno do herb. CB).
- 20) Ssz. od Kamenného Újezdu (okr. České Budějovice), na dně bývalého vápencového lomu, mírně sešlapaný substrát (pod *Tilia*, *Quercus*, *Prunus avium*, jehličnany), MTB 7052d, 465 m n. m., 17. VIII. 2014, leg. M. Klimeš, R. Mašek et J. Souček, det. J. Souček, herb. JS-2014-103 (bude předáno do herb. CB).
- 21) Z. od Libniče (okr. České Budějovice), MTB 6953c, 515 m n. m., zalesněné haldy bývalých stříbrných dolů, vlhký humózní substrát, stinné stanoviště ve smíšeném lese, 25. X. 2014, leg. J. Souček, M. Novotný et J. Janda, det. J. Souček, herb. JS-2014-188 (bude předáno do herb. CB).
- 22) Staňkov (okr. Jindřichův Hradec), na s. břehu Staňkovského rybníka, MTB 7055b, 470 m n. m., na písčité zemi se zbytky rostlin, smíšený porost *Populus tremula*, *Betula*, *Picea abies*, *Pinus sylvestris*, *Salix aurita* a *Quercus*, 6. IX. 2013, leg., det. et herb. J. Burel.
- 23) Staré Město pod Landštejnem (okr. Jindřichův Hradec), cca 3.6 km szs. od kostela v obci na s. břehu rybníka Olien, 49°1'10"N, 15°12'40"E, 655 m n. m., mokřadní vršina s *Alnus* a *Quercus*, na holé půdě, 16. VII. 2011, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 11/157.

Ústecký kraj:

- 24) Ústí nad Labem – lesnaté stráně nad hradem Střekovem (čtvrť Ústí nad Labem-Střekov, okr. Ústí nad Labem), 50°38'26"N, 14°3'39"E, MTB 5350c, 325 m n. m., pod *Carpinus*, 27. VII. 2009, leg., det. et herb. M. Kříž.

Liberecký kraj:

- 25) PR Hamrštejn (k. ú. Liberec-Machnín, okr. Liberec), 50°47'12"N, 14°58'17"E, MTB 5255b, 375 m n. m., listnatý les (*Fagus*, *Carpinus*), 6. IX. 2010, leg., det. et herb. J. Gaiser.

Pardubický kraj:

- 26) PR Vápenice (k. ú. Bojanov, okr. Chrudim), 49°50'47"N, 15°43'36"E, MTB 6160c, 455 m n. m., na břehu řeky pod *Fagus sylvatica*, *Picea abies* a *Alnus* sp., 23. IX. 2013, leg. et det. R. Doležal et V. Kobera, herb. HR 93852.

- 27) PR Krkanka (k. ú. Licibořice, okr. Chrudim), 49°51'48"N, 15°46'44"E, MTB 6160b, 405 m n. m., na cestě v listnatém lese (*Fagus*, *Carpinus*, *Populus tremula*, *Salix caprea*), 8. IX. 2010, leg., det. et herb. R. Doležal.
- 28) Silnice (k. ú. Horka u Chrudimi, okr. Chrudim), 49°52'20"N, 15°54'30"E, MTB 6161a, 365 m n. m., ve smíšeném lese (*Fagus*, *Quercus*, *Picea*), 3. X. 2014, leg., det. et herb. R. Doležal.

kraj Vysočina:

- 29) NPP Švařec (k. ú. Koroužné, okr. Žďár nad Sázavou), na kraji lesní cesty a na holé zemi v mladém porostu *Carpinus*, *Picea*, *Pinus*, 20. IX. 2014, leg., det. et herb. J. Burel.

Jihomoravský kraj:

- 30) Lukov (okr. Znojmo), ca 2,3 km jz. od kostela v obci, na bázi svahu nad Uhlířovou loukou, humózní dubohabřina, na holé půdě pod tlející větví *Carpinus*, 30. VII. 2012, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 12/355.
- 31) Lukov, Ostroh (okr. Znojmo), cca 2,9 km jjz. od kostela v obci, 48°51'25"N, 15°52'52"E, MTB 7161a, 300 m n. m., dubohabřina, na zemi pod *Carpinus*, 4. IX. 2010, leg. et det. J. Běťák.
- 32) Lukov (okr. Znojmo), cca 2,75 km jz. od obce, dolní část zalesněného svahu nad Gálišskou loukou, 48°50'36"N, 15°53'08"E, MTB 7161c, 320 m n. m., dubohabřina, na holé zemi, 22. VI. 2013, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 13/635.
- 33) Čížov (okr. Znojmo), cca 2,3 km jz. od informačního střediska, dolní část zalesněného svahu u Širokého pole, nová paseka v dubohabřině, na holé půdě, 21. VI. 2013, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 13/613.
- 34) Tavíkovice (okr. Znojmo), pod *Corylus*, *Quercus*, *Carpinus*, 19. VIII. 2013, not. M. Brtník.
- 35) PR Slunná (k. ú. Lažánky, okr. Brno-venkov), cca 2 km s. od kostela v obci Lažánky, horní oplocenka, 49°17'49"N, 16°23'17"E, MTB 6764a, 420 m n. m., pralesovitá květnatá bučina, tlející kmen *Fagus sylvatica*, 28. VIII. 2014, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 14/611.
- 36) Brno-Kníničky (okr. Brno-město), lesní komplex Baba, 49°14'31"N, 16°32'00"E, MTB 6765c, 270 m n. m., dubohabřina s *Tilia* sp., 5. VII. 2009, leg. et det. D. Dvořák.
- 37) Sv. od obce Lipůvka (okr. Blansko), 49°20'45"N, 16°34'35"E, MTB 6665c, 530 m n. m., humózní bučina, 12. IX. 2010, leg. et det. D. Dvořák.
- 38) Polesí Rakovec (čtvrť Brno-Řečkovice a Mokrá Hora, okr. Brno-město), 49°14'41"N, 16°35'58"E, MTB 6765d, 290 m n., dubohabřina, 11. VII. 2009, leg. et det. D. Dvořák.
- 39) NPR Býčí skála, Josefovské údolí – Ruská stráž (k. ú. Babice nad Svitavou, okr. Brno-venkov), 49°18'22"N, 16°40'40"E, MTB 6666c, 320 m n. n., bučina na vápenci, 19. IX. 2010, leg. et det. D. Dvořák.
- 40) Hádecká planinka (k. ú. Kanice, okr. Brno-venkov), 49°13'10"N, 16°40'50"E, MTB 6766c, 420 m n. m., MTB 6765d, dubohabřina, 6. VII. 2009, leg. et det. D. Dvořák.
- 41) Děvín (okr. Břeclav), pod *Tilia* sp., 24. IX. 2014, not. M. Brtník.
- 42) Poblíž Macochy (okr. Blansko), 22. VIII. 2014, leg., det. et herb. J. Burel.
- 43) PR U Vrby (okr. Hodonín), ca 4 km ssv. od kostela v obci Ždánice, 49°06'00"N, 17°03'23"E, MTB 6968a, 425 m n. m., 23. VII. 2012, přírodě blízká květnatá bučina, zetlelá větvíčka *Fagus sylvatica* a holá půda okolo, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 12/275.

Řasnatka modromlěčná – *Peziza saniosa*. Ústí nad Labem – lesnaté stráně nad hradem Střekovem, pod habrem 27. 7. 2009, foto M. Kříž.

Olomoucký kraj:

- 44) NPP Jeskyně Na Pomezí (k. ú. Vápenná, okr. Jeseník), 50°14'44"N, 17°8'18"E, MTB 5768d, 590 m n. m., bučina na vápenci, 16. VIII. 2011, leg. et det. D. Dvořák.

Zlínský kraj:

- 45a) PR Holý kopec – sv. část rezervace (k. ú. Buchlovice, okr. Uherské Hradiště), květnatá bučina, holá půda pod *Fagus sylvatica*, 13. IX. 2010, leg. et det. J. Běťák.
- 45b) PR Holý kopec – jv. část rezervace (k. ú. Buchlovice, okr. Uherské Hradiště), buková doubrava s příměsí *Carpinus betulus*, na holé půdě pod *Quercus* sp. a *Fagus sylvatica*, 14. IX. 2010, leg. et det. J. Běťák, herb. JB10/1266.
- 45c) PR Holý kopec – j. svahy rezervace (k. ú. Buchlovice, okr. Uherské Hradiště), 49°6'8"N, 17°17'20"E, 480 m n. m., dubohabřina s bukem, tlející kmen *Fagus sylvatica*, 28. VII. 2011, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 11/260.
- 45d) PR Holý kopec – j. svahy na v. okraji rezervace (k. ú. Buchlovice, okr. Uherské Hradiště), 49°06'03"N, 17°17'23"E, MTB 6869d, 430 m n. m., květnatá bučina, silně zetlelý mohutný kmen *Fagus sylvatica*, 2. VIII. 2010, leg. et det. J. Běťák, herb. JB 10/708.

Diskuse

Řasnatka modromléčná není jedinou řasnatkou, u které lze pozorovat ronění modrající tekutiny po poranění (což však nemusí být zjizvitelné na velmi starých plodnicích – Stanislav Glejdura, os. sdělení). V klíči na určování evropských druhů rodu *Peziza* (Hohmeyer 1986) jsou uvedeny ještě tři druhy význačné tímto znakem: *P. badiofusca* (Boud.) Dennis, *P. badiofuscoides* Donadini a *P. phlebospora* (Le Gal) Donadini. Od *P. saniosa* se liší zbarvením apothecií a mikroskopickými znaky. Pro *P. badiofusca* jsou charakteristické výtrusy s pravidelnými izolovanými bradavičkami a obvykle jednou kapkou; měří 13–15 × 9–10 μm. Rouško bývá zbarveno červenohnědě, purpurově hnědě nebo sépiově hnědě. Kaštanově hnědě až černohnědě zbarvená *Peziza badiofuscoides* má výtrusy velké 15–17 × 7,5–9 μm, s téměř síťovitou ornamentikou a opět zpravidla s jednou kapkou. *Peziza phlebospora* dosahuje velikosti až 6 cm, její rouško je zbarveno červenohnědě až černohnědě s olivovými tóny, výtrusy měří 17–19 × 8–10 μm a mají většinou jednu kapku a ornamentiku tvořenou nepravidelnými, protáhlými, anastomózujícími hřebínky (Hohmeyer 1986).

Literární popisy řasnatky modromléčné se navzájem příliš nerozcházejí (viz Tabulka 1).

Tabulka 1. Porovnání znaků řasnatky modromléčné podle různých autorů.

	velikost apothecií	velikost výtrusů	velikost věcek
Breitenbach et Kränzlin (1981)	10–35 mm	14–16 × 7–8 μm	250–280 × 13 μm
Dennis (1981)	okolo 1–1,5 cm	14–16,5 × 7–9 μm	250 × 13 μm
Hohmeyer (1986)	do 1,5 cm (max. 3 cm)	14–16,5 × 7–9 μm	neuvedena
Medardi (2006)	až 30 mm	15 × 7 μm	260 × 13 μm
tento článek	4,5–34 mm	14–16,5 × 7,5–8,5 μm	280–330 × 11–13 μm

Závěr

Řasnatka modromléčná byla zaznamenána v 10 krajích České republiky (čísla v závorce značí počet lokalit): v Hlavním městě Praha (1), ve Středočeském (5), v Jihočeském (7), Ústeckém (1), Libereckém (3), Pardubickém (3), v kraji Vysočina (1), v Jihomoravském (18), Olomouckém (3) a Zlínském (3). V některých oblastech, například na jižní Moravě, představuje houba vcelku hojný druh, zatímco jinde se jeví jako skutečně vzácná (například z Ostravska se nepodařilo zjistit žádné nálezy, přestože byla H. Deckerovou dotázána celá řada mykologů). V PR Holý kopec a NPR Vyšenské kopce byla houba pozorována na více místech. Lokality se nacházejí ve stupni pahorkatin (200–500 m n. m.) a podhorském stupni vrchovin (500–1000 m n. m.).

Nejvíce sběrů pochází ze září (21), července (12) a srpna (10), méně pak z října (5), listopadu (2) a června (2); jsou tedy pokryta fenologická období časně letní až pozdně podzimní s maximem růstu v období letním a podzimním. Nejčasnější výskyt byl zjištěn 21. června, nejpozdější 22. listopadu. Pro srovnání – Hansen et Knudsen (2000) uvádějí výskyt v létě a na podzim, Breitenbach et Kränzlin (1981) od srpna do října, Dennis (1981) v říjnu. Velká část lokalit je bohatá na vápník, není to však pravidlem. Houba preferuje bučiny a dubohabřiny a byla pozorována jak na půdě, tak na tlejícím dřevě.

Řasnatka modromléčná bývá hodnocena jako vzácná (Dennis 1981, Breitenbach et Kränzlin 1981, Vacek 1939–1940). Jak už bylo zmíněno v úvodu, v Červeném seznamu hub (makromycetů) České republiky figuruje jako kriticky ohrožený druh (Svrček 2006). Množství nálezů ale ukazuje, že vhodnější by byla některá z nižších kategorií (nejspíše VU nebo NT).

Poděkování

Děkuji S. Glejdurovi a M. Křížovi za poznámky k rukopisu, V. Antonínovi za zpracování položek pro BRNM, M. Beranovi, J. Běťákovi, M. Brtníkovi, J. Burelovi, H. Deckerové, R. Doležalovi, D. Dvořákovi, J. Gaislerovi, M. Křížovi, J. Součkoví, T. Tejklové a M. Vašutové za informace o nálezech řasnatky modromléčné.

Zuzana Egerová: New finds of *Peziza saniosa* in the Czech Republic

A total of 45 yet unpublished localities of *Peziza saniosa* Schrad. ex J. F. Gmel. in the Czech Republic are listed. The species is rather common in some regions (especially the South Moravia Region), while in some other ones (e.g. the surroundings of Ostrava) no finds were recorded. The species was collected from June to November. It grows particularly in beech forests and oak-hornbeam forests, where it was observed on soil and on rotten wood. Many of the localities are rich in calcium. A macroscopical and microscopical description based on fresh material is provided and differences with similar species with blue milk are discussed.

Literatura

- Breitenbach J. et Kränzlin F. (1981): Pilze der Schweiz. Ascomyceten. Bd. 1. – 313 p., Luzern.
- Dennis R. W. G. (1981): British Ascomycetes. – 585 p., Vaduz.
- Hansen L. et Knudsen H. [eds.] (2000): Nordic Macromycetes. Vol. 1. Ascomycetes. – 309 p., Copenhagen.
- Hohmeyer H. (1986): Ein Schlüssel zu den europäischen Arten der Gattung *Peziza* L. – Z. Mykol. 52: 161–188.
- Medardi G. (2006): Atlante fotografico degli ascomiceti d'Italia. – 455 p., Brescia.

Svrček M. (2006): *Peziza saniosa* Schrad.: Fr. – In: Holec et Beran M. [eds.], Červený seznam hub (makromycetů) České republiky, Příroda, Praha, 24: 58.

Vacek V. (1939–40): Řasnatka (mléčinka) tmavomodrá. – Čas. Českoslov. Houb. 19: 61–64.

Adresa autorky: Švabinského nábřeží 2018/9, 767 01 Kroměříž;
zuzka.egertova@seznam.cz

ŠEDESÁT LET HVĚZDOVKY POUZAROVY – *GEASTRUM POUZARII*

Martin Kříž

V článku jsou shrnuty poznatky o vzácné hvězdovce Pouzarově – *Geastrum pouzarii*; pozornost je věnována zejména jejímu současnému výskytu a rozšíření v České republice. Na některých lokalitách zanikla, nicméně v poslední době bylo objeveno několik nových nalezišť. Významný je zejména nález této hvězdovky v Lounském středohoří, kde dosud nebyla známa. Je uveden také makroskopický a mikroskopický popis plodnic a diskutovány rozpoznávací znaky od nejpodobnějšího druhu, hvězdovky drsné – *G. campestre*, a to v konfrontaci s literaturou. Odlišení obou druhů občas nebývá jednoduché.

Tak jako je zvykem vyzdvihnout kulatá životní jubilea mykologů, lze podobně vzpomenout i jednotlivé druhy hub. Také ony mají svůj „rodný list“ – v podobě originálního popisu s uvedeným rokem jeho publikace. V loňském roce pomyslně oslavila své 60. narozeniny hvězdovka Pouzarova – *Geastrum pouzarii* V. J. Staněk, vzácný teplomilný druh, jehož historie je pevně svázána s českým územím. Byla totiž dlouhá léta považována za český endemit; dnes však víme, že se vyskytuje i v několika dalších zemích.

Autor původní diagnózy V. J. Staněk uvádí v článku s popisem druhu 2 lokality výskytu, obě v blízkém okolí Prahy (Staněk 1954), a o čtyři roky později již 9 nalezišť (Staněk 1958, str. 463), ačkoli na předchozí straně se omylem zmiňuje pouze o 8 nalezištích. Další významnou prací o hvězdovce Pouzarově je studie F. Kotlaby (1970). Kotlaba v tomto svém již druhém příspěvku na téma *Geastrum pouzarii* (první viz Kotlaba 1969) udává celkem 12 lokalit, ale ve skutečnosti jich bylo 13, jak opravuje ve svém dalším článku o tomto druhu (Kotlaba 1982, str. 209), kdy ještě stále poukazuje na jeho český endemismus a informuje již o 15 českých lokalitách. Později bylo rozšíření hvězdovky Pouzarovy zpracováno pro Červenou knihu ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů SR a ČR (Kotlaba et al. 1995) – zde je vyjmenováno jen 14 lokalit (chybí Dalejské údolí v Praze), a dále v publikaci Chráněné houby ČR (Antonín et Bieberová 1995), kde je na str. 43 vyobrazena mapa rozšíření ve stejné podobě jako v Červené knize. Zřejmě poslední prací zabývající se hvězdovkou Pouzarovou jsou nepublikované výsledky projektu Agentury ochrany přírody a krajiny ČR „Monitoring makromycetů – ověřování lokalit 2008“, jehož cílem bylo zjistit aktuální stav výskytu vybraných druhů hub z vyhlášky č. 395/92 Sb. (viz také Kříž 2014a). Na tomto projektu jsem se spolupodílel a měl jsem m.j. ověřit lokality obou našich chráněných druhů hvězdovek: Pouzarovy a uherské – *Geastrum hungaricum* Hollós. V závěrečné zprávě z roku 2009

uvádím již rovných 20 českých lokalit hvězdovky Pouzarovy, nicméně pouze na 12 z nich s evidovaným výskytem po roce 1995. Aktuální rozšíření jsem pro tento článek ohraničil nálezy uskutečněnými od roku 2000.

***Geastrum pouzarii* V. J. Staněk, Česká Mykol. 8: 107, 1954.**

Makroskopická charakteristika

Plodnice jsou zprvu podzemní, kulovité, široké 7–20 mm. Vnější okrovka (exoperidie) puká v 5–12 cípů, které jsou na konci zašpičatělé a někdy rozštěpené. Cípy se rozkládají po rozevření na substrátu do ploché hvězdy o průměru 2–5 cm, většinou se dále stáčejí dolů a zdvihají vnitřní okrovku do výšky. Plodnice se obvykle chovají hygroskopicky, tj. za sucha se cípy svinují opět vzhůru, nicméně většinou již zpětně neobejmou celou vnitřní okrovku, ale přiklánějí se pouze k její bázi nebo ji konci cípů stlačují, popř. tvoří jen obrubu kolem středové části vnější okrovky (detailnější popis viz např. Staněk 1954). Někdy se však cípy zpět nestáčejí, nebo jen v náznaku – bývají proto označovány jako subhygroskopické (Staněk 1958), nebo polohygroskopické (viz např. Hagara et al. 1999). Masitá vrstva je za čerstva 1–2 mm tlustá, zbarvená nejprve bledě okrově hnědě, za vlhka s pleťovými až růžově ryšavými tóny, postupně tmavne do hněda a ve stáří je až hnědočerná, na povrchu matná, jakoby pomoučněná. Myceliová vrstva je bělavá, později světle červenohnědá a na svém povrchu drží vrstvičku humusu. Za vlhka se lehce odlupuje (někdy i vcelku) a odhaluje tak vláknitou vrstvu, která je na povrchu za čerstva bílá, později trochu tmavnoucí, a od mládí až do stáří s charakteristickými paprscitými rýžkami. Toto rýhování může být dobře patrné ve všech cípech okrovky (krásné fotografie tohoto znaku viz Staněk 1954 – str. 101 vlevo, též Hagara et al. 1999 – str. 402); někdy jsou čárky velmi jemné a je třeba použít lupu, nicméně mohou být i nedostatečně vyvinuté anebo ± nejistitelné kvůli přichycené myceliové vrstvě. Přesto je potřeba tomuto znaku pro odlišení od hvězdovky drsné – *Geastrum campestre* Morgan věnovat maximální pozornost. Vnitřní okrovka (endoperidie) je kulovitá, 5–15 mm široká, v dolní polovině s apofýzou (kruhovým valem); za čerstva se jeví jako přisedlá, po vyschnutí však má zřetelný, 1–2 mm dlouhý krček. Barva vnitřní okrovky je od mládí světle šedavá s béžovým až hnědavým odstínem a na rozdíl od masité vrstvy ve stáří netmavne. Povrch vnitřní okrovky je na pohled jakoby pomoučněný, při zvětšení zrnitě drsný; tato granulace končí na okraji ústí, které je kuželovitě vystouplé a řasnatě skládané, se zbytkem vnitřní okrovky stejnobarvé nebo tmavší (do hněda). Teřich obsahuje tmavohnědý výtrusný prach. Na otevřených stepních stránkách mají často plodnice tendenci narůstat do menší velikosti, v řídkých akátových porostech bývají naopak větší (i jiné druhy hvězdovek často vykazují tento rozdíl ve velikosti plodnic, vyrostou-li na stepi, nebo lese).

Hvězdovka Pouzarova – *Gastrum pouzarii*. Detail ústí. Praha-Jinonice, PR Prokopské údolí, Černá skála, jižně orientovaná stráň s řídkou stepní vegetací, 16. 3. 2009 foto M. Kříž (nedokladováno).

Mikroskopický popis

Výtrusy kulovité, žlutohnědé až hnědé, v celkovém rozpětí velké (4)4,5–6 μm (hodnota bez ornamentiky), ale jednotlivé sběry se ve velikosti výtrusů někdy mírně liší, viz Diskuse (ta obsahuje též porovnání s údaji v literatuře), na povrchu s nápadnou ornamentikou, která je tvořena bradavkami až tupými nepravidelnými ostny (podoby úzkých krátkých komolých kuželů) – výška bradavek se pohybuje většinou mezi 0,3–1 μm a počet bradavek po obvodu výtrusu je cca 17–22, spíše jsou však pro nepřehlednost prakticky nespočítatelné (snímky výtrusů ze skenovacího elektronového mikroskopu viz Sunhede 1989). Pozorováno v 5% roztoku KOH a Melzerově činidle.

Výskyt

Hvězdovka Pouzarova roste na slunných svazích skalních stepí a na jižních straních s řídkým porostem akátu, preferuje bazický podklad (konkrétněji viz Poznámky k českým lokalitám). Kotlaba (1970) vyjmenovává doprovodné byliny a dře-

viny. Všechny naše současné lokality leží v termofytiku, z historie jsou známy i dvě lokality v mezofytiku. Čerstvé plodnice se objevují na jaře (většinou v březnu a dubnu, vzácněji už v únoru nebo ještě v květnu), typicky záhy po roztání sněhu (pokud je v zimě sněhová pokrývka; v posledních letech tomu tak nebylo). Po zbytek roku je na lokalitách možno nalézt staré plodnice, a to ještě během následující sezony společně s nově narostlými plodnicemi.

Rozšíření ve světě

Evropa: Česká republika; Švýcarsko (Woltsche et al. 2007); Španělsko – Kotlaba (1982) uvádí, že materiál ze čtyř španělských lokalit, které publikoval Calonge (1981), představuje ve skutečnosti *Geastrum campestre* (vše rev. F. Kotlaba et Z. Pouzar, pak i V. J. Staněk), nicméně ve webové databázi iniciativy The Global Fungal Red List [Mueller et al. online] je udávána jedna španělská lokalita a citována je jiná, pozdější práce (Calonge 1998), výskyt ve Španělsku zmiňuje i Jeppson a kol. (2013) a udává růst pod jalovcem kadidlovým – *Juniperus thurifera* v suché mediteránní vegetaci, nikoli pod duby *Quercus rotundifolia* a *Q. pyrenaica*, zmíněnými ve starší Calongeho práci, o které referuje Fellner (1982); Rusko (podle výše zmíněné webové databáze celkem tři lokality v Rusku – v jeho evropské části je to Rostovská oblast). Asie: Rusko (pohoří Altaj). Severní Amerika: Mexiko (Esqueda et al. 2003) – zda jsou sběry ze suchých bušových společenstev a suchých tropických lesů skutečně konspicivní s hvězdkou Pouzarovou, to by bylo ještě žádoucí ověřit metodou molekulárně fylogenetické analýzy.

Rozšíření v České republice

Pouze Čechy (aktuální výskyt jen v termobohemiku), na Moravě chybí. Je možno hovořit o třech centrech výskytu: jz. okraj Prahy (přírodní park Prokopské a Dalejské údolí), Dolní Povltaví a teplá část Českého středohoří; ostatní lokality jsou izolované a některé z nich dnes už pouze s historickými nálezy. Nově objevenými lokalitami jsou NPP Jánský vrch u Korozluk na Mostecku (což představuje první nález ve fytogeografickém okrese Lounské středohoří), dále vrch Kalvárie u Velkých Žernosek, skála nad Klecánkami v Dolním Povltaví a tři vzájemně blízká naleziště v PR Prokopské údolí v Praze.

Lokality *Geastrum pouzarii* (přehled je rozdělen na současné a historické)¹

- a) Současné lokality (s výskytem po r. 2000 – uvedeny jen vybrané nové nálezy a sběry)
1. Korozluky (CHKO České středohoří, okres Most), NPP Jánský vrch, na výslunném místě s porostem kavylů (*Stipa joannis*, *S. capillata*, viz Ekoles-projekt s.r.o. 2007) na jz. stráni s mladšími jasany, usychajícími akáty, borovicemi a růžemi šípkovými, 16. X. 2012 leg. et det. M. Kříž (PRM 923970); *ibid.*, 10. V. 2014 leg. et det. M. Kříž (PRM 933898). Oba nálezy jsou uvedeny ve zprávě z mykologického průzkumu lokality (Kříž 2014b).
 2. Sutom (CHKO České středohoří, okres Litoměřice), Holý vrch, step na j. svahu, 14. IV. 2002 leg. et det. M. Kříž (PRM 934063); *ibid.*, 18. IV. 2012 leg. L. Edrová, M. Kříž et J. Holec, det. M. Kříž, J. Holec et L. Edrová (PRM 861049).
 3. Bílinka (CHKO České středohoří, okres Litoměřice), „Svažikův kopec“ – bezlesý pahorek v zatáčce silnice Lovosice – Teplice, xerotermní okno s výchozem podkladové horniny a stepní vegetací uvnitř svahové louky, 22. IV. 2006 leg. V. Zíta et E. Skála, det. V. Zíta (herb. Zíta 0463, fotografie V. Zíty viz Hagara 2014); *ibid.*, 10. IV. 2013 not. M. Kříž; *ibid.*, 1. V. 2015 leg. et det. V. Zíta (herb. Zíta 0656).
 4. Velké Žernoseky (CHKO České středohoří, okres Litoměřice), PR Kalvárie, ve skalách pod třemi kříži na vrchu Kalvárie, skalní step, 8. V. 2015 leg. et det. M. Kříž (PRM 933906 – jediná loňská plodnice).
 5. Krabčice u Roudnice nad Labem (okres Litoměřice), hora Říp, pod Pražskou vyhlídkou, jz. svah, křovinatá stepní stráž (západní – spodní okraj bezlesého území) a pod akáty, 14. V. 2005 leg. E. Skála et V. Zíta, det. V. Zíta (herb. Zíta 0439, fotografie E. Skály viz Hagara 2014); *ibid.*, 20. IV. 2013 leg. et det. M. Kříž (PRM 922674).
 6. Kralupy nad Vltavou – Minice (okres Mělník), jz. stráž nad Turským potokem, 24. III. 2001 leg. et det. A. Vít (PRM 894563); *ibid.*, 6. III. 2015 leg. et det. M. Brtník (herb. Brtník).
 7. Zlončice (okres Mělník), Zlončická rokle – západní část, step na j. stráni pod obcí, 17. VI. 2008 leg. et det. M. Kříž (PRM 934064); *ibid.*, 30. III. 2015 leg. et det. M. Brtník (herb. Brtník).
 8. Zlončice (okres Mělník), Zlončická rokle – východní část, step na j. až jz. stráni pod obcí, 19. 5. 2009 not. M. Kříž; *ibid.*, 30. 3. 2015 not. M. Brtník.
 9. Máslovice (okres Praha-východ), PR Máslovická stráž, horní část j. svahu blízko západního okraje Máslovic, travnatá step, 23. V. 2015 leg. et det. M. Kříž (PRM 934065). Kotlaba (1982) lokalizuje naleziště jako „těsně pod obcí směrem na Vodochody“; je tedy možné, že se zde vyskytuje více mikrolokalit.

1 Pouzar a Kotlaba (2011) definují samostatné lokality tak, že jsou od sebe vzdáleny alespoň půl kilometru. Ve výčtu lokalit není tento limit dodržen ve třech případech, vždy však je mezi lokalitami výrazný terénní předěl, a to lesnaté údolí: v prvním případě odděluje vrchy Kalvárie a Vendula v Českém středohoří (toto strmé údolí se nazývá Jelení příkop), ve druhém případě nemají lokality samostatné názvy, ale mezi nimi je údolí s Dalejským potokem, resp. rokle s pramenem Stydlá voda po jeho levé straně, a konečně dvě samostatná naleziště ve Zlončické roklí, vzdálená od sebe cca 400 m, odděluje údolí s cestou vedoucí do středu obce Zlončice.

10. Větrušice (okres Praha-východ), NPR Větrušické rokle – severní část, skalní step, 14. VI. 2008 leg. et det. M. Kříž (PRM 933910); *ibid.*, 5. 3. 2013 not. M. Brtník.
11. Klecánky u Klecan (okres Praha-východ), skála s dřevěným křížem směrem k velkolomu, pod skalním výhledem na Klecanský jez, v řídké stepní vegetaci, poblíž duby a růže šípkové, 4. IV. 2015 leg. et det. M. Kříž (PRM 933904).
12. Praha-Jinonice, PR Prokopské údolí, Černá skála (Hemrovy skály), jižně orientovaná stráň s řídkou stepní vegetací, 27. IX. 2004 leg. et det. F. Kotlaba (PRM 902065); *ibid.*, 15. IV. 2006 leg. et det. M. Kříž (PRM 933908); *ibid.*, 19. IV. 2008 leg. et det. V. Zíta (herb. Zíta 0525); *ibid.*, 26. VI. 2008 leg. et det. M. Kříž (PRM 933909); *ibid.*, 16. 3. 2009 not. M. Kříž; *ibid.*, 26. 3. 2010 not. M. Kříž et P. Špinar.
13. Praha-Jinonice, PR Prokopské údolí, horní část jižně orientovaného svahu západně od údolíčka s pramenem Stydlá voda, vápencová step, 3. III. 2015 leg. et det. M. Brtník (PRM 933902).
14. Praha-Jinonice, PR Prokopské údolí, horní část jižně orientovaného svahu východně od údolíčka s pramenem Stydlá voda, vápencová step, objeveny 2 mikrolokality, 25. II. 2015 leg. et det. M. Brtník (PRM 933900); *ibid.*, 3. III. 2015 leg. et det. M. Brtník (PRM 933901).

Hvězdočka Pouzarova – *Geastrum pouzarii*. Zlončice, Zlončická rokle – východní část, step na j. až jz. straně pod obcí, 19. 5. 2009 foto M. Kříž (nedokladováno).

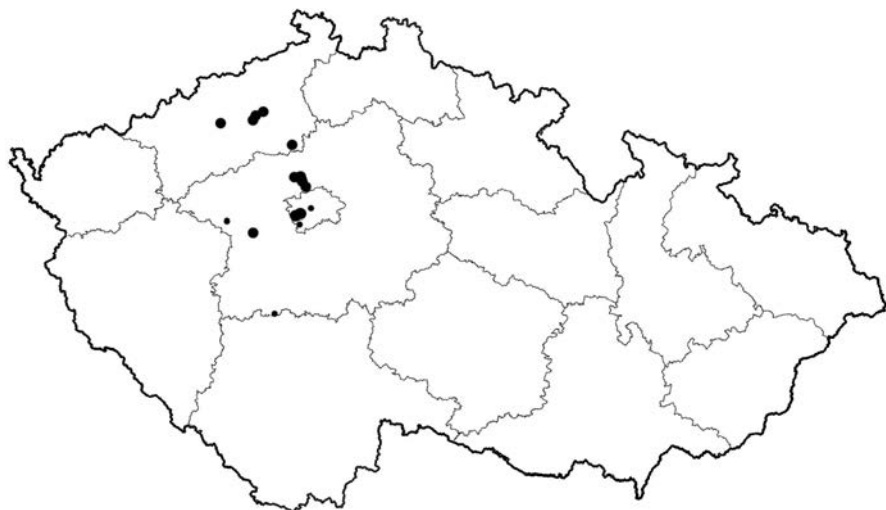
15. Praha-Jinonice, PR Prokopské údolí, kopec východně od klukovického viaduktu (jižně nad tratí), vápencová step, 3. III. 2015 leg. et det. M. Brtník (PRM 933903).
 16. Praha-Řeporyje, NPP Dalejský profil, část svahu Dalejského údolí mezi Velkou Ohradou a Řeporyjemi, stráž s řídkou vegetací asi 200 m z. od samoty se zahradou, jižně od lesíka tvořeného borovicí černou, k tomuto nalezišti se vztahuje též údaj „u Pragocementu“ (dnes bývalého), nicméně lokalita leží blíž bývalého Trunečkova mlýna, 3. IV. 2009 leg. et det. F. Kotlaba (PRM 918714); *ibid.*, 29. 3. 2015 not. M. Brtník.
 17. Praha-Řeporyje, NPP Dalejský profil – nejzápadnější část nad zástavbou v Dalejské ulici v Řeporyjích (nad viaduktem), „Na Placaté skále“, diabasová skála s řídkou stepní vegetací a také poblíž akátu, 16. IV. 2006 leg. et det. V. Zíta (herb. Zíta 0462); *ibid.*, 16. III. 2009 leg. et det. M. Kříž (PRM 933907); *ibid.*, 13. 4. 2012 not. M. Kříž et P. Mikuš. Na několika schedách v herbáři mykologického odd. Národního muzea (PRM) je tato lokalita spojena s údajem „Černá skála“, jedná se však o omyl.
 18. Trubín (CHKO Křivoklátsko, okres Beroun), PP Trubínský vrch, nejvrchnější část stepi sousedící s porostem mladých akátů, 15. III. 2015 leg. P. Mikuš, M. Brtník et M. Kříž, det. M. Brtník, M. Kříž et P. Mikuš (PRM 933905).
- b) Historické lokality (ověřování výskytu po r. 2000 bez úspěchu, uveden poslední nález)
1. Velké Žemoseky (CHKO České středohoří, okres Litoměřice), vrch Vendula (je součástí PR Kalvárie), v řídké stepní vegetaci, 10. V. 1969 leg. L. Kotlabová, det. F. Kotlaba (PRM 671095).
 2. Dolánky u Kralup nad Vltavou (okres Mělník), v údolí Vltavy, cca 230 m n. m., 2. IV. 1939 leg. J. Suza, det. F. Kotlaba (PRM 612346 – jediný sběr odtud).
 3. Máslovice (okres Praha-východ), PR Máslovická stráž – z. okraj, skála nad Vltavou, na herbářových schedách zvaná „Důl u Libčic“, jinak též „Choč“ nebo „Plešivec“. Údaje na herbářových schedách mohou splývat s lokalitou pod Máslovicemi, poslední nález zřejmě 30. IV. 1956 leg. et det. F. Kotlaba (PRM 874688).
 4. Libčice nad Vltavou, skála „Hrádek“ neboli Liběhrad (nad tratí), 30. IV. 1956 leg. et det. F. Kotlaba (PRM 874642).
 5. Praha-Vršovice, u „Gröbovky“, leg. O. Valentová, det. V. J. Staněk (jediný nedatovaný sběr, PRM 881395).
 6. Praha-Radotín, Městský park („Městský les“) – typová lokalita druhu, dnes součást PP Radotínské skály (jz. svah nad ulicí K Cementárně), v řídkém akátovém porostu s přimíšeným hlohem a růží šípkovou, 10. II. 1959 leg. et det. F. Kotlaba et Z. Pouzar (PRM 874666).
 7. Hracholusky (CHKO Křivoklátsko, okres Rakovník), PR Čertova skála, j. strana, 21. V. 1970 leg. F. Kotlaba, det. F. Kotlaba et Z. Pouzar (PRM 704862 – jediný sběr odtud).
 8. Podskalí (okres Příbram), skály na pravém břehu Vltavy jižně od dnes zatopené obce (vrch Žíkov), skalní step s ojedinělými akáty a suchomilnými rostlinami (*Pulsatilla pratensis* subsp. *bohemica*, *Stipa pennata*, *Melica transsilvanica*), 9. VI. 1955 leg. J. Toman, det. V. J. Staněk (PRM 874671 – jediný sběr odtud). Nalezeno před vybudováním vodní nádrže Orlík, nicméně samotné naleziště zatopeno nebylo: jeho udávaná nadmořská výška je cca 380 m, zatímco hladina Orlické přehrady dosahuje maximálně 354 m n. m.

Hvězdočka Pouzarova – *Geastrum pouzarii*. Klecánky, skála s dřevěným křížem směrem k velkolomu, v řídké stepní vegetaci, 4. 4. 2015 foto M. Kříž (PRM 933904).

Poznámky k českým lokalitám

V celkovém součtu tedy dnes známe 26 lokalit hvězdočky Pouzarovy, ale pouze na 18 z nich s potvrzeným výskytem v poslední době. Počet nalezišť sice od posledního vyhodnocování opět o něco narostl, nicméně i tak je nutno na hvězdočku Pouzarovu nahlížet jako na vzácný a ohrožený druh. Svědčí o tom mj. tendence v počtu vyrostlých exemplářů na lokalitách: např. na některých nejpłodnějších středoeeských nalezištích byly v 50. letech 20. století zaznamenávány desítky plodnic (někdy i přes sto); v současnosti je fruktifikace výrazně slabší – většinou vyroste pouze několik plodnic a v některých letech je problém najít třeba jen jednu jedinou. Zajímavé je, že pro některé lokality je charakteristický výskyt pouze jedné plodnice, anebo tam nevyroste vůbec – jedná se např. o Holý vrch u Sutomi v Českém středohoří nebo „u Pragocementu“ v Dalejském údolí v Praze. Hvězdočku Pouzarovu na Holém vrchu u Sutomi poprvé objevil K. Kubát v roce 1970 (Kubát 1972) a uvádí nález 8 plodnic; je tudíž zjevné, že i na této lokalitě v průběhu několika desetiletí fruktifikace nápadně zeslábla a do budoucna je zde přetrvání druhu nejisté. Z toho vyplývá nutnost ochrany lokalit hvězdočky Pouzarovy, aktuálně i v souvislosti se zvýšeným zá-

Rozšíření hvězdovky Pouzarovy – *Geastrum pouzarii* v České republice (větší body představují lokality s nálezem po roce 2000).

jmem amatérských mykologů o stepní břichatky nebo obecně vzácné druhy hub. Uvedený soupis recentních lokalit proto podává informaci, odkud je u nás hvězdovka Pouzarova doložena, a není tudíž potřeba při dalších návštěvách těchto lokalit plodnice vysbírávat pro ukládání do soukromých herbářů; navíc se jedná o zákonem chráněný druh. Je třeba pomyslet na poněkud nešťastnou skutečnost, že počet zájemců o návštěvu některých, zejména pražských lokalit již začal převyšovat počet plodnic na nich rostoucích.

Jak uvádí Kotlaba (1970, 1982), hvězdovka Pouzarova výrazně preferuje bazické až ultrabazické vyvřelé horniny. V severních Čechách jsou to převážně čedičové vyvřeliny: na Řípu jde o sodalitický nefelinit, na Holém vrchu u Sutomi stejně jako na Jánském vrchu u Korozluk to je olivinický nefelinit a v případě Bílinky subvulkanická bazaltoidní brekcie. Odchylné jsou dvě lokality v PR Kalvárie, které leží na metamorfovaných horninách: vrch Kalvárie je formován zelenou břidlicí, na sousední Velké Vendule je vedle břidlice zastoupen také jemnozrnný svorový (chlorit-sericitický) fylit. Kalvárie je jedním z mála míst v Českém středohoří, kde na povrch vystupují paleozoické horniny (Mackovčín 1999).

V Dolním Povltaví se jedná opět většinou o vulkanity, a to spility (přesněji spilitizované neoproterozoické bazalty, bazaltandezity, tufy), tento podklad se vyskytuje např. na lokalitách u Větrušic, Máslovic a Doláněk. Jinde naopak dominují sedimenty

tární břidlice (černá nebo fylitická) a v případě skály nad Klecánkami je geologickým podkladem droba a prachovec, tedy také usazená hornina.

Lokality na jz. okraji Prahy jsou rovněž hlavně na magmatických horninách. Skála nad Řeporyjemi je tvořena diabasem a tak je v literatuře i na herbářových schedách označována, někdy lze narazit i na označení „dolerit“ čili žilný (hypabysální) protějšek bazaltu. Pod souborným termínem diabas se v případě Černé skály v Jinočicích skrývají granuláty, granulátové a popelové tuffy a vulkanické brekcie, nicméně zastoupen je na této lokalitě i sediment tvořený vápencem, jílovitou břidlicí a tufitem – pouze na tomto podloží se dále nachází lokalita „u Pragocementu“ v Dalejském údolí. Geologický podklad typové lokality u Radotína je od výše zmíněných odlišný, jak už popisuje Kotlaba (1970): zdejší usazená hornina obsahuje pískovec (resp. drobnozrnnou křemitou drobu), prachovec a jílovitou břidlici, půda na tomto substrátu by tedy měla být méně zásaditá (až \pm kyselá). Překvapivé jsou letošní nálezy hvězdovky Pouzarovy v té části PR Prokopské údolí, kde dominuje vápenec – z dřívější doby odtud nebyl její výskyt znám. Jižní stráně v okolí pramene Stydlá voda stejně jako lokalita nad klukovickým viaduktem leží na vápencích spodního devonu, často s nodulemi rohovců.

Obě lokality na Křivoklátsku jsou opět vulkanického původu: Čertova skála je tvořena spilitem a Trubínský vrch diabasem – stejně jako skála nad Řeporyjemi. Oproti tomu podloží lokality nad Orlickou přehradou u zaniklé obce Podskalí je specifické: převládá zde hlubinná vyvřelina, amfibol–biotitický granit, granodiorit. Je těžké zhodnotit, zda měl nějaký vliv na výskyt hvězdovky minoritně zde přítomný bazaltický andezit, Kotlaba (1970) se o něm však nezmiňuje. Na granodioritu by tedy šlo o kyselou půdu, nicméně jak Kotlaba (1970) dodává, chemismus lokalit může být ovlivněn zachycenými zbytky spraše, což by zvyšovalo pH půdy.

V souvislosti s touto kapitolou je poměrně zajímavý náznak vývoje rozšíření hvězdovky Pouzarovy v Čechách, totiž že – jak se zdá – vytrácí se z méně teplých míst: buď ležících v mezofytiku (Čertova skála, Podskalí), anebo ležících na méně výhřevném, resp. kyselejším substrátu, např. na břidlici, křemité drobě a prachovci (Důl u Libčic, Radotín), a to navzdory globálnímu oteplování klimatu (které by ji snad mělo na chladnějším místech naopak pomoci). Před hledáním příčin této hypotézy by bylo záhodno provést další průzkumy v sezoně po zimě s bohatou sněhovou pokrývkou a vlhkým jarem, kdy by byly pro fruktifikaci plodnic vytvořeny optimální podmínky a mohlo by být znovu ověřováno, jestli hvězdovka Pouzarova na některých výše uvedených lokalitách skutečně vyhyhula.

Diskuse

Molekulárním studiem (Jeppson et al. 2013) byla hvězdovka Pouzarova potvrzena jako dobrý samostatný druh, Calongeho (Calonge 1998) podřazení na úro-

veň odrůdy h. drsné – *Geastrum campestre* var. *pouzarii* (V. J. Staněk) Calonge je tedy definitivně odsunuto do synonymiky. Fylogenetický strom druhů rodu *Geastrum* ji řadí do jedné větve společně s druhy *G. berkeleyi*, *G. pseudostriatum*, *G. campestre* a *G. kotlabae*, nejpříbuznějšími druhy jsou hvězdovka drsná – *G. campestre* Morgan a h. Kotlabova – *G. kotlabae* V. J. Staněk. Hvězdovka Kotlabova v České republice nebyla zjištěna, zatímco hvězdovka drsná je s hvězdovkou Pouzarovou poměrně snadno zaměnitelná – vyhledává podobná stanoviště a někdy roste dokonce na stejných lokalitách. Na rozdíl od *G. pouzarii* se však může vyskytnout i na suchých stinnějších místech pod jehličnany, např. na lokalitách parkového typu; Staněk (1958) ji uvádí mj. na stanovištích, kde byl nějak porušen půdní kryt (výkopy, železniční násypy apod.) a na rovinatých stepích. Po podrobném prostudování sběrů obou druhů jsem dospěl k závěru, že pro jejich rozlišení jsou spolehlivější makroskopické znaky než znaky mikroskopické.

Hvězdovka drsná se odlišuje zejména za čerstva ulpělou myceliovou vrstvou držící vrstvičku humusu, vnějšek plodnice je tedy za čerstva obalen substrátem. Většinou až u starých plodnic se myceliová vrstva uvolňuje a odhaluje vláknitou vrstvu, která zcela postrádá paprscité rýhování. Vnitřní okrovka bývá u *G. campestre* výrazněji drsná – Staněk (1954) uvádí rozdíl i ve sloupku (kolumele) uvnitř endoperidie: u *G. pouzarii* je velmi nízký, kuželovitý, u *G. campestre* polokulovitý, okrouhle vypouklý a vyšší. Výrazně odlišná je fenologie těchto druhů: *G. pouzarii* tvoří plodnice v předjaří a na jaře, *G. campestre* hlavně na podzim (od července do prosince).

Mikroskopicky se *G. campestre* liší celkově o něco většími výtrusy s lehce vyšší ornamentikou, nicméně některé sběry by bylo obtížné pouze podle tohoto kritéria vyhodnotit. Situaci navíc komplikují rozporné číselné hodnoty udávané v literatuře. Proto uvádím porovnání velikosti výtrusů *G. pouzarii* s údaji různých autorů:

Sunhede (1989)	(5)5,5–7 μm včetně ornamentiky
Woltsche a kol. (2007)	5–6 μm
Kotlaba (1982)	cca 5–6 μm včetně ornamentiky
Staněk (1954)	4,5–6 μm
tento článek	(4)4,5–6 μm bez ornamentiky; včetně ornamentiky až 6,5(7) μm
Jeppson (2013)	4–5 μm
Jeppson a kol. (2013)	4–4,7 μm

Pozorování výtrusů *G. pouzarii* z různých položek ukázalo, že jednotlivé sběry (viz kapitola Současné lokality) se nepatrně liší jak ve velikosti výtrusů, tak ve výšce ornamentiky. Pro představu uvádím naměřená rozmezí – a) velikost: 4–5,5 (5,8) μm , 4,5–5,5 μm , 4,5–5,8 μm , (4,2)4,5–6 μm , 4,8–5,7 μm , 4,7–6 μm , 4,8–6(6,2) μm (ornamentika v to nezapočítána); b) výška ornamentiky: kolem 0,5 μm , 0,3–0,8 μm , 0,5–0,8(1) μm , 0,3–1,2 μm , 0,5–1(1,5) μm . V tomto kontextu působí podivně zejména údaj Jeppsona a kol. (2013), jelikož jimi uváděný průměr výtrusů 4–4,7 μm je \pm pod hranicí většiny mnou studovaných sběrů.

Výtrusy *G. campestre* jsem pro srovnání měřil z položek sbíraných v těchto lokalitách: NPR Lovoš u Lovosic v Českém středohoří (17. VII. 2012 leg. et det. M. Kříž, PRM 923969), vrch Strážiště u Velkých Žernosek v Českém středohoří (20. III. 2010 leg. et det. M. Kříž, PRM 934068), PP Jabloňka v Praze-Libni (30. III. 2015 leg. et det. M. Kříž, PRM 934066), park u zámečku Hanspaulka v Praze-Dejvicích (14. XI. 2014 leg. M. Brtník, M. Kříž et P. Mikuš, det. M. Brtník et M. Kříž, PRM 934067) a PR Máslovická stráň v Dolním Povltaví (1. VI. 2009 leg. et det. M. Kříž, PRM 934069). Malé rozdíly oproti výtrusům *G. pouzarii* byly pozorovány v jemnosti a výšce ornamentiky: u *G. campestre* má nápadnější podobu ostnů (které jsou někdy značně tlusté) až hranatých bradavek a bývá řidší (výtrus tvarem více připomíná hvězdu), takže obrys výtrusu bývá lépe patrný než v případě *G. pouzarii*, kde je ornamentika hustší, jemnější a většinou o něco nižší, takže obrys výtrusu je dosti nezřetelný a tím pádem špatně měřitelný (patrně proto někteří autoři udávají velikost výtrusů těchto druhů včetně ornamentiky). Výška ornamentiky u některých sběrů *G. campestre* se nicméně neliší od *G. pouzarii*: dosahuje 0,5–1 μm , zatímco u jiných sběrů vystupuje až na 0,8–1,5 μm – jedná se tedy o rozdíly spíše na úrovni nuance. Podobné je to i s velikostí výtrusů *G. campestre* – uvádím opět naměřená rozmezí bez ornamentiky: 4,7–5,8 μm , 4,8–6 (6,2) μm , (4,5)5–6,5 μm , (5,3)5,8–6,7 μm . Celkové rozpětí velikosti bez ornamentiky je tedy (4,5)5–6,7 μm , přičemž jednotlivé sběry se mezi sebou v tomto ohledu liší ještě znatelněji než v případě *G. pouzarii*; malovýtrusé položky *G. campestre* nelze pouze podle velikosti výtrusů určit. Při mikroskopických revizích by tedy zřejmě bylo lepší měřit výtrusy těchto druhů vždy včetně ornamentiky – u *G. pouzarii* by vycházelo cca 5–6,5(7) μm , u *G. campestre* od 6–7,5 do 6,5–8,5 μm .

Hvězdočka drsná je podobně vzácná jako h. Pouzarova – v Červeném seznamu hub ČR (Holec et Beran 2006) jsou oba druhy zařazeny v kategorii EN (ohrožený druh), ale h. drsná má širší ekologickou amplitudu, jak už je zmíněno výše. Zatím jsem zjistil dvě lokality, kde se oba druhy vyskytují společně: Kalvárie v Českém středohoří a Máslovická stráň v Dolním Povltaví. Máslovická stráň je známou lokalitou hvězdočky Pouzarovy, která se tam v minulosti vyskytovala v bohatém množství (viz sběry z 50. let 20. století uložené v PRM). Nicméně jediná plodnice,

kteřou jsem tam sbíral 1. 6. 2009 a zprvu pokládal za *G. pouzarii*, po bližším prohlédnutí náleží druhu *G. campestre*. Naopak na Kalvárii jsem až do letoška věděl pouze o výskytu *G. campestre*, a to na více místech, avšak jedna plodnice z letošního května (sice loňská a s nedobře zachovalými znaky), jeví totožnost s *G. pouzarii*. Kalvárie je lokalita s výskytem dalších zajímavých xerofilních druhů hub, např. palečky Hollósovy – *Tulostoma pulchellum* Sacc., a právě v článku o ní (Kříž 2011) se zmiňují, že v severních Čechách se lokality *Gastrum pouzarii* a *Tulostoma pulchellum* neshodují – toto tvrzení je tedy dnes překonáno. Hlavní makroskopický znak hvězdovky Pouzarovy – radiálně rýhovaná vláknitá vrstva – nám sice tento druh pomůže rozeznat od hvězdovky drsné, ovšem vyznačuje se jím také hvězdočka bradavková – *G. corollinum* (Batsch) Hollós, která roste opět převážně na skalních stepích; snadno ji však odlišíme podle jiných znaků: např. ústí její vnitřní okrovky není řasnatě skládané, ale hladce vláknité, nemá krček ani kruhový val (apofýzu) a spolu s hvězdovkou uherskou – *G. hungaricum* Hollós a h. kvítkovitou – *G. floriforme* Vittad. (které se podobá nejvíce) patří mezi silně hygroskopické druhy.

Závěrem lze konstatovat, že diagnostické znaky hvězdovky Pouzarovy přesvědčivě obhajují rozdílnost tohoto druhu od podobné hvězdovky drsné, ale na druhou stranu nám nemusejí vždy jednoznačně pomoci při určení jakéhokoli nálezu – zejména ke starým a hůře vyvinutým plodnicím může být problém přiřadit správné jméno. Přesto hvězdočka Pouzarova patří k fenoménům české mykobioty, je např. jedním ze čtyř druhů hub vydaných v roce 2000 na poštovních známkách České republiky v sérii vzácné houby (těmi zbylými jsou kačenka česká, hřib satanovitý a smrž pražský, tedy druhy popsané z Čech) – viz kapitola Houby ve světě v knize Houby, česká encyklopedie (Kolektiv 2003).

Ačkoli je v současnosti potvrzeno, že hvězdočka Pouzarova není český endemit, určitý primát České republiky zůstává, a to je počet zjištěných lokalit. Žádná jiná země se nehonosí tolika nalezišti, vždy jich je nanejvýš několik nebo jen jedno. Bylo by nesporně velmi překvapivé, pokud by nás některý stát v tomto ohledu někdy překonal. O to více bychom si měli tohoto vzácného přírodního dědictví vážit. Nepříznivý je nadměrný sběr plodnic, zvláště tam, kde jich roste poskrovnu, nicméně ryze likvidační aspekt má těžba kamene – velkolomy i menší kamenolomy se bohužel v oblastech rozšíření tohoto druhu vyskytují v nemalém množství. Hvězdočka Pouzarova totiž nebyla nikdy zjištěna např. v opuštěných lomech, postupně zarůstajících vegetací podobnou té původní, kde naopak často roste hvězdočka maličká – *Gastrum minimum* Schwein. a palečka zimní – *Tulostoma brumale* Pers. I v zachovalých skalně stepních komplexech je hvězdočka Pouzarova vybíravá – zdaleka neroste na všech vhodných místech, zjevně vyžaduje lokality reliktního charakteru s rostlinnou skladbou více či méně blízkou asociaci *Festucetum valesiacae* a optimálními klimatickými a půdními poměry. Některé lokality neleží v ma-

loplošných chráněných územích a jejich osud tudíž není zabezpečen. Zvláště markantní je tento stav např. při srovnání dvou podobných lokalit v Dolním Povltaví: Zatímco o PR Máslovická stráň je pečováno a probíhá tam aktivní management na podporu teplomilných stepních společenstev (spočívající hlavně v redukci keřových partií a mýcení nepůvodních dřevin a invazních bylin), v nedaleké Zlončické rokli – jejíž jižní straně jsou s Máslovickou stráňí co do druhového spektra rostlin a hub srovnatelné – žádná ochranná opatření neprobíhají; její západní část se dokonce noří do odpadků z černé skládky na okraji obce. Bylo by proto záslužné posílit vědomí o cennosti těchto lokalit třeba i jen na regionální úrovni, a tím přispět alespoň k jejich nepoškození. V maloplošných chráněných územích je přetrvání druhu, doufejme, zajištěno.

Poděkování

Děkuji Zdeňku Pouzarovi za prohlédnutí položek hvězdočky Pouzarovy z nových lokalit v Českém středohoří, jemu a Františku Kotlabovi také za připomínky k článku. Dále děkuji Vladimíru Zítovi a Marku Brtníkovi za informace o jejich nálezech, V. Zítovi i za poskytnutí literatury. Správě CHKO České středohoří jsem vděčen za pověření provést mykologický průzkum lokalit Kalvárie u Velkých Žernosek a Jánský vrch u Korozluk. Článek vznikl za finanční podpory Ministerstva kultury v rámci institucionálního financování dlouhodobého koncepčního rozvoje výzkumné organizace Národní muzeum (DKRVO 2015/08, 00023272).

Literatura

- Antonín V. et Bieberová Z. (1995): Chráněné houby ČR. – Praha.
- Calonge F. D. (1981): El genero *Geastrum* Pers. ex Pers., en España. Estudio sistematico y descriptivo. – Bol. Soc. Micol. Cast. 6: 9–37.
- Calonge F. D. (1998): Flora Mycologica Iberica, vol. 3. Gasteromycetes, I. Lycoperdales, Nidulariales, Phallales, Sclerodermatales, Tulostomatales. – Real Jardín Botánico Madrid & J. Cramer, 271 p.
- Ekoles-projekt s.r.o. (2007): Plán péče pro NPP Jánský vrch na období 2008–2020. – Jablonec nad Nisou. [depon. in: Správa CHKO České středohoří, Litoměřice]
- Esqueda M., Herrera T., Pérez-Silva E. et Sanchez A. (2003): Distribution of *Geastrum* species from some priority regions for conservation of biodiversity of Sonora, Mexico. – Mycotaxon 87: 445–456.
- Fellner R. (1982): Aktuality z mykologického tisku. – Mykol. Sborn. 59(3): 79–80.
- Hagara L. (2014) [2015]: Ottova encyklopedie hub. – Praha.
- Hagara L., Antonín V. et Baier J. (1999): Houby. – Praha.
- Holec J. et Beran M. [eds.] (2006): Červený seznam hub (makromycetů) České republiky. – Příroda, Praha, 24: 1–282.
- Jeppson M. (2013): Jordstjärnor. Mykologiska Publikationer 6. – Göteborg.

- Jeppson M., Nilsson R. H. et Larsson E. (2013): European earthstars in *Geastraceae* (Geastrales, Phallomycetidae) – a systematic approach using morphology and molecular sequence data. – Syst. Biodiv. 11(4): 437–465.
- Kolektiv (2003): Houby, česká encyklopedie. – Reader's Digest Výběr, Praha.
- Kotlaba F. (1969): Je hvězdočka Pouzarova – *Geastrum pouzarii* V. J. Staněk – český endemit? – Mykol. Zprav. 13: 45–47.
- Kotlaba F. (1970): Studie o hvězdočce Pouzarově – *Geastrum pouzarii* V. J. Staněk. – Česká Mykol. 24(1): 21–31.
- Kotlaba F. (1982): Rozšíření hvězdočky Pouzarovy a otázka jejího endemismu. – Česká Mykol. 36(4): 206–210.
- Kotlaba F. et al. (1995): Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů SR a ČR. Vol. 4. – Bratislava.
- Kříž M. (2011): Nové nálezy palečky Hollósovy – *Tulostoma pulchellum* – v Čechách. – Mykol. Listy no. 115: 7–15.
- Kříž M. (2014a): Hvězdočka uherská – *Geastrum hungaricum* – nalezena na Řípu a poznámky k jejímu rozšíření v ČR. – Mykol. Listy no. 128: 10–16.
- Kříž M. (2014b): Inventarizační průzkum NPP Jánkův vrch z oboru: mykologie. – 34 p, ms. [depon. in: 1) Správa CHKO České středohoří, Litoměřice, 2) Knih. kat. bot. Přírod. fak. UK, Praha.]
- Kubát K. (1972): Příspěvek k rozšíření břichatek (Gasteromycetes) v Českém středohoří. II. – Česká Mykol. 26(4): 238–241.
- Mackovčín P. [ed.] (1999): Chráněná území ČR. Vol. 1. Ústecko. – AOPK ČR, Praha.
- Mueller G., Dahlberg A. et Krikorev M. [online]: The Global Fungal Red List Initiative. – <http://iucn.ekoo.se/en/iucn/welcome> [cit. 2015-06-18]
- Pouzar Z. et Kotlaba F. (2011): Zástupci rodu *Dendrothele* (Corticiaceae) v Čechách III: kornatec pórkový – *D. alliacea* a kornatec našedlý – *D. griseocana*. – Mykol. Listy 115: 1–7.
- Staněk V. J. (1954): Hvězdočka Pouzarova – *Geastrum pouzarii* sp. n. – nová břichatkovitá houba nalezená v Československu. – Česká Mykol. 8(3): 100–107, tab. color. 15.
- Staněk V. J. (1958): 4. čeleď *Geastraceae* – hvězdočkovité. – In: Pilát A. [ed.], Gasteromycetes, houby – břichatky, p. 392–526, Praha.
- Sunhede S. (1989): Geastraceae (Basidiomycotina). – In: Synopsis fungorum, vol. 1, Oslo.
- Woltsche H., Senn-Irlet B. et Brunelli F. (2007): *Geastrum pouzarii* – der Böhmische Erdstern im Wallis. – Schweiz. Z. Pilzk. 85(1): 2–6.

Martin Kříž: Sixty years of *Geastrum pouzarii*

The author summarizes knowledge of the rare thermophilic species *Geastrum pouzarii*. Attention is particularly focused on its actual occurrence and distribution in the Czech Republic. Some historical localities have disappeared, but several new ones have been discovered recently. Especially notable is the find of this species in the Lounské středohoří hills, a phytogeographic unit where it had not been found before. A description of macro- and microcharacters of its fruit bodies is provided and features distinguishing *G. pouzarii* from the most similar species *G. campestre* are discussed in detail with respect to data published in the literature. Distinguishing these species is sometimes difficult.

Adresa autora: Národní muzeum, mykologické oddělení, Cirkusová 1740, 193 00 Praha 9; mmartin.kriz@seznam.cz

**POZNÁMKY K EKOLOGII DVOU DRUHŮ CHOROŠŮ:
OSTROPÓRKY ROZLITÉ – *OXYPORUS OBDUCENS*
A OSTROPÓRKY LUŽNÍ – *OXYPORUS LATEMARGINATUS***

František K o t l a b a a Zdeněk P o u z a r

Ve většině dosavadní literatury o chorošovitých houbách je uváděn výskyt ostropórky rozlité – *Oxyporus obducens* a ostropórky lužní – *O. latemarginatus* jenom na mrtvém dřevě stromů. Autoři nedávno v Praze zjistili výskyt těchto dvou druhů ostropórek na kmenu a silných větvích živých stromů, což je – zejména v případě ostropórky lužní – neobvyklé. Je uvedeno šest v herbářích doložených lokalit tohoto v Čechách velmi vzácného choroše.

Většina dosavadní literatury o choroších (např. Bondartsev 1953, Hagara 2014, Jülich 1984, Krieglsteiner 2000, Legon et Henrici 2005, Pilát 1940, Ryvarden et Gilbertson 1994, Ryvarden et Melo 2014, Vampola 1993, Velenovský 1922 pod jménem *Polyporus inhalatus*, Wojewoda 2003, etc.) uvádí u těchto druhů chorošů výskyt na dřevě mrtvých kmenů nebo v dutinách stromů, na větvích nebo na pařezech apod. V literatuře pak je jen zřídka výslovně uvedeno, že tyto dva druhy rodu ostropórka rostou i na stojících kmenech nebo větvích živých stromů – to uvádí jen Bernicchia 2005, Kotlaba 1984, Piątek 2003 a Vampola 1989.

Pokud jde o ostropórku rozlitou – *Oxyporus obducens* (Pers.: Fr.) Donk, u té píše první z autorů tohoto článku: „Roste jako saproparazit na živých i odumřelých kmenech... nebo na silných větvích...“ (Kotlaba 1984). Jinak je v literatuře často uváděn výskyt tohoto choroše v dutinách stromů, což zřejmě znamená, že se jedná o dutiny většinou v kmenech živých stromů – není to však nikdy výslovně napsáno. Že se však jedná skutečně o dutiny v živých stromech, to potvrzují podrobnější údaje z některých etiket herbářových dokladů. Z údajů na etiketách totiž vyplývá, že přibližně 1/4 všech sběrů ostropórky rozlité pochází ze živých stromů, zatímco přibližně 3/4 nálezů byly učiněny na ležících mrtvých kmenech a větvích nebo na pařezech a mrtvých kořenech.

Koncem roku 2014 upozornil O. Leiský (dlouholetý tajemník organizace TIS, Nezávislého sdružení přátel přírody) prvního z autorů tohoto článku (F. K.), že památný Ústřední strom republiky (lípa) v Seminářské zahradě v Praze 1 je napaden nějakou houbou. F. K. pak část plodnic houby sebral a spolu s druhým autorem (Z. P.) ji určili jako ostropórku rozlitou. Dotyčný strom (viz foto) roste na jižním svahu vrchu Petřina v jz. části Seminářské zahrady u malé fontány, v nadmořské výšce asi 240 m. Je to statná, více než padesátiletá lípa srdčitá (*Tilia cordata*), která byla vysazena 28. října 1968 (za okupace „spojeneckými“ vojsky) k 50letému výročí vzniku Československé republiky; pak byla komunistickými odpůrci zlomena, ale

podářiilo se jí zachránit. Dnes je 18 m vysoká, s kmenem 170 cm vysokým a v prsní výši 77 cm širokým (tlustým). Kmen se rozděluje na pět větví 25–45 cm silných. V rozvětvení (orientovaném k západu) jedné dvojice mohutných větví se nacházejí jak perfektní (a to kloboučkaté!), tak imperfektní („práškovité“) plodnice (anamorfa a teleomorfa) ostropórky rozlité v délce ± 50 cm. Část plodnic byla 10. I. 2015 sebrána prvním z autorů článku a je uložena v herbáři PRM pod číslem 928715 (viz též pozdější snímky houby). Mycelium ostropórky rozlité rozkládá zřejmě uvnitř dřevo lípy právě v kritickém místě rozvětvení části koruny, takže hrozí časem nebezpečí rozlomení stromu a popř. i možnost zranění lidí, neboť pod lípou sedává nebo prochází neustále mnoho návštěvníků zahrady. Proto byla koncem června t. r. koruna památeční lípy ve spodní části obehnuta umělohmotným pásem (úponem), který by měl pádu části koruny zabránit nebo jej alespoň zbrzdít (provedla to firma Vojanovy sady s. s. o. z iniciativy F. K.).

Trochu obdobně je tomu s výskytem plodnic ostropórky lužní – *Oxyporus latemarginatus* (Durieu et Mont.) Donk na živých stromech. Jednoznačně ale jde o jev velmi vzácný a v literatuře jen výjimečně zmiňovaný. Bernicchia (2005) uvádí: „... cresce como saprotrofo, raramente coma debole parassite...“, tj. roste jako saprotrof, vzácně jako slabý parazit. Kotlaba (1984) pak píše: „Roste jako saprofyta (saproparazit) na mrtvých a výjimečně i na živých kmenech...“. Vampola (1989) v krátkém výstižném článku popisuje a fotograficky zachycuje nález mnoha plodnic ostropórky lužní z roku 1982 v Jihlavě, kdy tato houba jako typický parazit napadla mohutného živého křížence lípy velkolisté s lípou srdčitou (*Tilia platyphyllos* \times *T. cordata*). Šlo zřejmě o první doložený nález ostropórky lužní na lípě v ČR. Pozoruhodné je naše dřívější zjištění, že na Slovensku, přímo v Bratislavě, nalezl před lety ostropórku lužní J. Paclt na živých kmenech dvou původem severoamerických stromů, a to břestovce západního (*Celtis australis*) a dřezovce trojtrnného (*Gleditsia triacanthos*); oba nálezy jsme určili a doklady uložili do herbáře PRM pod čísly 928730 a 928733 (Kotlaba 1977).

V Praze 6-Břevnově v zahradě Waldorfské mateřské školy (Dusíkova ul. č. 3) v plotě u Myslivečkovy ulice, asi v 360 m n. m., roste velmi stará stromovitá vrba jíva (*Salix caprea*). Tam se vytvořily plodnice uvedeného choroše překvapivě na povrchu dvou silných živých (položivých) větví ve výši asi 2–2,5 m; vyfotografoval a sebral je 20. X. 2014 (det. P. Vampola) a 4. XII. 2014 první z autorů tohoto článku; jsou uloženy v herbáři PRM pod čísly 928730 a 928733 (viz též snímek plodnice). Jedná se pravděpodobně o první doložený nález ostropórky lužní na vrbě jívě v České republice; zároveň to je také nyní nejzápadnější zjištěná lokalita tohoto choroše v ČR.

Uvedená vrba jíva v Praze 6-Břevnově má kmen ± 70 cm tlustý (silný) a 130 cm vysoký. Rozděluje se do šesti 12–28 cm silných větví a na dvou z nich vyrostly pře-

Obr. 1–4. 1. Lípa srdčitá (*Tilia cordata*) v Seminářské zahradě na j. svahu Petřina v Praze napadená ostropórkou rozlitou (*Oxyporus obducens*). Foto 10. 6. 2015 F. Kotlaba. 2. Kloboučkaté plodnice ostropórky rozlité (*O. obducens*) na kmenu živé lípy srdčité v Seminářské zahradě v Praze. Foto 4. 3. 2015 F. Kotlaba. 3. Prastará stromovitá ořezaná a obrážející vrba jíva (*Salix caprea*) v Praze 6-Břevnově. Foto 10. 6. 2015 F. Kotlaba. 4. Rozlitá plodnice ostropórky lužní (*Oxyporus latemarginatus*) na silné živé větvi vrby jívy (*Salix caprea*) v Praze 6-Břevnově. Foto 28. 10. 2014 F. Kotlaba.

kvapivě plodnice jak ostropórky lužní (kterou jsme doposud znali jen z pařezů nebo padlých kmenů!), tak i poprašky sklepní – *Coniophora puteana* (Schum.: Fr.) P. Karst. a síťkovce načervenalého pravého – *Daedaleopsis confragosa* (Bolt.: Fr.) J. Schröt. var. *confragosa*. Tehdy výška stromu dosahovala asi 5–6 m, avšak na přelomu let 2014 a 2015 byla jáva razantně ořezána („zmlazena“), neboť prosychala – to byl zřejmě důsledek napadení hned třemi druhy dřevokazných hub. Ze silných, asi 75–150 cm dlouhých pahýlů větví strom letos (2015) obrazil mladými větvemi (viz foto).

Kromě výše uvedené lokality ostropórky lužní v Praze jsou v českých herbářích uloženy sběry z pěti dalších lokalit tohoto v Čechách velmi vzácného druhu choroše (řadíme-li Jihlavu na rozhraní Čech a Moravy tradičně k Moravě): NPR Libický luh sz. od Vel. Oseka u Poděbrad, 190 m. n. m., pařez *Carpinus betulus*, 11. IX. 2013 leg. et det. L. Zíbarová, rev. Z. P. (CB) – nejsevernější lokalita ostropórky lužní v Čechách. – NPP V jezírkách s. od Velimi u Kolína, 193 m. n. m., *Populus tremula*, 8. IX. 2014 leg. et det. L. Zíbarová, rev. Z. P. (CB). – NPR Lichnice - Kaňkovy hory u Podhradí jv. od Třemošnice v Železných horách, 365 m n. m., dutina v živém stromu *Alnus* sp., 4. I. 2014 leg. T. Tejklová, det. M. Tomšovský, rev. 19. 6. 2015 Z. P. (HK) – nejvýše zjištěná a zároveň nejjihněji položená lokalita tohoto choroše v Čechách. – Potštejn j. od Vamberka, o. Rychnov n. Kn., údolí Divoké Orlice, 300 m n. m., pařez *Fraxinus excelsior*, 9. XII. 2014 leg. J. Hájek, det. P. Vampola, rev. 19. 6. 2015 Z. P. (HK). – Sruby s. od Ústí n. Orl., 2 km sz. od obce, 300 m n. m., pařez, 19. IX. 1997 leg. L. Tmej, det. J. Slaviček, rev. Z. P. (PRM 847250) – nejvýhodnější položená lokalita ostropórky lužní v Čechách. Zajímavé je, že ze šesti známých lokalit tohoto choroše byly kromě jedné z roku 1997 všechny ostatní objeveny v letech 2013–2014.

Na základě údajů ze šesti dosud známých lokalit *Oxyporus latemarginatus* v Čechách lze konstatovat, že se tento choroš vyskytuje v nížině a pahorkatině od 190 do 365 m. n. m. V Čechách byl prozatím nalezen na *Alnus* sp., *Carpinus betulus*, *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula* a *Salix caprea*.

Česká jména obou v článku uvedených ostropórek jsme před více než 30 lety vytvořili na základě tehdejších našich znalostí o jejich ekologii. V současnosti jsme si však vědomi, že nejsou právě nejvhodnější (ostatně jako je tomu i s rodovým jménem ostropórky, které jen prostě přeložil roku 1940 A. Pilát z řečtiny). *Oxyporus obducens* totiž někdy vytváří i polorozlité plodnice se zřetelně vyvinutými kloboučky (nikoli jen plodnice rozlité) a *Oxyporus latemarginatus* podle nálezů v Jihlavě a v Čechách neroste pouze v lužních polohách, kde jsme jej před mnoha lety poznali (především na Slovensku) a podle toho mu tehdy dali české druhové jméno. Protože ale uvedená jména se už vžila, měnit je by neprospělo stabilizaci českého názvosloví hub.

Závěrem ještě poznamenáváme, že při sběru dřevobytných hub pro herbáře (a následně často i pro publikace) je důležité určit také **druh** (nikoli jen rod) hostitelské dřeviny. Nejsme-li si jisti určením dřeviny, lze je ověřit na místě nálezu srovnáním listů (i starého), kůry a dřeva s okolními dřevinami (živými i odumřelými) nebo vzít vzorek dřeviny a konzultovat botaniky nebo dendrology; je-li však dřevo skoro zcela rozpadlé, pak už to je někdy ovšem téměř nemožné. Dr. A. Pilát říkával, že mykolog má znát i dřeviny, s čímž plně souhlasíme. Dále je nutné zjistit a uvést, zda houba rostla na živé nebo odumřelé části kmene, větve (ležící nebo trčící), kořenu nebo na pařezu. Všechny tyto údaje mají velký význam pro posuzování ekologie studovaných druhů dřevobytných hub; bez takovýchto údajů totiž lze jen obtížně dělat spolehlivé závěry.

Poděkování

Autoři děkují Petru Vampolovi za četná cenná doplnění a opravy původního textu tohoto článku a velmi oceňují jeho kritické připomínky. Náš dík patří také Bc. Tereze Tejtkové za upozornění na sběry ostropórky lužní v herbáři Východočeského muzea, stejně jako Mgr. Lucii Zíbarové za sdělení jí zjištěných lokalit.

Literatura

- Bernicchia A. (2005): *Polyporaceae*. – Fungi Europaei 10. Alassio, 808 p.
- Júlich W. (1984): Die Nichtblätterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze. – In: Kleine Kryptogamenflora, Band IIb/1, Basidiomyceten. 1. Teil, 626 p.
- Kotlaba F. (1984): Zeměpisné rozšíření a ekologie chorošů (*Polyporales* s. l.) v Československu. – Praha, 194 p., 36 tab., 123 mappae.
- Kotlaba F. (1997): Some uncommon or rare polypores (*Polyporales* s. l.) collected on uncommon hosts. – Czech Mycol. 50: 133–142.
- Kriegelsteiner G. J. (2000): Die Grosspilze Baden-Württembergs, Band 1. Stuttgart, 629p.
- Legon N. W. et Henrici A. (2005): Checklist of British and Irish Basidiomycota. – Kew, (17) 517 p.
- Piątek M. (2003): Notes on Polish polypores. 2. *Oxyporus latemarginatus*. – Polish Bot. J. 48(1): 63–68.
- Pilát A. (1940): *Polyporaceae* – houby chorošovitě. – In: Kavina K. et Pilát A., Atlas hub evropských, svazek 3.
- Ryvarden L. et Gilbertson R. L. (1994): European polypores, Part 2. – Synopsis fungorum, Oslo, 7: 394–743.
- Ryvarden L. et Melo I. (2014): Poroid fungi of Europe. – Synopsis fungorum, Oslo, 31: 1–455.
- Vampola P. (1989): Ostropórka lužní (*Oxyporus late-marginatus*) na Vysočině. – Vlastiv. Sborn. Vysočiny, sect. natur., Jihlava, 9: 203–205.
- Vampola P. (1993): Choroš ostropórka rozlitá – *Oxyporus obducens* a jeho variabilita. – Česká Mykol. 46: 228–233.

Velenovský J. (1922): České houby. Díl 4. a 5. – Praha, 633–950 p.

Wojewoda W. (2003): Checklist of Polish larger Basidiomycetes. – Biodiversity of Poland 7: 1–812.

František Kotlaba and Zdeněk Pouzar: On the ecology of two polypore species, *Oxyporus obducens* and *Oxyporus latemarginatus*

Occurrence of these two polypores on dead trees is mentioned in most literature. The authors recorded perfect (pileate!) as well as imperfect fruitbodies of *Oxyporus obducens* on the trunk of a living, over 50-year old *Tilia cordata* in Praha 1 - Malá Strana, as well as fruitbodies of *Oxyporus latemarginatus* on living thick branches of a very old, arboraceous *Salix caprea* in Praha 6 - Břevnov (Czech Republic). In Bratislava (Slovak Republic) the latter polypore has been collected on living trunks of planted North American *Celtis australis* and *Gleditsia triacanthos*. *Oxyporus latemarginatus* has only been collected at six localities in Bohemia.

Adresy autorů:

F. Kotlaba, Na Petřínách 8, 162 00 Praha 6; frantisek.kotlaba@ibot.cas.cz

Z. Pouzar, Národní muzeum, mykologické odd., Cirkusová 1740, 193 00 Praha 9.

RŮZNÉ

BIBLIOGRAFIA MYKOLOGICKÝCH PRÁC PUBLIKOVANÝCH V ČASOPISE ACTA BOTANICA UNIVERSITATIS COMENIANAE

Soňa Jančovičová

Uvedený je súpis všetkých mykologických prác, ktoré dosiaľ vyšli v časopise *Acta Botanica Universitatis Comenianae*, s predchádzajúcim názvom *Acta Facultatis rerum naturalium Universitatis Comenianae, Botanica*.

Na základe výzvy na tvorbu súpisov mykologických prác publikovaných v časopisoch, ktoré by mykológovia mohli opomenúť (Holec et Pešicová 2013), ponúkam takéto práce z časopisu *Acta Botanica Universitatis Comenianae, Botanica*. Podľa prílohy č. 1 k vyhláške č. 456/2012 Z. z. o centrálnom registri evidencie publikačnej činnosti a centrálnom registri evidencie umeleckej činnosti sa články uverejnené v tomto časopise radia do kategórie AED (vedecké práce v domácich recenzovaných vedeckých zborníkoch, monografiách).

Časopis je primárne určený pre zamestnancov a študentov katedry botaniky Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, ktorí tak majú možnosť informovať o svojich výsledkoch dosiahnutých počas riešenia projektov, bakalárskych, magisterských či dizertačných prác. Jednotlivé čísla časopisov sú tak zároveň „historickým“ prierezom tém, ktorým sa pracovisko v danom období venovalo.

Kompletné obsahy všetkých doterajších čísel časopisu, vrátane ďalších informácií, ktoré s časopisom súvisia (o vydavateľoch, editoroch, dizajne a i.), možno nájsť v čísle 49 (Jančovičová 2014). Napriek snahe sprístupniť články aj v elektronickej forme (<http://staryweb.fns.uniba.sk/index.php?id=4764>), doteraz sú všetky k dispozícii len v časopiseckej podobe, a to v knižnici katedry botaniky.

Snaď nižšie uvedený súpis prác s mykologickou tematikou čitateľom *Mykologických listov* poslúži.

Výsledky

Nasleduje súpis mykologických prác publikovaných v časopise, ktorý bol v rokoch 1956–2002 (t.j. od prvého čísla po číslo 41) vydávaný pod názvom *Acta Facultatis rerum naturalium Universitatis Comenianae, Botanica*, a od roku 2005 po súčasnosť (t.j. od čísla 42 po najnovšie číslo 49 z roku 2014) pod názvom *Acta Botanica Universitatis Comenianae*. Uvedené názvy časopisu v nižšie uvedenom súpise (pre úsporu miesta) nahrádza vodorovná čiarka —.

- Bernát J. (1956): Zmeny mikrobiologických pomerov pôdy pri zalesňovaní. — 2: 403–418.
- Bernát J. (1957): Mikroflóra smrekových porastov. — 3: 343–353.
- Pišút I. (1957): Príspevok k poznaniu lišajníkov Slovenska. — 3: 377–380.
- Pišút I. (1959): Príspevok k poznaniu lišajníkov Slovenska II. — 4: 593–597.
- Zemanová M., Ebringer L. (1959): Štúdium antibiotických vlastností húb I. — 5: 77–85.
- Nemec P., Ebringer L., Balan J., Šatura D. (1961): Nová surovina pre výrobu penicilínu. — 7: 587–625.
- Herich V. (1961): Gibberellinsäure und Geschlechtsdifferentiation der Pflanzen. — 7: 627–633.
- Ebringer L., Múčková M. (1961): Záměna tiamínu bacitracínom u heterotiamínovej plesne *Phycomyces blakesleeanus*. — 7: 653–662.
- Fraňo A. (1961): Mikrobiologické pomery v pôdach lužných lesov Podunajskej nížiny. — 8: 461–491.
- Pišút I. (1961): Bemerkungen über einige Arten der Flechtengattung *Cladonia* in der Slowakei. — 8: 513–531.
- Svobodová Y. (1961): Kvasinky a kvasinkové mikroorganizmy v povrchových vodách znečistených sulfitovými výluhmi. — 8: 533–544.
- Novacký A. (1961): *Thelephora atra* Weinm. – nový druh mykoflóry ČSR. — 8: 545–549.
- Zemanová M. (1962): Problémy výskumu ochrany materiálov pred škodcami – hubami (Ochrana fungicídmi). — 9: 337–347.
- Pišút I. (1962): Bemerkungen über einige interessante Arten der Flechtengattung *Cladonia* in der Slowakei II. — 9: 423–434.
- Pišút I. (1963): Príspevok k poznaniu lišajníkov Slovenska III. — 10: 359–364.
- Dúbravská V. (1964): Charakteristika nepohlavnej a pohlavnej formy *Penicillium griseum* (Sopp) Thom. — 11: 717–728.
- Bernát J. (1964): Mikrobiologické pomery v presvetlených porastoch. — 11: 729–758.
- Zemanová M. (1965): Ein Beitrag zum Studium der Verhältnisse zwischen der Konzentration, der Wirkungsdauer und dem biologischen Effekt der Antifungalstoffe. — 13: 1–9.
- Zemanová M. (1965): Eine mikrobiologische Methode zur Beurteilung der Stabilität der Antifungalstoffe im Wassermilieu. — 13: 11–15.
- Zemanová M. (1965): Study of new protective fungicides for use in cellulose-nitrate lacquers. — 13: 17–23.
- Pišút I. (1967): Zur Lichenologie des slowakischen Teiles des Pieniny-Gebirges. — 14: 279–288.
- Fraňo A. (1971): Mikrobiologische Bodenverhältnisse im südlichen Teil der Tiefebene Potiská nížina unterhalb der Moor-, Wiesen- und Sand-Pflanzengesellschaften. — 19: 3–193.
- Fraňo A. (1972): Mikrobiologische Charakteristik der Torfböden im Oberen Hrongebiet – Horehronie. — 20: 133–147.
- Grünwaldová V. (1973): *Evernia prunastri* (L.) Ach. in der Tschechoslowakei. — 21: 109–117.
- Jelínková E. (1973): Bemerkungen zur Einwirkung von Exhalationsprodukten auf epiphytische Flechten in der Umgebung des chemischen Werks Duslo Šafa. — 21: 119–127.
- Fraňo A. (1974): Der Einfluss der Umwandlung von Eichenwäldern in Lössgebieten auf die Veränderungen in den mikrobiologischen Bodenverhältnissen. — 23: 59–70.

- Fraňo A. (1976): Die Mikromyzeten der Alluvialwiesenböden in der Slowakei. — 24: 93–99.
- Fraňo A. (1979): Bodenmikrobiologische Charakteristik der Donau-Alluvialwiesen (Žitný ostrov – Schüttinsel). — 27: 87–125.
- Záhorovská E. (1984): Die Entwicklung des Eichen-Mehltaus *Microsphaera alphitoides* Griff. et Maubl. im Verlaufe der Vegetationsperiode. — 31: 83–93.
- Záhorovská E. (1985): Die Keimung der Konidien des Pilzes *Microsphaera alphitoides* Griff. et Maubl. — 32: 77–84.
- Záhorovská E. (1986): *Ceratocystis piceae* (Münch) Bakshi na Devínskej Kobyle. — 34: 83–91.
- Záhorovská E. (1988): Gefährdete Pilzarten auf der Devínska Kobyla. — 35: 47–50.
- Záhorovská E. (1988): Eichen-Mehltau auf introduzierten Eichenarten. — 36: 59–63.
- Záhorovská E. (2000): Seltene Pilze von dem Gebiet Devínska Kobyla bei Bratislava. — 40: 13–16.
- Pišút I. (2002): An outline of history of lichenological research in Slovakia. — 41: 53–58.
- Ripková S., Červenka J. (2005): Genus *Coprinus* in the herbarium SLO. — 42: 7–12.
- Ripková S., Adamčík S., Kučera V. (2007): Contribution to the knowledge of macrofungi in the Cerová vrchovina Mts., Juhoslovenská kotlina basin and Laborecká vrchovina Mts. — 43: 15–24.
- Ripková S., Ďuriška O. (2009): The current knowledge of funga of the Devínska Kobyla Mts. — 44: 41–58.
- Ďuriška O. (2010): New records of macromycetes for Devínska Kobyla Mts. — 45: 13–24.
- Jančovičová S. (2011): Published records of the genus *Crepidotus* from Slovakia. — 46: 27–34.
- Ďuriška O., Jančovičová S., Miškovic J. (2012): Macromycetes of the Fialková dolina Nature Reserve (Devínska Kobyla Mts., Slovakia). — 47: 3–12.
- Horinková M., Jančovičová S. (2012): Contribution to the knowledge of macromycetes in the Záhorská nížina Lowland. — 47: 13–18.
- Ďuriška O., Tomšovský M., Jančovičová S. (2013): How to handle with published names of the genus *Melanoleuca* – a case study from Slovakia. — 48: 27–36.
- Rybáriková N. (2013): Morphological variability of some members of the family *Geoglossaceae* (Helotiales, fungi). — 48: 37–43.

Literatúra

- Holec J., Pešicová K. (2013): Bibliografie mykologických prací ze Sborníku Národního muzea a výzva k tvorbě podobných soupisů pro další časopisy. – Mykol. Listy 126: 27–32.
- Jančovičová S. (2014): Acta Botanica Universitatis Comenianae – from the first to the latest volume. – Acta Botanica Universitatis Comenianae 49: 31–52.

Soňa Jančovičová: Bibliography of mycological papers published in *Acta Botanica Universitatis Comenianae*

A bibliography of all mycological papers hitherto published in the journal *Acta Botanica Universitatis Comenianae*, formerly titled *Acta Facultatis rerum naturalium Universitatis Comenianae*, *Botanica* is given.

Adresa autorky:

Univerzita Komenského v Bratislave, Prírodovedecká fakulta, katedra botaniky, Révová 39, 811 02 Bratislava, Slovensko; sona.jancovicova@fns.uniba.sk

* * *

NEZNÁMÝ SBĚRATEL CELESTÝN OPITZ

Jiří Liška

Položky lišejníků v herbářích PRM a PRC, na nichž je jako sběratel uvedeno příjmení Opitz, byly nejdříve připisovány někomu z rodiny P. M. Opize, neboť jméno Opitz nezmiňují ani Maiwaldovy dějiny botaniky v Čechách ani soupis sběratelů v Dějinách floristického výzkumu od Klášterského a kol. Ovšem další pátrání odhalilo nejen celé jméno sběratele, ale i jeho pozoruhodnou životní dráhu. Jde totiž o významnou osobu z oboru lékařských věd – jednoho ze zakladatelů anesteziologie, jehož odkaz je stále živý.

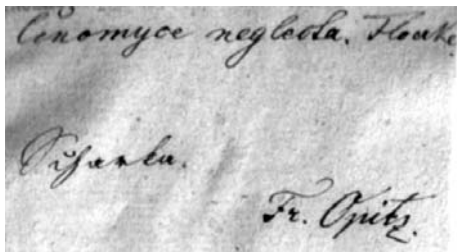
Při práci v herbářích Národního muzea (PRM) i katedry botaniky Přírodovědecké fakulty (PRC) jsem narazil na položky lišejníků, kde jako sběratel byl uveden „Fr. Opitz“. Nejdříve jsem se domníval, že jde o ortografickou variantu známého jména Opiz – jak u hesla Opiz Philip Maxmilian uvádí publikace Klášterský et al. (1982) – a že tedy jde o někoho z rodiny tohoto významného botanika a sběratele. [Vedle varianty Opitz uvádí ještě verzi Opic, obojí s poznámkou, že jde o nesprávné formy příjmení (zřejmě uváděné sekundárně).] Klášterský et al. (1982) uvádí ještě syna Jana, lékaře, jehož sběry rostlin též najdeme v herbáři Národního muzea (PR), Maiwald (1904) uvádí otce Johanna Ferdinanda a bratry Gerorga a Karla – nikde v těchto třech generacích se však neobjevuje jméno František. Naštěstí! Protože jinak bych již nepátral dále... S pomocí internetu se mi podařilo tuto malou záhadu rozluštit a zároveň jsem našel velmi zajímavé podrobnosti o významné osobnosti z jiného oboru, která je však botanikům a mykologům neznámá. Zde je její *curriculum*.

Celestýn Opitz se narodil 25. února 1810 v Hermsdorfu (dnešní Heřmánkovice) u Broumova. Po absolvování humanistického gymnázia v Brně se ve svých 20 letech rozhodl pro vstup do řádu Milosrdných bratří svatého Jana z Boha v Pražském konventu na Františku. Řád Milosrdných bratří získal špitál a kostel sv. Šimona a Judy po r. 1620 od Ferdinanda II., ze špitálu postupem času vznikl rozsáhlý areál kláštera a nemocnice (čp. 847/1); příslušníci řádu pokračovali v tradici ošetřování nemocných. Zde se mu dostalo vzdělání nejprve ošetřovatele, později ranhojiče. V prvních letech praxe působil především v řádové nemocnici ve Valticích, později ve Vídni a dále pak v Budapešti. Poté se vrátil do Prahy, kde se dal zapsat na Karlovu univerzitu na studium chirurgie. Zde v r. 1841 (podle jiných zdrojů 1842) získal titul ma-

gistr a odešel do nemocnice Milosrdných bratří v Novém Městě nad Metují. Do Prahy se vrátil roku 1845, kde působil pod vedením tamního profesora Hally a primáře dr. Hofmeistera. Již delší čas se bratr Opitz zajímal o možnost jak pacientům ulehčit od bolesti při operacích. Jediným možným způsobem do té doby bylo omámit je velkými dávkami alkoholu, což pochopitelně nepřinášelo znatelnější účinek. Navíc se chirurgie musela omezit pouze na amputaci končetin, protože například do dutiny břišní se žádný lékař při vědomí pacienta neodvažoval zasáhnout. Celosvětově první úspěšnou éterovou narkózu provedl v Bostonu americký zubař William T. G. Morton dne 16. 10. 1846 při operaci s odstraněním nádoru v hrdle provedenou jiným lékařem. Informaci o této události získal C. Opitz pozoruhodně brzo od řádového bratra Patrika, který byl oné události svědkem. Čtyři měsíce poté sám provedl operaci při anestezii éterem jako jednu z prvních na evropské pevnině. Různé prameny uvádějí odlišná data této operace, byť jen jdoucí po sobě. Skutečnost je taková, že 6. 2. 1847 demonstroval éterové znecitlivění úspěšně na neoperovaných dobrovolnících a následujícího dne, 7. 2. 1847, byli úspěšně operováni první nemocní v celkové inhalační éterové anestézii. Tato operace byla úspěšná a přinesla nemocnici Na Františku

ohromný věhlas právě zásluhou bratra Celestýna Opitze. Generálem řádu byl dokonce pozván, aby se stal lékařem papeže Pia IX. Od této první operace do své smrti provedl ještě 186 operací v narkóze pomocí jednoduché skleněné baňky, v níž byla látka nasáklá éterem; v jeho myšlenice bezbolestné operace pokračoval celý

vývoj moderní medicíny (Ladislav Josef Kronich, milosrdný bratr, ještě ve čtyřicátých letech 20. století podával narkózu éterem v nemocnici Milosrdných bratří v Praze původním způsobem). Po tomto úspěchu dokonce Vídeňská univerzita nabídla C. Opitzovi doktorská studia chirurgie. Odjel tedy do Vídně, pokračoval tam jak ve studiích, tak v prosazování operací v narkóze, a v r. 1854 byl promován na doktora medicíny. O tři roky později po návratu do Čech se stal převorem pražského konventu a za další čtyři roky dokonce provinciálem nad 20 konventy tehdejší rakousko-české provincie. Celestýn Opitz ovládal řadu řečí: němčinu, češtinu, latinu, francouzštinu a angličtinu. Již za jeho života se mu dostalo významných ocenění: v roce 1849 mu byl císařem propůjčen zlatý kříž za zásluhy a v r. 1866 mu byl udělen rytířský kříž řádu Františka Josefa I. Zemřel v necelých 57 letech na následky přepracování 7. prosince 1866 ve Vídni.

Význam C. Opitze dosvědčují jak dvě pamětní desky (první s latinským textem byla odhalena v r. 1995 na budově areálu nemocnice Na Františku v ulici U Milosrdných 1 v Praze 1, druhá na budově OÚ Heřmánkovice, odhalená v r. 2004), tak i pojmenování ocenění udílených významným osobnostem: Medaile Celestýna Opitze udělovaná každoročně anesteziologům Českou společností anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny a Cena Celestýna Opitze udělovaná představeným Milosrdných bratří v Čechách a na Moravě jako ocenění za vzor v péči o nemocné a jinak potřebné (laureáty vybírá odborná komise odborníků z několika oborů). O průkopnické práci bratra Opitze vyšla i kniha V. Tošovského (1992).

Poznámka: Některé prameny uvádějí kromě křestního jména Celestýn ještě jméno František. Zřejmě jde ale o mylné čtení zkratky Fr. – nejde o zkratku jména, ale o slovo *frater* = bratr, řeholník.

Literatura

- Klásterský I., Hrabětová-Uhrová A. et Duda J. (1982): Dějiny floristického výzkumu v Čechách, na Moravě a ve Slezsku I+II. – Severočeskou přírodou, Příl. 1982/1.
- Maiwald V. (1904): Geschichte der Botanik in Böhmen. – 297 p., Wien und Leipzig.
- Tošovský V. V. (1992): Neboj se, nic nebude bolet! – 124 p., Aleko, Praha.
- https://cs.wikipedia.org/wiki/Celest%C3%BDn_Opitz
- http://encyklopedie.brna.cz/home-mmb/?acc=profil_osobnosti&load=10764
- https://en.wikipedia.org/wiki/William_T._G._Morton
- <http://www.hermankovice.cz/file.php?nid=706&oid=3095270>
- <http://www.milosrdni.cz/o-nas/cena-celestyna-opitze/mudr-celestyn-opitz/>
- <http://www.pametni-desky-v-praze.cz/products/opitz-celestyn-na-budove-arealu-nemocnice-na-frantisku-cp-847-v-ulici-u-milosrdnych-1-praha-1-stare-mesto/>

Jiří Liška: Celestýn Opitz, unknown collector from the 19th century

Several specimens of lichens bearing the collector's name "Opitz" on labels have been found in the PRM and PRC herbaria. Initially, this name was understood as an orthographic form of the surname Opiz, because the name of the well-known botanist Philip Maximilian Opiz can also be found written as "Opitz" or sometimes as "Opic". However, a further search has revealed the interesting true name of this collector: Celestýn Opitz (1810–1866), a very important person in the history of medicine. It was he who performed one of the first surgeries under general anaesthesia using ether in 1847. He was awarded several times during his life. Today important persons are awarded the Celestýn Opitz Medal in the field of medicine and the Celestýn Opitz Merit Award in the field of health care.

Adresa autora: Botanický ústav AV ČR, Průhonice; liska@ibot.cas.cz

OSOBNÍ**VLADIMÍR ANTONÍN ŠEDESÁTILETÝ**

Čtvrtého července 2015 oslavil své 60. narozeniny RNDr. Vladimír Antonín, CSc., náš přední odborník na lupenaté houby a současný předseda České vědecké společnosti pro mykologii. Tento věk by mu nikdo nehádal – Vláďa, jak ho většina z nás zná, působí neuvěřitelně mladistvým a čiperným dojmem. Sepsání tohoto článku se dlouho bránil, ale myslím, že jeho dosavadní práci v mykologii je rozhodně třeba připomenout.

Vladimír se narodil v Brně, kde také navštěvoval základní školu a gymnázium. Díky rodičům a společným víkendovým i prázdninovým pobytům na různých místech naší republiky se mu v přírodě vždy líbilo. Skutečně hluboký zájem o přírodu se v něm ale probudil především díky vynikající profesorce biologie na gymnáziu ve Vídeňské (tehdy Koněvově) ulici v Brně, kde roku 1974 maturoval – Vlastě Klabanové. Na tehdejší Univerzitě J. E. Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita) pak vystudoval obor odborná biologie. Jeho diplomová i doktorská práce, které vedl doc. dr. Z. Šeda, CSc., byly zaměřeny na ekologii rostlin, tedy na něco zcela jiného než mykologii. Taxonomie hub se týkala až jeho kandidátská práce (Taxonomická a nomenklatorická studie kritických evropských druhů rodu *Marasmius* a *Setulipes*) obhájená v roce 1991 na přírodovědecké fakultě UK v Praze.

Už za gymnaziálních studií navštěvoval Vladimír houbařskou poradnu tehdejšího Moravského muzea, kterou vedl ing. Karel Kříž (1907–1980). Ing. Kříž byl středoškolským učitelem na penzi a své dlouholeté pedagogické zkušenosti využíval i zde – zadával mu řešerše rodů nebo skupin druhů, o kterých přednášel na veřejných houbařských pondělcích v poradně a demonstrovat přinesené houby. To byla výborná škola, a ing. Kříž byl vlastně jeho mykologickým učitelem. I díky tomu, přestože během vysokoškolských studií byla mykologie částečně na druhé koleji, v něm zůstalo studium hub pevně zakořeněno. Po ukončení studií v roce 1979 na něj, coby „volného“ mykologa, upozornil doc. Jan Špaček vedoucího botanického oddělení Moravského zemského muzea (MZM) dr. Karla Sutorého. Byl tam přijat a tím byl návrat k mykologii uskutečněn i formálně.

V botanickém oddělení MZM pracuje Vladimír dodnes. Pokrývá širokou škálu prací tradičního muzejního trojlístku – péči o sbírky, vědeckou práci a popularizaci. Je kurátorem mykologické části herbáře BRNM, která prozatím fyzicky sídlí v detašovaném depozitáři na zámku v Budišově. Vladimír tyto sbírky obohatil nyní už desetitisíci svých výborně dokumentovaných sběrů nejen z ČR a Slovenska, ale i z cest do různých evropských zemí, pravidelných pobytů v Korejské republice

a dalších stáží nebo výzkumných výprav, např. do USA nebo tropické Afriky. V rámci práce pro veřejnost pomáhá při určování hub v houbařské poradně MZM, od 80. let 20. století dělá expertízy v případech otrav houbami a přednáší pro studenty na Ústavu soudního lékařství MU v Brně; často vystupuje v médiích, kde odpovídá na všemožné otázky spojené s mykologií a houbařením. Dlouhá léta byl zástupcem vedoucího botanického oddělení MZM. V roce 2015 se stal jeho vedoucím a zároveň ředitelem Přírodovědného muzea MZM. To vše zvládá mimo jiné i díky výborným spolupracovníkům, kterými byli v letech 1979–1991 paní Květoslava Koncerová, od roku 1991 do 2010 pan Alois Vágener, v 1. pololetí roku 2010 Mgr. Daniel Dvořák a od května 2011 doposud Mgr. Hana Ševčíková.

A nyní k oslavencově vědecké práci. Je neuvěřitelně rozsáhlá, protože Vladimír je činorodý, pilný, rychle pracující, organizačně schopný, mezinárodně působící a hlavně „psavý“ autor. Na rozdíl od mnoha našich výborných znalců hub má dar své poznatky bez odkladů publikovat. Stává se tak důstojným pokračovatelem tak plodných autorů, jakými byli nebo jsou Albert Pilát, Mirko Svrček a František Kotlaba. Jeho práce (viz bibliografie) se týkají systematiky, diverzity, rozšíření a terénní ekologie velkých hub – makromycetů, především hub lupenatých. Jeho oblíbenou skupinou jsou bělovýtrusné houby. Čtyři monografické knihy o rodech z okruhu špiček, penízovek, některých kalichovek a helmkovkovitých hub – většinou publikované s nizozemským spoluautorem M. E. Noordelosem v nakladatelství IHW-Verlag (Eching, Německo) – se staly nepostradatelnými taxonomickými standardy a základními určovacími příručkami nejen pro evropské mykology. V těchto skupinách hub Vladimír pracuje na celosvětové úrovni, kdy ve spolupráci se zahraničními mykology i místními znalci hub publikuje taxonomické revize a popisuje nové druhy, např. z tropické Afriky nebo z jihovýchodní Asie. Jen tak mimochodem, Vladimír již popsal (sám nebo se spolupracovníky) 112 nových taxonů a jeden rod (*Setulipes* Antonín 1987). Jeho monografiím často předchází důkladné revize typového materiálu všech jmen ve studovaných skupinách, což je jediný způsob, jak monografické práce postavit na pevný základ. V posledních letech jsou Vladimírovy práce obohaceny účastí spolupracovníků studujících sekvence DNA (v Brně je to M. Tomšovský, v zahraničí zejména korejská mykologové), takže nezůstávají stranou hlavního současného proudu. Potvrzením tohoto faktu je i jejich publikování ve špičkových zahraničních časopisech, jejich značná citovanost a spoluautorství řady výborných mykologů. Další skupinou, kterou Vladimír se svými spolupracovníky postupně taxonomicky prověřuje, je velmi obtížný rod tmavobělka (*Melanoleuca*).

Oslavenec ani nezanedbává dnes podceňovanou mykofloristiku. Jeho oblíbeným územím je Morava, kde zpracoval mykobiotu řady lokalit (většinou ve dvojici s A. Vágenerem), ať už do podoby publikací nebo inventarizačních průzkumů pro ochranu přírody. Nelze jmenovat všechny, ale mezi nejvýznamnější patří např. publi-

kované soupisy makromycetů v lužních lesích na soutoku Moravy a Dyje, v oblasti Dukovany–Dalešice, v NP Podyjí nebo průzkumy mnoha chráněných území Moravského krasu. Velmi významná je série článků „New, rare and less known macromycetes in Moravia“, která pravidelně vycházela v Časopisu Moravského muzea. V první dekádě jednadvacátého století také Vladimír studoval houby národního parku České Švýcarsko. Další oblastí, kam často a rád jezdí a publikuje odtud své nálezy, je Slovensko.

Vladimír se významně podílel na téměř všech novějších mykologických pracích a publikacích zaměřených na ochranu hub – na tvorbě Červené knihy, přípravě Červeného seznamu, monitoringu chráněných druhů hub. Je také editorem právě vydávané Metodiky provádění mykologického průzkumu pro státní správu.

V roce 2004 byl Vladimír zvolen předsedou České vědecké společnosti pro mykologii, v jejímž výboru působí už od roku 1988. Není typem předsedy, který by si jen užíval své funkce – pro lid mykologický nezištně dělá obrovský kus práce, často „neviditelné“. Již od roku 1996 je hlavním editorem spolkového časopisu *Mykologické listy* (ještě předtím pomáhal s touto prací J. Kuthanovi), podílí se na organizaci mnoha mykologických akcí (zejména jarních setkání na československém pomezí a konferencí společnosti), od roku 2010 je šéfredaktorem časopisu *Czech Mycology*. Funkce předsedy společnosti mimo jiné přináší mnoho úkolů úředního charakteru, které Vladimír zvládá s rychlostí a lehkostí jemu vlastní. Má i řadu mezinárodních funkcí – je například členem redakční rady časopisů *Österreichische Zeitschrift für Pilzkunde* a *Sydowia* nebo častým recenzentem mykologických rukopisů.

Pro lid houbařský již vykonal také mnoho, ať už v houbařské poradně, při osvětě v médiích, zkoušením prodejců hub, expertízami otrav, překlady některých zahraničních atlasů, zejména ale výrazným autorským podílem na několika populárně–naučných knihách. Mezi nimi vyčnívají dvě vydání oblíbeného atlasu „Hagara, Antonín, Baier“ (Houby, Aventinum, 1999; Velký atlas hub, Ottovo nakladatelství, 2006), výpravná kniha „Houby, česká encyklopedie“ (Reader’s Digest, 2003) a nejnověji příručka „Houby jako lék“ (Ottovo nakl., 2013).

Musím se přiznat, že částečně nechápu, jak to všechno Vlád’a stihne, ale jak je vidět, v jeho případě to jde. Vlastnosti, které mu to umožňují, už jsem zmínil. Lidsky je s ním radost spolupracovat – je oblíbený pro svou veselou, společenskou a nekonfliktní povahu a při jakékoli spolupráci pro svou spolehlivost a rychlost. Při svých ohromných znalostech, mezinárodních kontaktech a bohatých výsledcích zůstává normálním člověkem. Sám mám v tomto ohledu krásnou vzpomínku – Vlád’u jsem blíže poznal jako vykulený studentík na mykologické akci v roce 1990 na Slovensku, kde mi hned první den nabídl tykání a vzal mě k sobě na pokoj.

Na závěr i něco ze soukromí – Vlád’a už se těší ze své vnučky a vnoučka, prožívá životní radosti a starosti se svými dospělými dětmi – synem a dcerou – a ve chvílkách volna se věnuje svým koníčkům, mezi něž patří např. turistika.

Slovutný mykologu, milý Vlád'o – přejeme Ti ze srdce mnoho dalších zdravých let naplněných čínorodou mykologickou aktivitou. Máme také jednu prosbu – zatím ještě ve svých funkcích a pracích vydrž, jednak bys nám v nich chyběl jako člověk a pak by je také těžko někdo jiný tak brilantně zvládal.

Jan Hol ec

* * *

Ú m r t í

Dne 12. 9. 2014 zemřel v Trnové u Jíloviště ve věku 83 let mykolog Mgr. Zdeněk Moravec, který se v mladších letech věnoval studiu hub; většinu svého života prožil v Černošicích u Prahy. Jeho životopis s bibliografií byl uveřejněn v *Mykologických listech* č. 117: 33–36, 2011.

Čest jeho památce!

Redakce

ZPRÁVY O AKCÍCH

23. JARNÍ SETKÁNÍ ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH MYKOLOGŮ

Roman Maňák

Ve dnech 19.–21. 6. 2015 se uskutečnilo v autokempu Lučina u Radějova (Bílé Karpaty) tradiční, již 23. jarní setkání českých a slovenských mykologů. Po mykologické stránce tomu bohužel bylo stejně jako při uplynulých dvou ročnících, tj. neslo se ve znamení sucha. Malebné prostředí Bílých Karpat, v jejichž podhůří akce proběhla a kam směřovaly i terénní exkurze, však tento nedostatek zcela jistě vynahradilo.

Akce se zúčastnilo asi 70 jak profesionálních, tak amatérských mykologů ze všech koutů České i Slovenské republiky. Zájem o setkání byl ještě větší, ale vzhledem k omezenému počtu míst k ubytování bylo nutné část přihlášek odmítnout. Nejdůležitější částí setkání jsou sice terénní exkurze, ale podstatnou část tvořily početné diskuze mezi jednotlivými mykology a také dvě významné události. První z nich bylo „pokřtění“ nedávno vyšlé Ottovy encyklopedie hub samotným autorem, Ladislavem Hagarou a jeho kolegou, který se postaral o českou verzi, Vladimírem Antonínem. Druhou pak bylo ocenění České mykologické společnosti, kterou udělil předseda ČMS Jaroslav Landa Václavu Koplíkovi (Zlatý *Cantharellus*) z mykologického kroužku Ratíškovice a Janu Kramolišovi (Stříbrný *Cantharellus*) z mykologického klubu Pardubice.

Hlavním dnem setkání byla sobota, kdy proběhly terénní exkurze, které, jak už bylo podotknuto, poznamenalo dlouhodobé sucho; s růstem hub to nebylo slavné, ale přeci jen se některé zajímavé druhy povedlo najít. Lokalitou, která zaznamenala největší návštěvu, byla rozsáhlá luční rezervace s remízky listnatých stromů a tisíci solitérních dubů a lip – NPR Čertoryje. Zde zájemce provedl a znalostmi z oblasti mykologie a hlavně botaniky doplnil exkurzi Jan Wilhelm Jongepier. Mezi dalšími navštívenými lokalitami byly PR Kovářův žleb, PR Vlčnovský háj, PR Háj u Louky a pak lesní společenstva v blízkém okolí kempu.

Pro část účastníků byl nejzajímavějším druhem gasteromycetů palečka zrzavá – *Tulostoma fulvellum* Bres., nalezená na sklonku roku 2013 autorem článku. Jde o druh palečky, která dosud nebyla nalezena mimo území Evropy a v rámci Evropy jde o velmi vzácný druh. Její česká lokalita byla poprvé představena širší mykologické veřejnosti a jedná se o první a dosud jedinou známou lokalitu v rámci ČR. Palečka zrzavá zde roste v počtu desítek kusů na velmi malé ploše několik málo desítek centimetrů čtverečných na okraji kupy sena s větvičkami akátu, a to právě na větvičkách nebo kouscích dřeva akátu.

Mezi nalezenými vzácnějšími druhy hub byly i dva mykorrhizní – *Boletus queletii* Schulzer a *Amanita ceciliae* (Berk. & Broome) Bas. První jmenovaný druh byl nalezen u Radějova v teplé dubohabřině, druhý v dubohabřině PR Háj u Louky. Oba dva jsou uvedeny v Červeném seznamu hub České republiky (Holec & Beran 2006) jako ohrožené (EN), ale v Bílých Karpatech mají několik lokalit.

Fotografie účastníků 23. jarní setkání českých a slovenských mykologů. Foto Ladislav Špeta.

Muchomůrka šupinatá – *Amanita ceciliae* však byla v poměrně dobře prozkoumaném Háji u Louky nalezena zřejmě poprvé. Na téže lokalitě rostl na pařezu další ohrožený (EN) druh z Červeného seznamu houžavnatec pohárovitý – *Neolentinus degener* (Kalchbr.) Hrouda. Ten je zde však na tomto pařezu (pravděpodobně *Carpinus betulus*) znám již tři roky. Každopádně jde o poměrně netypickou lokalitu pro tento druh, neboť to je saproparazit rostoucí převážně v lužních lesích.

Z druhů uvedených v Červeném seznamu byly při exkurzích dále nalezeny „choroše“ *Piptoporus quercinus* (Schrad.) P. Karst. a *Polyporus umbellatus* (Pers.) Fr., oba označené jako zranitelné druhy (VU), a mykorrhizní *Russula carpini* R. Girard & Heinem., která má status téměř ohrožené (NT) houby. Z dalších nepříliš častých druhů byla nalezena například různopórka pleťová – *Abortiporus biennis* (Bull.) Sin-

ger, rezavec dubový – *Pseudoinonotus dryadeus* (Pers.) T. Wagner & M. Fisch., pe-
čárka Bohusova – *Agaricus bohusii* Bon nebo drobná kosmatka – *Scutellinia legaliae*
Lohmeyer & Häffner, o jejíž mikroskopické určení se postaral Oldřich Jindřich.

I přes nepřízeň počasí se setkání vydařilo a účastníci snad prominuli též některé
drobnější organizační nedostatky. Nezbyvá mi než všem zúčastněným poděkovat.
Velké díky pak patří Ladislavu Špetovi a Václavu Koplíkovi z mykologického
kroužku Ratíškovice, kteří se výraznou měrou na přípravě a organizaci setkání po-
díleli. Doufejme, že příští ročník setkání, tentokrát na slovenské straně, se rovněž
vydaří a počasí bude příznivější než letos.

**MYKOLOGICKÉ LISTY NOS. 121–130
 OBSAH, RODOVÝ A DRUHOVÝ REJSTRÍK**

MYKOLOGICKÉ LISTY:	2012: č. 121, 122
	2013: č. 123, 124, 125, 126,
	2014: č. 127, 128, 129
	2015: č. 130

OBSAH ČÍSEL 121–130:**STUDIUM HUB ROSTOUCÍCH U NÁS****ADAMČÍK S., JANČOVIČOVÁ A., SLOVÁK M. a HAMPE F.:**

- Porovnanie morfolologickej a genetickej variability v rámci
Russula podsect. *Maculatinae* 125: 10, 2013

ANTONÍN V., SEDLÁK P. a TOMŠOVSKÝ M.:

- Taxonomie a fylogenie druhů z okruhu *Gymnopus dryophilus*
(Basidiomycota, *Omphalotaceae*) v Evropě 125: 13, 2013

ČÁP J.:

- Vybrané askomycety z nálezů v roce 2012 ze severního Horácka (Morava) .. 124: 7, 2013

ČERVENKA J.:

- *Mycena alphaltophora* – zaujímavá prilbička z orchideového substrátu 126: 7, 2013

ČÍZEK K.:

- Vatičkovité houby České republiky a Slovenska XXIX.
Tomentella atrovirens – vatička tmavozelená 122: 1, 2012

DECKEROVÁ H.:

- Kořenovec huňat'oučký – *Rhizopogon villosulus* – nový druh
podzemky pro Českou republiku 130: 26, 2015

ŽURIŠKA O., JANČOVIČOVÁ S., TOMŠOVSKÝ M. a ANTONÍN V.:

- Morfologická a molekulárna analýza slovenských zástupcov
rodu *Melanoleuca* – predbežná štúdia 125: 12, 2013

EGERTOVÁ Z.:

- Paluška hasivková – *Typhula quisquiliaris* opäť nalezena
v České republice 126: 12, 2013
- Kosmatička hnědá – *Sphaerospora brunnea* v České republice 127: 8, 2014
- Nález řasnatky drsnoplodé – *Plicaria trachycarpa* v severních Čechách 130: 33, 2015

EGERTOVÁ Z. a SOCHOR M.:

- *Pholiotina aeruginosa*: nový druh lupenaté houby pro ČR 124: 1, 2013

GAISLER J. a SUPEK Š.:

- *Wynella silvicola* v Krušných horách 128: 32, 2014

GRYNDLER M.:

- Lanýž letní v České republice: Historie, současnost a perspektiva pro budoucnost 125: 7, 2013

HAGARA L.:

- *Leptoporus mollis* nájdený na Slovensku aj v nížine a pahorkatine 122: 14, 2012
- *Sarcoporia polyspora* – prvý nález na Slovensku 122: 16, 2012

HAJŠMANOVÁ P. a KOUT J.:

- Mykologický průzkum PR Borek u Velhartic 127: 32, 2014

HOLEC J. a KOLAŘÍK M.:

- Dva nové druhy evropských šupinovek (*Pholiota*) 125: 11, 2013

KLOUDA K., KUBÁTOVÁ H., PLACÁKOVÁ H.**a WEISHEITELOVÁ M.:**

- Odolnost vybraných exotických dřev vůči dřevomorce domácí (*Serpula lacrymans*) 127: 19, 2014

KOTLABA F.:

- Druhý nález velmi vzácné lupenaté houby *Leucopaxillus rhodoleucus* v Čechách 123: 8, 2013
- Nálezy vzácné lupenaté houby strmělky kmenové – *Clitocybe truncicola* – v České republice a její ekologie 129: 4, 2014

KOTLABA F. a ANTONÍN V.:

- Doplněk k článku o strmělce kmenové – *Clitocybe truncicola* (Mykol. Listy no. 129: 4–8, 2014) 130: 39, 2015

KOTLABA F. a POUZAR Z.:

- Neobyčejně vzácná kornatcovitá houba vatovniček Šmardův – *Trechinothus smardae* 127: 17, 2014

KŘÍŽ M.:

- Zemnička žlutavá – *Boubovia luteola* – v Českém středohoří 122: 9, 2012
- Hvězdovka uherská – *Geastrum hungaricum* – nalezena na Řípu a poznámky k jejímu rozšíření v ČR 128: 10, 2014
- Hřib satan – *Boletus satanas* – roste i na Ústecku 130: 1, 2015

KUČERA V., LIZOŇ P., GAISLER J. a HUSTAD P.:

- *Geoglossum simile* – jazýček podobný a jeho rozlišování 129: 1, 2014

KUČERA V., LIZOŇ P. a RYBÁRIKOVÁ N.:

- Ako rozlišovat a určovat taxóny čeľade *Geoglossaceae* 125: 16, 2013

KUČERA V., LIZOŇ P., TOMŠOVSKÝ M., KUČERA J.**a GAISLER J.:**

- Dva podobné drobnójazyčky *Microglossum viride* a *M. griseoviride* 128: 29, 2014

PAŽOUTOVÁ S. a KOLAŘÍK M.:

- Taxonomie druhu *Claviceps purpurea* 125: 17, 2013

POUZAR Z.:

- Rozdělné pevník krvavějící – *Stereum sanguinolentum* – na dva samostatné druhy 127: 14, 2014

POUZAR Z. a KOTLABA F.:

- Zástupci rodu *Dendrothele* (Corticaceae) v Čechách V: kornatec maličký – *D. minutissima* a kornatec mandlovýtrusý – *D. amygdalispora* 121: 6, 2012
- Ekologie, rozšíření a šíření ostnatečku Bourdotova – *Steccherinum bourdotii* (Corticaceae s. l.) – v Čechách 130: 19, 2015

SEDLÁK P. a TOMŠOVSKÝ M.:

- *Heterobasidion annosum* s. l. v České republice – druhové složení, genetická variabilita a hostitelské spektrum 125: 14, 2013

ŠEVČÍKOVÁ H.:

- Štitovka klamná – *Pluteus insidiosus* – vzácná a méně známá štitovka 128: 16, 2014
- Štitovka běloučká – *Pluteus inquilinus* – vzácný druh naší mykoflóry 130: 12, 2015

TEJKLOVÁ T., JINDŘICH O. a KRAMOLIŠ J.:

- *Ramaria gracilis* (Basidiomycetes, Gomphaceae) nalezena v Čechách 127: 1, 2014

TEJKLOVÁ T. a KRAMOLIŠ J.:

- Vzácné a zajímavé pavučince ČR. Pavučinec červánkový – *Cortinarius solis-occasus* nalezen v České republice 121: 1, 2012
- Vzácné a zajímavé pavučince ČR. *Cortinarius croceocaeruleus* – pavučinec modrošafránový 123: 1, 2013
- Vzácné a zajímavé pavučince ČR. *Cortinarius caesiocanescens* – pavučinec modrošedý 126: 1, 2013
- Vzácné a zajímavé pavučince ČR. *Cortinarius joguetii* – pavučinec sladkovonný 128: 1, 2014
- Vzácné a zajímavé pavučince ČR. *Cortinarius velicopia* – pavučinec závojnátý 130: 5, 2015

ZÍBAROVÁ L.:

- *Hypomyces porphyreus*, neobvyklý dvojník rodu housenice (*Cordyceps* s. l.) 128: 22, 2014

MYKOFLORISTIKA**GLEJDURA S.:**

- Nové nálezy bazidiových a vreckatých húb v Stolických vrchoch (Slovensko) 124: 15, 2013

MIKROSKOPICKÉ HOUBY**ADAMČÍKOVÁ K., KÁDASI-HORÁKOVÁ M., KOBZA M.,
ONDRUŠKOVÁ E. a JUHÁSOVÁ G.:**

- Vývin štruktúry populácie huby *Cryptonectria parasitica* v Modrom Kameni počas 15 rokov štúdia (poster) 125: 38, 2013

**ADAMČÍKOVÁ K., KÁDASI HORÁKOVÁ M., ONDRUŠKOVÁ E.
a HRUBÍK P.:**

- Zdravotný stav *Ginkgo biloba* ovplyvnený prítomnosťou mikroskopických húb (abstrakt) 129: 17, 2014

BERGOVÁ E. a KRYŠTOFOVÁ A.:

- První výskyt *Dothisroma pini*, původce červené sypavky borovic v České republice (abstrakt) 129: 18, 2014

BUKOVSKÁ P. a GRYNLER M.:

- Mykobiota rizosféry *Pelargonium peltatum* utvářející se v pěstebním rašelinovém substrátu – identifikace aktivních složek společenstva (abstrakt) 123: 26, 2013

ČERNÝ K., MRÁZKOVÁ M. a HEJNÁ M.:

- Invaze *Phytophthora* ssp. v České republice 125: 28, 2013

ČERNÝ K. a STRNADOVÁ V.:

- *Phytophthora alni* v roce 2012 (abstrakt) 123: 28, 2013

ČERNÝ K., STRNADOVÁ V., FEDUSIV L., GABRIELOVÁ Š., HAŇÁČKOVÁ Z., HAVRDOVÁ L., HEJNÁ M., MRÁZKOVÁ M., NOVOTNÁ K., PEŠKOVÁ V., ŠTOCHLOVÁ P. a ROMPORTL D.:

- Ekonomické škody způsobené plísní olšovou v břehových porostech. Typologická studie povodí Vltavy (abstrakt) 129: 19, 2014

ČERNÝ K., STRNADOVÁ V. ROMPORTL D.:

- Potencionální dopad *Phytophthora alni* subsp. *alni* v krajině povodí Vltavy (poster) 125: 39, 2013

ČEŘOVSKÝ M., KHUN J., RUSOVÁ K., SCHOLTZ V. a SOUŠKOVÁ H.:

- Inaktivace spor mikromycetů nízkoteplotním plazmatem v kombinaci a aerosolem H₂O₂ (abstrakt) 123: 47, 2013

ČMOKOVÁ A.:

- Nárůst počtu dermatofytóz způsobených druhem *Arthroderma benhamiae* v České republice: epidemiologie 230 případů (abstrakt) 129: 20, 2014

ČMOKOVÁ A., HUBKA V., SKOŘEPOVÁ M., KOLAŘÍK M. a MIKULA P.:

- Nový, klinicky významný druh rodu *Trichophyton*, izolovaný z případu onychomykózy (abstrakt) 123: 29, 2013

DOBIÁŠ R.:

- Fosfolipáza a aspartyl proteináza, faktory virulence využitelné v klinické diagnostice mykotických infekcí? (abstrakt) 129: 21, 2014

DOUDOVÁ T., SEDLÁKOVÁ B. a LEBEDA A.:

- Porovnání účinnosti vybraných fungicidů vůči českým populacím *Pseudoperonospora cubensis* v letech 2012/2013 (abstrakt) 129: 23, 2014

DUDOVÁ Z., HUBKA V., SVOBODOVÁ L., HAMAL P., KUBÁTOVÁ A., NOVÁKOVÁ A., MATZUSAVA T., YAGUSHI T. a KOLAŘÍK M.:

- Mnohagenová fylogeneze, citlivost k antimykotikům a pohlavní systém u oportunně patogenního druhu *Aspergillus viridinutans* (sekce *Fumigati*) (abstrakt) 129: 24, 2014

DUMALASOVÁ V. a BARTOŠ P.:

- Metody stanovení rezistence pšenice ke sněti zakrslé (abstrakt) 123: 30, 2013

DUMALASOVÁ V., SVOBODOVÁ L., SUMÍKOVÁ T. a BARTOŠ P.:

- Molekulární markery na rezistenci pšenice k původcům stéblolamu 125: 34, 2013

HAŇÁČKOVÁ Z., HAVRDOVÁ L., KOUKOL O., FEDUSIV L. a ČERNÝ K.:

- Diverzita endofytické komunity hub ve výhonech *Fraxinus excelsior* s ohledem na míru nekrózy jasanu a vlivu sezony (abstrakt) 129: 26, 2014

HAVRDOVÁ L. a ČERNÝ K.:

- Invaze *Chalara fraxinea* v CHKO Lužické hory – předběžné výsledky výzkumu (abstrakt) 123: 31, 2013
- Vybrané faktory ovlivňující dopad *Hymenoscyphus pseudoalbidus* v CHKO Lužické hory 125: 30, 2013
- Typ vegetace a vzdušná vlhkost determinují rozsah nekrózy jasanu (abstrakt) 129: 27, 2014

HEČKOVÁ Z.:

- Fylogénne huby v urbanizovanom prostredí mesta Nitra (abstrakt) 129: 28, 2014

HEJNÁ M., HAVRDOVÁ I., FEDUSIV L. a ČERNÝ K.:

- Citlivost patogenu *Chalara fraxinea* vůči fungicidním přípravkům v *in vitro* podmínkách (poster) 125: 40, 2013

HEJNÁ–HRABĚTOVÁ M., HAVRDOVÁ L. a ČERNÝ K.:

- Účinnost různých fungicidních přípravků vůči *Chalara fraxinea* a jejich potenciál pro použití v praxi (abstrakt) 129: 29, 2014

HEJNÁ–HRABĚTOVÁ M. a SVOBODOVÁ L.:

- Struktura populace *Pyrenophora tritici-repentis* na obilninách a planých travách v ČR (abstrakt) 129: 30, 2014

HORÁKOVÁ K.:

- Studium vybraných vlastností mikroskopické houby *Geomyces destructans* (abstrakt) 123: 32, 2013

HORÁKOVÁ K. a KOLAŘÍK M.:

- Ekofyziologie mikroskopické houby *Geomyces destructans* (poster) 125: 41, 2013

HORTOVÁ B., NOVOTNÝ D. a FALTA V.:

- Výskyt skládkových chorob v ekologické a integrované produkci jablek (poster) 125: 42, 2013

HORTOVÁ B., PALICOVÁ J., STREJČKOVÁ M.,**CHOLASTOVÁ T. a NEDĚLNÍK J.:**

- Mykobiota na mulčovaných plochách 125: 22, 2013
- Druhová diverzita hub rodu *Fusarium* na travních porostech (abstrakt) 129: 31, 2014

HUBKA V.:

- Molekulárně-epidemiologická studie non-*Trichophyton rubrum* dermatofyt v ČR: výsledky po prvním roce (abstrakt) 123: 33, 2013
- Molekulární epidemiologie dermatofytůz v České republice (abstrakt) 129: 32, 2014

HUBKA V., KOLAŘÍK M., KUBÁTOVÁ A. a PETERSON S. W.:

- Taxonomická revize rodu *Eurotium* (*Aspergillus* section *Aspergillus*) (abstrakt) 123: 34, 2013

HUJSLOVÁ M., KUBÁTOVÁ A. a KOLAŘÍK M.:

- Skrývají extrémně kyselé substráty specifické společenstvo mikroskopických hub? (abstrakt) 123: 35, 2013

CHLEBICKÁ M.:

- Méně známá jména v rodu *Propolis* (Ascomycota, Leotiomycetes) a co o nich víme (poster) 125: 43, 2013

CHOLASTOVÁ T. a HUJSLOVÁ M.:

- Sledování houbových patogenů rodu *Fusarium* vyskytujících se na mulčovací plochách a v objemných krmivech s využitím druhové specifikace PCR (poster) 125: 44, 2013

JANĎOURKOVÁ H. A NOVOTNÝ D.:

- Mykobiota šřovíku krmného (poster) 125: 45, 2013

JANOUSEK J.:

- Populační studie patogena borového jehličí *Lecanosticta acicola* s využitím bayesiánských metod (abstrakt) 129: 33, 2014

JANOUSEK J., KRUMBÖCK S., KIRISITS T., BRADSHAW R. E., BARNES I., JANKOVSKÝ L. a STAUFFER CH.:

- Molekulární markery pro *Lecanosticta acicola*, karanténí patogen borovic v Evropě 125: 31, 2013

JEFREMOVA M. a OSTRÝ V.:

- Vliv klimatických změn a globálního oteplování na výskyt toxinogenních vláknitých mikroskopických hub a produkci mykotoxinů v potravních surovinách (abstrakt) 129: 34, 2014

JEMELKOVÁ M., KITNER M., LEBEDA A., SAHAJOVA E., KŘÍSTKOVÁ E. a BEŠHARAV A.:

- Studium genetické variability populací *Lactuca aculeata* s využitím ALFP a SSR markerů a testování resistance vůči plísni salátové (*Bremia lactucae*) (poster) 125: 46, 2013

KÁDASI HORÁKOVÁ M., KAČÁNIOVÁ M. a KŇAZOVICKÁ V.:

- Hodnotenie mikroskopických húb na gaštane jedlom (*Castanea sativa*) (abstrakt) 123: 36, 2013

KAUTMANOVÁ I., BARTA M., KRASCSENICZOVÁ E. a KOZÁNEK M.:

- Entomopatogénne huby rodu *Beauveria* v populáciách lykožrútov napádajúcich smreký na Slovensku 125: 18, 2013

KELNAROVÁ I.:

- Zhoubné houby v pražských klenech; symptomy vs. izolace z vývrtů (abstrakt) 129: 35, 2014

KELNAROVÁ I., ČERNÝ I. a KOUKOL O.:

- *Cryptostroma corticale* v Praze: ohrožení javoru klenu ve městech? (poster) 125: 47, 2013

KOKEŠ P.:

- Parazitické houby na kyhance sivolisté na Moravě 122: 17, 2012
- Příspěvek k rozšíření fytopatogenních plísní, rzi
a sněží na Slovensku – 5 126: 20, 2013

**KOLAŘÍK M., STODŮLKOVÁ E., ČERNÝ J., KUBÁTOVÁ A.,
NOVÁK P., CÍSAŘOVÁ I. a FLIEGER M.:**

- Nové bioaktivní látky izolované z houbových symbiontů rostlin
a hmyzu (abstrakt) 129: 36, 2014

**KOLÁŘOVÁ Z., HAVRDOVÁ L., KOUKOL O., FEDUSIV L.
a ČERNÝ K.:**

- Endofytní společenstvo hub letorostů *Fraxinus excelsior*
a jeho kompetitivní potenciál proti druhu *Chalara fraxinea* (poster) 125: 48, 2013

KOSTOVČÍK M.:

- Identifikace houbových společenstev asociovaných s ambróziiovými
brouky pomocí high-throughput sekvencování (abstrakt) 129: 37, 2014

KOUKOL O.:

- *Desmazierella acicola* – současné rozšíření, význam
a kryptická speciace 125: 15, 2013
- *Exophiala* spp. – nevídaný, ale častý výskyt v rozvodech vody (abstrakt) 29: 38, 2014

KOUKOL O. a ŘÍHOVÁ D.:

- Společenstva hub kolonizujících prázdné schránky druhu *Cepaea*
hortensis ve čtyřech různých typech odpadu (abstrakt) 123: 39, 2013

KUBÁTOVÁ A.:

- Mikroskopické houby ve skenovém mikroskopu (poster) 125: 49, 2013

KUBÁTOVÁ A., KOLAŘÍK M., NOVÁKOVÁ A. a ŠPRYŇAR P.:

- Mikroskopické houby v podzemních prostorách 125: 21, 2013

**KUBÁTOVÁ A., PRÁŠIL K., KOUKOL O., KOLAŘÍK M.
a HUBKA V.:**

- 50 let Sbirky kultur hub (CCF) (abstrakt) 129: 39, 2014

LABUDA R.:

- Produkcia ochratoxínu A asoergilmi a peniciliiami za rovnakých
kultivačných podmienok (*in vitro*) (abstrakt) 123: 40, 2013

LEBEDA A., PAVELKOVÁ J., SEDLÁKOVÁ B. a URBAN J.:

- Výsledky dlouhodobého výzkumu plísně okurky
(*Pseudoperonospora cubensis*) v České republice (abstrakt) 123: 41, 2013

**LEIŠOVÁ-SVOBODOVÁ L., MINAŘÍKOVÁ V., MATUŠINSKY P.,
HUDCOVICOVÁ M., ONDREIČKOVÁ K. a GUBIŠ J.:**

- Struktura populace *Pyrenophora teres* v České republice a na Slovensku ... 125: 27, 2013

LYSKOVÁ P.:

- Systémové infekce vyvolané oportunními vláknitými mikromycety
(abstrakt) 129: 40, 2014

- MAJOROŠOVÁ M., PIECKOVÁ E., BEŇUŠ R.,
DÖRNHÖFEROVÁ M. a BODORÍKOVÁ S.:**
- Mykologická analýza najmladších slovenských múmií (poster) 125: 51, 2013
- MIESLEROVÁ B., SEDLÁŘOVÁ M., DVOŘÁKOVÁ J. a LEBEDA A.:**
- Výskyt nových druhů padlí nebo prvně popsanych nálezů padlí na okrasných rostlinách v České republice (poster) 125: 52, 2013
- MRÁZKOVÁ M., ČERNÝ K., GABRIELOVÁ Š. a HEJNÁ M.:**
- Sběrka fytopatogenních oomycetů VÚKOZ, v.v.i. (abstrakt) 123: 42, 2013
- MRÁZKOVÁ M., ČERNÝ K. a HEJNÁ M.:**
- Sběrka fytopatogenních oomycetů (abstrakt) 129: 41, 2014
- NEDĚLNÍK I. a STREJČKOVÁ M.:**
- Kontaminace objemných krmiv houbovými patogeny 125: 25, 2013
- NOVÁKOVÁ A.:**
- Abstrakty příspěvků prezentované na workshopu MICROMYCO 2012 123: 26, 2013
 - Houby na poštovních známkách (abstrakt) 129: 43, 2014
- NOVÁKOVÁ A., FROUZ J. a HUBKA V.:**
- Mikroskopické houby rekultivovaných půd v Rolling Hills Wind Plant, Glenrock, WY (abstrakt) 123: 44, 2013
- NOVÁKOVÁ A. a HUBKA V.:**
- Výskyt aspergilů v jeskyních České republiky, Slovenska, Rumunska a Španělska 125: 20, 2013
 - Aspergily v jeskynním prostředí – zdroj nových a vzácných druhů (abstrakt) 129: 42, 2014
- NOVÁKOVÁ A., HUBKA V. a HILLEBRAND-VOICULESCU A. M.:**
- Společenstva mikroskopických hub jeskyně Movile, Rumunsko – předběžné výsledky (abstrakt) 123: 43, 2013
- NOVÁKOVÁ A. a PIŽL V.:**
- Mikroskopické houby v půdě stepních stanovišť jižní Moravy, v driliosféře a v exkrementech žížaly *Allolobophora hrabei* (poster) 125: 53, 2013
- NOVOTNÁ K., ŠTOCHLOVÁ P., HAVRDOVÁ L.,
STRNADOVÁ V. a ČERNÝ K.:**
- Průzkum odolnosti *Alnus glutinosa* a *Fraxinus excelsior* vůči invazním patogenům *Phytophthora alni* a *Chalara fraxinea* (poster) 125: 54, 2013
- NOVOTNÝ D. a JABLONSKÝ I.:**
- Houby rodu *Trichoderma* – závažný problém při pěstování jedlých hub nejen v ČR 125: 19, 2013
- NOVOTNÝ D., JABLONSKÝ I. a ZADROBILOVÁ L.:**
- *Trichoderma* – vážný problém při pěstování hlívy ústříčné v ČR (abstrakt) 123: 45, 2013
- ONDRÁČKOVÁ E.:**
- Mykoparazitické a antagonistické houby v biologické ochraně rostlin (poster) 125: 55, 2013

ONDRUŠKOVÁ E., ADAMČÍKOVÁ K., KOBZA M. a JUHÁSOVÁ G.:

- Výskyt troch druhov rodu *Libertella* na Slovensku (abstrakt) 123: 46, 2013

ONDRUŠKOVÁ E., JUHÁSOVÁ G. a PASTIRČÁKOVÁ K.:

- *Erysiphe magnifica*, patogén spôsobujúci múčnatkové ochorenie magnólie ľaliokvetej (*Magnolia liliiflora*) na Slovensku (poster) 125: 56, 2013

ONDŘEJ M.:

- Užitečná půdní houba *Botryotrichum piluliferum* (poster) 125: 57, 2013

OSTRÝ V. a JEFREMOVA M.:

- Identifikace nebezpečí výskytu mikroskopických hub v potravinách (abstrakt) 129: 44, 2014

PALICOVÁ J. a HANZALOVÁ A.:

- Nejzajímavější houboví původci listových škvrnitostí pšenice v ČR (poster) 125: 58, 2013

PALICOVÁ J., HANZALOVÁ A. a BIŽOVÁ I.:

- Stéblolam na pšenici v ČR (abstrakt) 129: 45, 2014

PÁNEK M.:

- Variabilita druhu *Phytophthora cactorum* včetně jeho hybridů v celoevropském kontextu (abstrakt) 129: 46, 2014

PÁNEK M. a TOMŠOVSKÝ M.:

- Genetická, morfológická a fyziologická charakteristika populace rostlinného patogena *Phytophthora cactorum* a jejích hybridů na území Evropy 125: 33, 2013

PASTIRČÁK M.:

- Mykoflóra maku siateho (*Papaver somniferum* L.) na Slovensku (poster) 125: 59, 2013

PASTIRČÁK M., RODEVA R., HUDCOVICOVÁ M.,**STOYANOVA Z. a NEDJALKOVA S.:**

- Huby spôsobujúce listové škvrnitosti obilnín na Slovensku a v Bulharsku 125: 26, 2013

PEŠICOVÁ K., KOLAŘÍK M., HORTOVÁ B. a NOVOTNÝ D.:

- Druhová diverzita původců kruhové hnědé hniloby z rodu *Neofabraea* v České republice (poster) 125: 60, 2013
- Rozšíření druhů *Neofabraea* způsobujících hnědou kruhovou hnilobu v Evropě na příkladu České republiky (abstrakt) 129: 47, 2014

PEŠKOVÁ V., HEJNÁ M. a ČERNÝ K.:

- *Cucurbitaria piceae* Borthw. – příčina poškození náhradních porostů *Picea pungens* v horských oblastech severních Čech (abstrakt) 129: 48, 2014

PETŘŽELOVÁ I., DUŠEK K. a DUŠKOVÁ E.:

- Houbové choroby léčivých, aromatických a kořeninových rostlin 125: 37, 2013

PETŘŽELOVÁ I., JEMELKOVÁ M., KITNER M.**a DOLEŽALOVÁ I.:**

- Nové druhy patogenů LAKR v České republice (abstrakt) 129: 50, 2014

PIECKOVÁ E.:

- Mikromycéty a ich metabolity vo vnútornom prostredí budov –
15 rokov výskumu 125: 23, 2013

POUSKA V. a LEPŠ J.:

- Vliv troudnatce pásovaného (*Fomitopsis pinicola*) na výskyt ostatních
dřevokazných hub na smruku ztepilém (*Picea abies*) (poster) 125: 61, 2013

RYBÁRIKOVÁ N., KUČERA V. a LIZOŇ P.:

- Morfologická variabilita zástupcov čeľade *Geoglossaceae*
(Ascomycetes) (poster) 125: 62, 2013

SAVICKÁ D., DEMNEROVÁ K. a PAZLAROVÁ J.:

- Aktuální rodová jména kvasinek (poster) 125: 63, 2013

SEDLÁKOVÁ B., LEBEDA A., KRÍSTKOVÁ E. a VAJDOVÁ M.:

- Výsledky dlouhodobého studia výskytu hyperparazitické houby
Ampelomyces quisqualis na padlí tykvovitých v České republice (poster) ... 125: 65, 2013

SKLENÁŘ F., KOLAŘÍK M. a HUBKA V.:

- Polyfázická taxonomie osmofilních druhů *Aspergillus*
sekce *Restricti* (abstrakt) 129: 52, 2014

SEDLÁKOVÁ B., LEBEDA A. a KRÍSTKOVÁ E.:

- Variabilita virulence v českých populacích padlí tykvovitých (abstrakt) ... 129: 51, 2014

**SEDLÁKOVÁ B., LEBEDA A., KRÍSTKOVÁ E., VAJDOVÁ M.,
JEŘÁBKOVÁ H., GRYSOVÁ K. a PAULÍK R.:**

- Výsledky dlouhodobého studia populační dynamiky padlí tykvovitých
v České republice 125: 35, 2013

SEDLÁROVÁ M., PETŘÍVALSKÝ M., KUBIENOVÁ L.,**TROJANOVÁ Z., LUHOVÁ L., MIESLEROVÁ B. a LEBEDA A.:**

- Role NO v patogenezi biotrofních mikroorganismů 125: 29, 2013

SOUŠKOVÁ H., SCHOLTZ V., JULÁK J., KRÍHA V. a SAVICKÁ D.:

- Srovnání fungicidních vlastností korónového výboje
a dielektrického bariérového výboje (abstrakt) 123: 48, 2013

SUMÍKOVÁ T., ŽABKA M., BROŽOVÁ J. a HÝSEK J.:

- Detekce *Mortierella elongata* – potencionálního původce kořenové
a krčkové hniloby chmele? (abstrakt) 129: 53, 2014

SUMÍKOVÁ T., ŽABKA M. a KUČERA L.:

- Genetická variabilita druhu *Fusarium graminearum*
v České republice (abstrakt) 123: 50, 2013

**ŠIMONVIČOVÁ A., BODORIKOVÁ S., DÖRNHÖFEROVÁ M.,
CHOVANOVÁ K. a PANGALLO D.:**

- Mikroskopické huby na mumifikovaných ľudských pozostatkoch
z rodinnej krypty v Sládkovičove (okr. Galanta, Slovensko) (abstrakt) 123: 51, 2013

ŠVARCOVÁ M., SOUŠKOVÁ H., SCHOLTZ V. a JULÁK J.:

- Účinky nízkoteplotního plazmatu na kontaminované
biologické materiály (abstrakt) 129: 54, 2014

TROJANOVÁ Z., DOUDOVÁ T., SEDLÁŘOVÁ M. a LEBEDA A.:

- Příprava a kultivace monozoosporických izolátů
Plasmopara halstedii (poster) 125: 67, 2013

**TROJANOVÁ Z., SEDLÁŘOVÁ M., BARTUŠEK T.,
STOJASPAL K. a LEBEDA A.:**

- Studium populace *Plasmopara halstedii* na území ČR
v letech 2007–2013, rozšíření a variabilita 125: 36, 2013

VAJDOVÁ M., SEDLÁKOVÁ B. a LEBEDA A.:

- Výsledky výzkumu rozšíření padlí tykvoovitých (*Golovinomyces cichoraceum*, *Podosphaera xanthii*) a jejich hyperparazita, *Ampelomyces quisqualis* v České republice (abstrakt) 123: 52, 2013

VAŠTOVÁ M., HOLUB F. a CUDLÍN P.:

- Vliv zvýšeného obsahu CO₂ na diverzitu ektomykoriz *Picea abies*
(poster) 125: 68, 2013

**VĚTROVSKÝ T., KOLAŘÍK M., ŽIFČÁKOVÁ L.,
VOŘÍŠKOVÁ J. a BALDRIAN P.:**

- Analýza houbových komunit pomocí sekvenování nové generac:
využití genu s jednou kopií (abstrakt) 123: 53, 2013

**VĚTROVSKÝ T., KOLAŘÍK M., ŽIFČÁKOVÁ L.,
ZELENKA T. a BALDRIAN P.:**

- Analýza společenstva hub pomocí rpb2 genu jako alternativního
molekulárního markeru (abstrakt) 129: 55, 2014

VIHONSKÁ Z., PACEKOVÁ J. a OLEJNÍKOVÁ P.:

- Využití vlastností a produkčních schopností húb z rodu *Trichoderma* 121: 9, 2012

VORLOVÁ J. a NOVOTNÝ D.:

- Nejvýznamnější druhy hub způsobující skládkové choroby jablek
a jejich vybrané ekologické vlastnosti (abstrakt) 129: 56, 2014

VYSLYŠELOVÁ N., SEDLÁKOVÁ B., PAVELKOVÁ J. a LEBEDA A.:

- Determinace patogenní variability v populaci plísně okurkové
(*Pseudoperonospora cubensis*) v České republice
v letech 2010–2012 (abstrakt) 129: 57, 2014

ZAPLETALOVÁ E., BALEJOVÁ V. a KRYŠTOFOVÁ A.:

- Výskyt *Dothistroma pini* a *D. septosporum* na území České republiky
na základě detekčního průzkumu Státní rostlinné správy (abstrakt) 123: 55, 2013
- Výskyt *Phytophthora citrophthora* na stálezelených rostlinách v ČR
(poster) 125: 69, 2013

ZELENKA T.:

- Použití jedno-kopiového genu *RPB2* jako alternativního molekulárního
markeru a jeho porovnání s ITS na *in vitro* vytvořeném umělém
společenství (abstrakt) 129: 58, 2014

ŽDÁRKOVÁ V., NOVOTNÝ D. a SOUKUP J.:

- Přirozená mikrobiota obilek *Bromus sterilis* L. (poster) 125: 70, 2013

ŽABKA M.:

- Screening antifungálních vlastností některých rostlinných extraktů
(abstrakt) 123: 56, 2013

RŮZNÉ

BOROVÍČKA J. a KUBROVÁ J.:

- Stopové prvky v ektomykorizách:
jejich stanovení pomocí INAA (poster) 125: 50, 2013

**BOROVÍČKA J., MIHALJEVIČ M., GRYNDLER M., KUBROVÁ J.,
HRŠELOVÁ H., ŘANDA Z. a ŽIGOVÁ A.:**

- Izotopové složení olova v plodnicích hub jako stopovač
environmentálního znečištění a možné aplikace v geomykologii 125: 9, 2013

DVOŘÁK D., KRÍŽ M. a NOVOTNÝ D. (ed.):

- Přehled druhů nalezených během exkurzí při 11. setkání mladých
mykologů v Arnolticích na Frýdlandsku a Jizerských horách 130: 50, 2015

HLŮZA B.:

- Mykologické listy 111–120: obsah, rodový a druhový rejstřík 121: 33, 2012

HOLEC J.:

- Jak pracovat s typy v mykologii 125: 1, 2013
- Práce s typy v mykologii. I. Základní pojmy a pravidla 128: 36, 2014
- Práce s typy v mykologii. 2. Registrace jmen, správný postup
zveřejňování jmen a výběru typů 129: 9, 2014
- Práce s typy v mykologii. 3. Stanovení lektotypu, neotypu a epitypu
a závěrečné obecné poznámky 130: 40, 2015

HOLEC J. a PEŠICOVÁ K.:

- Bibliografie mykologických prací ze Sborníku Národního muzea
a výzva k tvorbě podobných soupisů pro další časopisy 126: 27, 2013

KOLARÍK M.:

- Rizika použití ribozomální RNA v taxonomii a odhadech diverzity,
problém paralogů a pseudogenů (abstrakt) 123: 37, 2013

KOLARÍK M., VĚTROVSKÝ T. a BALDRIAN P.:

- Studium hub v environmentálních vzorcích pomocí *rpb2* genu 125: 8, 2013

KOTLABA F. a POUZAR Z.:

- Jak jsme před mnoha lety mykologizovali na Slovensku 130: 44, 2015

KUBÁTOVÁ A.:

- Velký úspěch naší mykologie: Mikroskopická houba *Ochroconis
lascauxensis* je uvedena na seznamu „Top 10 New Species 2013“ 126: 33, 2013

LÁTRA A., ROZMOŽ M. a VOSÁTKA M.:

- Využití hub z oddělení Glomeromycota, Ascomycota
a Basidiomycota při pěstování rostlin 125: 24, 2013

SEDLÁŘOVÁ M. a TOMŠOVSKÝ M.:

- Inovace výuky mykologie na UP v Olomouci
a MENDELU v Brně (poster) 25: 66, 2013

OSOBNÍ**ANONYMUS:**

- Výročí členů ČVSM v roce 2014 128: 56, 2014

ANTONÍN V.:

- Sedmdesát let Jiřího Moravce 122: 27, 2012
- 85 let prof. Ing. Aloise Černého, DrSc. 127: 41, 2014
- Vzpomínáme nedožitých 85. narozenin ing. Jana Kuthana 127: 46, 2014
- Jiří Müller – 90 let 130: 57, 2015

JANČOVIČOVÁ S.:

- Jubilantka doc. RNDr. Erika Záhorovská, CSc. – 75 roků 124: 44, 2013

JANDA V. a OPAT L.:

- Sedmdesáté narozeniny mykologa Josefa Šutary 128: 50, 2014

KABÁT V.:

- Ing. Anton Janitor, Ph.D. – 75roční 122: 25, 2012

KOLAŘÍK M.:

- Prof. RNDr. Zdeněk Hubálek, DrSc. sedmdesátníkem 121: 23, 2012
- Odešla doktorka Sylva Pažoutová 126: 40, 2013

KOTLABA F. a POUZAR Z.:

- Prof. Dr. Erast Parmasto (1928–2012) 121: 25, 2012
- Za mykologem Karlem Čížkem (1935–2013) 124: 40, 2013
- Devadesát let mykologa RNDr. Petra Fragnera a jeho ženy Bedřišky 127: 39, 2014
- Odešla RNDr. Jiřina Svrčková 127: 42, 2014
- Šedesátiny RNDr. Libuše Kotilové 128: 54, 2014
- Sto let od smrti mykologa J. Bezděka 130: 59, 2015

KOUKOL O.:

- Zapomenutý přínos Bohumila Shimka (1861–1967) 121: 27, 2012

KOUT J.:

- Šedesát pět let mykologa docenta RNDr. Josefa Vlasáka, CSc. 123: 18, 2013

KUBÁTOVÁ A.:

- Jubileum Marie Váňové – 70 let 126: 34, 2013

MÜLLER J.:

- Zemřela Milada Součková 127: 43, 2014

NOVÁKOVÁ A.:

- Výročí členů ČVSM v roce 2015 130: 68, 2015

PEŠKOVÁ V.:

- K pětasedmdesátinám lesnického fytopatologa
RNDr. Františka Soukupa, CSc. 126: 37, 2013

PRÁŠIL K. a POUZAR Z.:

- K životnímu jubileu RNDr. Jaroslavy Markové, CSc. 122: 29, 2012

ZÍBAROVÁ L.:

- Šedesát let mykoložky Anny Lepšové, CSc. 123: 15, 2013

RECENZE

ANTONÍN V.:

- Zlatko Ivec: Gobe 1. Vydáno vlastním nákladem, Maribor 2012, 412 str., ISBN 978-9616890-18-2) 122: 23, 2012

BARTOŠ P.:

- Zdeněk Urban a Jaroslava Marková: Catalogue of rust fungi of the Czech and Slovak Republics (Katalog rzí České a Slovenské republiky) Univerzita Karlova v Praze, Nakladatelství Karolinum, Praha, 2009, ISBN 978-80-246-1664-3 121: 21, 2012

HOLEC J. a DVOŘÁK D.:

- Ladislav Hagara, 2014 („2015“): Ottova encyklopedie hub.– Ottovo nakladatelství, Praha, první české vydání, 1152 str. 130: 62, 2015

MIKŠÍK M.:

- Mazza R. (2012): Dizionario illustrato dei funghi – Mykonolexikon 2 con sinonimi e contrari, ROMAR. 608 p., 110 EUR. 124: 46, 2013

NOVOTNÝ D.:

- Václav Kůdela, Kocourek František, Barnet Martin a kol. (2012): České a anglické názvy chorob a škůdců rostlin – Czech and English names of plant diseases and pests. Česká akademie zemědělských věd, Praha, 272 str., ISBN 978-80-905080-4-0, cena 650 Kč. 122: 21, 2012
- Vladimír Antonín, Ivan Jablonský, Václav Šašek, Zuzana Vančurčíková (2013): Houby jako lék. Ottovo nakladatelství, s.r.o., Praha, 200 str., ISBN 978-80-7451-257-5 127: 36, 2014

REDAKCE

- Sdělení 126: 43, 2013; 130: 69, 2015
- Upozornění 128: 60, 2014

ZPRÁVY O AKCÍCH

ANONYMUS

- 3. česko-slovenská vědecká mykologická konference 122: 41, 2012

ANTONÍN V. a VÁGNER A.:

- Přednáškový cyklus v roce 2013 (brněnská pobočka ČVSM) 122: 42, 2012

BERAN M.

- Konference Houby nejsou „na houby“ aneb proč a jak chránit houby 123: 22, 2013

HAŇÁČKOVÁ Z.:

- Setkání mladých mykologů 2013 – Rychlebské hory 126: 42, 2013

NOVÁKOVÁ A.:

- Workshop Micromycology 2014 129: 17, 2014

SALAŠ J.:

- 13. setkání mladých mykologů 124: 45, 2013

ZPRÁVY Z VÝBORU ČVSM**ANONYMUS:**

- Nejdůležitější závěry ze schůze výboru ČVSM 128: 57, 2014

ANTONÍN V.:

- Volby 2013 122: 40, 2012

- Zprávy z výboru ČVSM 123: 24, 2013

KUBÁTOVÁ A.:

- Zprávy z výboru ČVSM 122: 38, 2012

KUBÁTOVÁ A. a ANTONÍN V.:

- Informace z valné hromady ČVSM konané dne 29. 1. 2014 127: 47, 2014

NOVÁKOVÁ A.:

- Zápis z výboru ČVSM 129: 15, 2014; 130: 67, 2015

BAREVNÉ FOTOGRAFIE**ČÁP J.:**

- *Mollisia ramealis* 124: 3. str. obálky, 2013

- *Hymenoscyphus caudatooides* 124: 3. str. obálky, 2013

DECKEROVÁ H.:

- *Rhizopogon villosulus* 130: 30, 2015

EGERTOVÁ Z.:

- Čepičatka měděnková – *Pholiotina aeruginosa* 124: 1. str. obálky, 2013

- Paluška hasivková – *Typhula quisquiliaris* 126: 4. str. obálky, 2013

- Kosmaticka hnědá – *Sphaerospora brunnea*. 29. 6. 2013 127: 3. str. obálky, 2014

- Kosmaticka hnědá – *Sphaerospora brunnea*. 9. 7. 2013 127: 3. str. obálky, 2014

- Řasnatka drsnoplodá – *Plicaria trachycarpa* 130: 34, 2015

GAISLER J.:

- Ouško horské – *Wynella silvicola* 128: 3. str. obálky, 2014

- Jazýček podobný – *Geoglossum simile* 129: 1. str. obálky, 2014

GLEJDURA S.:

- Liška velkovýtrusná / lištička velkovýtrusná
(*Hygrophoropsis macrospora*) 124: 4. str. obálky, 2013

- Tarzeta škótska / zvonkovka skotská (*Tarzetta scotica*) 124: 4. str. obálky, 2013
- HAGARA L.:**
- Bělochoroš fialovějící / tvarohovček fialovejúci (*Leptoporus mollis*) 122: 4. str. obálky, 2012
- Bělochoroš červenající / sarkopória mákká (*Sarcoporia polyspora*) 122: 4. str. obálky, 2012
- HOLEC J.:**
- Strmělka kmenová (*Clitocybe truncicola*) 129: 4. str. obálky, 2014
- JINDŘICH O.**
- Kuřátka křehká – *Ramaria gracilis* 127: 1. str. obálky, 2014
- Kuřátka křehká – *Ramaria gracilis* 127: 4. str. obálky, 2014
- KOKEŠ P.:**
- *Exobasidium karstenii* na *Andromeda polifolia* 122: 3. str. obálky, 2012
- KOMÁR J.:**
- *Mycena alphitophora* (3 fotografie) 126: 3. str. obálky, 2013
- KOTLABA F.:**
- Kornatec maličký – *Dendrothele minutissima* 121: 3. str. obálky, 2012
- Strmělkovec zardělý – *Leucopaxillus rhodoleucus* ... 123: 1. str. obálky, 3. str. obálky, 2013
- Pevník krvavějící – *Stereum sanguinolentum* 127: 4. str. obálky, 2014
- Strmělka kmenová (*Clitocybe truncicola*) 129: 3. str. obálky, 2014
- Osnateček Bourdotův – *Steccherinum bourdotii* 130: 20, 2015
- Plstnatec různotvarý – *Loweomyces fractipes* 130: 47, 2015
- KOUKOL O.:**
- *Rosellinia gigantea* (herb. položka) 121: 4. str. obálky, 2012
- *Rosellinia gigantea* (askospory) 121: 4. str. obálky, 2012
- KRAMOLIŠ J.:**
- Pavučinec červánkový – *Cortinarius solis-occasus* 121: 1. str. obálky, 2012
- Pavučinec červánkový – *Cortinarius solis-occasus* 121: 3. str. obálky, 2012
- Pavučinec modrošafánový – *Cortinarius croceocaeruleus* (2 fotografie) 123: 4. str. obálky, 2013
- Pavučinec modrošedý – *Cortinarius caesiocanescens* 126: 1. str. obálky, 2013
- Pavučinec modrošedý – *Cortinarius caesiocanescens* 126: 4. str. obálky, 2013
- Pavučinec sladkovonný – *Cortinarius joguetii* 128: 1. str. obálky, 2014
- Pavučinec závojnátý – *Cortinarius velicopia* (spory) 130: 8, 2015
- Pavučinec závojnátý – *Cortinarius velicopia* (2 fotografie) 130: 4. str. obálky, 2015
- KŘÍŽ M.:**
- Zemnička žlutavá – *Boubovia luteola* 122: 1. str. obálky, 2012
- Strmělka kmenová (*Clitocybe truncicola*) 129: 4. str. obálky, 2014
- Hvězdočka uherská – *Geastrum hungaricum* 128: 3. str. obálky, 2014
- Hřib satan – *Boletus satanas* 130: 1. str. obálky, 2015
- KUBÁTOVÁ A.:**
- Účastníci workshopu Micromyco 2014 129: 3. str. obálky, 2014

PRÁŠIL K.:

- Společná fotografie účastníků konference (Olomouc 29.–31. 8. 2013) 125: 1. str. obálky, 2013
- Účastníci exkurze do PR Třesín (31. 8. 2013) 125: 3. str. obálky, 2013

ŠARŽÍK F.:

- Drobnójazyček zelený – *Microglossum viride* 128: 4. str. obálky, 2014
- Drobnójazyček sivozelený – *Microglossum griseoviride* 128: 4. str. obálky, 2014

ŠEVČÍKOVÁ H.:

- *Pluteus inquilinus* (BRNM 766780) 130: 13, 2015

ZÍBAROVÁ L.:

- *Hypomyces porphyreus* 128: 4. str. obálky, 2014

ML Č. 121–130**Index rodových a druhových jmen hub****Index nominum generum atque specierum fungorum**

abietina, Ascocalyx 126: 39 – abietinum, Heterobasidion 125: 14 – abietinum, Trichaptum 125: 61; 130: 54 – Absidia 126: 34 – abundans, Trichophaea 125: 53; 130: 35 – acanthodictya, Plicaria 130: 36 – acanthospora, Boudiera 124: 20 – acerinum, Rhytisma 130: 53, 54 – acerosa, Arrhenia 124: 23 – acerrimus, Lactarius 130: 2 – acicola, Desmazierella 125: 2, 15 – acicola, Lecanosticta 125: 3, 31, 32; 129: 33 – acior, Gymnopus 125: 13 – Acremonium 123: 37 – acris, Lactarius 124: 15, 25, 35 – acufornis, Oculimacula 129: 45, 46 – acuminata, Coprinopsis 124: 24 – acuminatus, Panaeolus 124: 25 – acuta, Lasiosphaeria 124: 22 – acutiformis, Helgardia 125: 34 – acutiformis, Oculimacula 125: 34 – acutum, Hypholoma 122: 24 – acuum, Cistella 124: 20 – adenostyles, Pirottaea 124: 12 – adhaerens, Neolentinus 124: 25; 130: 54 – adscendens, Mycena 126: 10 – adscendens var. carpophila, Mycena 126: 10 – adusta, Bjerkandera 130: 54 – aenigmaticum, Microsporium 129: 32, 33 – aereus, Boletus 128: 4, 26 – aeruginea, Russula 130: 54 – aeruginosa var. aeruginosa, Pholiotina 124: 3, 6 – aeruginosa var. caeruleopallida, Pholiotina 124: 1, 3, 4, 6, 7 – aeruginosa, Conocybe 124: 2 – aeruginosa, Pholiotina 124: 1–5, 1. str. obálky (bar. foto) – aeruginosa, Stropharia 130: 52 – aestivum, Tuber 125: 7 – aestivum f. uncinatum, Tuber 125: 7 – affinis, Laccaria 122: 24 – africana, Claviceps 125: 17; 126: 41 – agaricoides, Chlorophyllum 130: 45 – agaricoides, Endoptychum 130: 45 – agaricoides, Secotium 130: 45 – Agaricus 126: 28 – aggressivum, Trichoderma 125: 19 – agrimoniae, Peronospora 129: 50, 51 – alba, Neofabraea 125: 60; 129: 48 – albertensis, Petromyces 123: 40 – albicans, Candida 121: 13; 129: 22 – albidofusca, Donkioporia 123: 19, 22 – albidulus, Paxillus 128: 51 – albidus, Ascobolus 124: 20 – albidus, Hymenoscyphus 122: 12; 124: 21 – albocincta, Neottiella 124: 22, 29 – albocrenulata, Hemistropharia 130: 64 – alboluteus, Pycnoporellus 130: 45 – albomellea, Cytidiella 130: 44 – alboviolaceus, Cortinarius 124: 24 – albulensis, Puccinia 127: 44 – alborugosus, Pluteus 130: 12, 14, 16, 17 – alliaceus, Aspergillus

123: 40 – allii, Botrytis 121: 14 – allutus, Cortinarius 130: 8 – alni, Phytophthora 125: 4, 5, 54; 129: 19, 41, 42 – alni subsp. alni, Phytophthora 123: 28, 42, 43; 125: 28, 39; 129: 19 – alni uniformis, Phytophthora 123: 28, 125: 28 – alni, Postia 130: 51, 52 – alnicola, Pholiota 130: 54, 64 – alphetoides, Microsphaera 126: 39 – alphetophora, Mycena 126: 7–12, 3. str. obálky (bar. foto) – alphetophora var. distincta, Mycena 126: 9 – alphetophora var. globispora, Mycena 126: 9 – alphetophorus, Agaricus 126: 8 – alpinus, Gymnopus 125: 13 – Alternaria 123: 37, 49, 50; 125: 22, 25, 26, 37, 42, 51, 59, 70; 129: 17, 18, 45, 56 – alternata, Alternaria 125: 26, 45, 48, 55, 59; 129: 28, 56 – alutacea, Otidea 124: 22 – alveolaris, Polyporus 124: 26 – alveolatum, Geoglossum 125: 16 – Amanita 128: 50 – amaranthi, Albugo 126: 20 ambiguus, Melanogaster 124: 25 – ambrosiae, Golovinomyces 125: 52 – amethysteus, Cantharellus 124: 24 – amethystina, Laccaria 122: 24; amethystina, Laccaria 130: 52, 53 – amethystina, Smardaea 124: 32 – amicta, Mycena 130: 53 – ammophila, Psathyrella 130: 45 – ammophila, Sarcosphaera 130: 45, 46 – amorpha, Skeletocutis 124: 26 – amorphus, Aleurodiscus 127: 34 – amstelodami, Eurotium 125: 51 – amygdalispora, Dendrothele 121: 6–8 – andersonii, Inonotus 127: 41 – andromedae, Exobasidium 122: 18 – andromedae, Gibbera 122: 17 – andromedae, Placuntium 122: 19 – andromedae, Rhytisma 122: 17, 19, 20 – andromedae, Xyloma 122: 19 – andropogonis, Sporisorium 126: 25 – angulata, Anthracoidea 127: 45 – angulatus, Coprinellus 127: 12 – angulospora, Exophiala 129: 39 – angusta, Pichia 125: 63 – anisopliae, Metarhizium 125: 55 – annosum, Heterobasidium 125: 2, 14; 126: 40; 130: 53 – annosus, Fomes 121: 13 – annularis, Puccinia 126: 21 – anoectophila, Mycena 126: 10 – anomala Pichia 125: 64 – anomala, Cyphelopsis 124: 24 – anomala, Merismodes 130: 51, 54 – anomala, Ochroconis 126: 33 – anomalus, Cortinarius 130: 52 – anomalus, Wickerhamomyces 125: 64 – anthracinus, Cortinarius 124: 24 – anthracinus, Elaphomyces 124: 21 – Anthracobia 127: 9; 130: 35 – appendiculatus, Boletus 123: 4; 128: 4 – appendiculatus, Boletus 130: 64 – appendiculatus, Butyriboletus 130: 64 – aquatica, Psathyrella 126: 33 – aquilegiae, Erysiphe 125: 56 – aquosus, Gymnopus 124: 24; 125: 13 – arborescens, Perenospora 125: 59 – arcyriionema, Lamproderma 121: 29 – arduennensis, Phaeocollybia 124: 25 – arenariae, Puccinia 126: 21 – areolata, Boudiera 124: 20, 27 – areolatum, Amylostereum 124: 23 – Aristatoma 125: 37 – armeniacus, Boletus 128: 39 – armeniacus, Xerocomellus 128: 39 – armeniacus, Xerocomus 128: 39 – arrhizus var. arrhizus, Rhizopus 125: 45 – Arthobotrys 125: 59 – Arthroderma 125: 21 – ascoboloides, Boubovia 122: 11, 12 – Ascochyta 125: 26, 37 – asema, Rhodocollybia 130: 54 – asema, Rhodocollybia 130: 55 – asperellum, Trichoderma 121: 11 – Aspergillus 121: 16; 123: 34, 35, 37, 40, 43–45, 51, 52; 125: 25, 51, 53, 59; 129: 36, 37, 40–43, 52, 53 – asperulus, Elaphomyces 130: 50, 51 – atrofusca, Wynnea 128: 33 – athyrii, Typhula 126: 15–17, 19 – atra, Helvella 124: 21 – atra, Stachybotrys 121: 14 – atrocyanea, Pholiotina 124: 2 – atrofusca, Otidea 128: 33 – atrofusca, Peziza 128: 33 – atrofusca, Wynnella 128: 33 – atrovirens, Cortinarius 128: 2 – atrorubra, Tomentella 122: 4 – atrosquamosum, Tricholoma 130: 51, 55 – atrotomentosa, Tapinella 128: 51 – atrotomentosus, Paxillus 128: 51 – atrovirens, Cortinarius 128: 7 – atrovirens, Hypochnus 122: 1 – atrovirens, Tomentella 122: 1–9 – atroviride, Trichoderma 121: 11 – aurantia, Aleuria 127: 34; 130: 52, 54 – aurantiaca, Hygrophoropsis 124: 33 – aurantiaca var. robusta, Hygrophoropsis 124: 33 – aurantiobasalis, Cortinarius 126: 4 – aurata, Arachnopeziza 124: 20 – aureola, Neosartorya 123: 44, 45 – aureus, Pseudomerulius 127: 33 – auricula-judae, Hirneola 130:

54 – auriscalpium, Hohenbuehelia 124: 24 – australis, Puccinia 126: 20, 21, 26 – Auxarthron 125: 21 – avenaceum, Fusarium 125: 44; 129: 31, 56 – avenae f. sp. triticea, Stagonospora 125: 26 – avenaria f. sp. triticea, Phaeosphaeria 125: 26.

badius, Boletus 127: 33; 130: 53 – badius, Polyporus 124: 26 – baeticus, Aspergillus 123: 43, 44 – baraliana, Pyrenopeziza 124: 7, 8, 15 – barnettii, Kazachstania 125: 63 – barnettii, Saccharomyces 125: 63 – barrentium, Cortinarius 130: 9 – basirubens, Tricholoma 123: 4; 128: 4 – bassiana, Beauveria 125: 18 – batavus, Hypomyces 128: 24 – Beauveria 125: 18 – beckii, Saccobolus 124: 22, 23 – belbahrii, Peronospora 129: 50 – benhamiae, Arthroderma 123: 33, 34; 129: 20, 21, 32, 33, 54 – benzoinum, Ischnoderma 124: 25 – bernardii, Agaricus 125: 7 – bessei, Puccinia 127: 44 – betulae, Discula 129: 28 – betulae, Propolis 125: 43 – betulina, Disculina 129: 28 – betulina, Libertella 123: 46 – betulinus, Piptoporus 130: 54 – Biatrispora 129: 37 – bicolor, Laccaria 122: 24 – bicolor, Tomentella 122: 6 – bisporigera, Dendrothele 121: 7 – bisporus, Agaricus 125: 19 – bivelus, Cortinarius 121: 1, 3 – blakesleanus, Phycomyces 125: 29 – blennius, Lactarius 130: 51 – bolaris, Cortinarius 124: 24; 130: 52 – bolaris, Rutstroemia 124: 22 – Boletus 123: 4; 128: 51; 130: 64 – boltonii, Inocybe 130: 53 – bombycina, Stephensia 124: 32 – bombycina, Volvariella 124: 27 – bongardii, Inocybe 130: 51 – bongardii, Inocybe 130: 55 – botryoides, Tomentella 122: 1, 5, 9 – Botrytis 125: 29, 37, 42, 59; 129: 56 – Boubovia 122: 9–12, 14 – Boudiera 124: 20, 27 – boudieri, Coprinus 127: 12 – boudieri, Lyophyllum 124: 25 – bourdotii, Steccherinum 130: 19–24, 20 (bar. foto) – bovinus, Suillus 127: 33 – brassicae var. somniferum, Alternaria 125: 59 – brassicae, Ascobolus 124: 20 – brevipes, Russula 128: 23 – brevipes, Sparassis 130: 64 – broomeanus, Melanogaster 124: 25 – brunnea, Ciliaria 127: 9 – brunnea, Lachnea 127: 9 – brunnea, Peziza 127: 9 – brunnea, Scutellinia 127: 9 – brunnea, Sphaerosporella 127: 8–14, 3. str. (2 bar. foto) – brunnea, Trichophaea 127: 9 – brunnea var. hinnulea, Sphaerospora 127: 10 – brunneogriseolum, Leccinum 130: 64 – Brunnipila 124: 10 – bryophila, Rimbachia 124: 26 – bufonia, Otidea 124: 29 – bulbosa, Erysiphe 125: 56 – bulliardii, Cortinarius 123: 4 – Byssochlamys 125: 25 – byssoides, Amphinema 125: 68.

cactorum, Phytophthora 125: 3, 28, 33, 69; 129: 46, 47 – caerulescens, Cortinarius 123: 4; 126: 4; 128: 4 – caeruleum, Fusarium 11: 14 – caesia, Postia 127: 33 – caesiocanescens, Cortinarius 126: 1–7, 44, 4. str. obálky (bar. foto) – caesiocanescens, Phlegmacium 126: 1 – caesiocyaneus, Cortinarius 126: 4 – caesiostramineus, Cortinarius 126: 4 – calamistrata, Inocybe 124: 15, 25, 35 – calcitrapae, Puccinia 126: 22 – caledonica, Beauveria 125: 18 – calopus, Cortinarius 121: 1, 2 – calyculus, Hymenoscyphus 124: 21 – calyptratus, Pleurotus 130: 46 – cambivora, Phytophthora 123: 42, 43; 125: 28, 69; 129: 41, 42 – campanula, Calyptella 124: 24 – camphoratus, Cortinarius 124: 24 – camphoratus, Lactarius 124: 25 – Candida 121: 16; 123: 27; 129: 21, 22 – candida, Albugo 125: 37 – candidus, Aspergillus 123: 51, 52 – caninus, Mutinus 124: 25 – canis, Microsporium 123: 33, 34; 129: 43, 44, 54 – capitata, Elaphocordyceps 124: 21; 128: 22, 27 – capnoides, Hypholoma 130: 53 – capreolarius, Hygrophorus 130: 63 – capsulata, Kuraihia 125: 63 – capsulata, Pichia 125: 63 – carbonacea, Nemanja 130: 47 – carbonaria, Geopyxis 127: 9; 130: 35 – carbonaria, Plicaria 130: 36 – carbonarius, Ascobolus 127: 9 – carbonarius, Aspergillus 123: 40, 41; 129: 34, 35 – carbonicola, Melastiza 124: 22, 29 – carduorum, Pyrenopeziza 124: 8 – caricina, Puccinia 126: 22 – carnosum, Ganoderma 128: 54 – carpineae, Pezicula 124: 22 – carpophila, Xylaria 124: 23 – carpophilus, Flammulaster

124: 24 – carslbadensis, Aspergillus 125: 20 – carsonii, Debaryomyces 125: 64 – carsonii, Pri-
ceomyces 125: 64 – carthusianum, Leucangium 124: 15, 22, 34 – caryophylleae, Anthracoidea
126: 25 – castillensis, Ceratosphaerella 121: 29 – castoreus, Lentinellus 124: 25 – catinus, Tar-
zetta 124: 32, 33 – „caudatoides“, Hymenoscyphus 124: 7, 12, 13, 15 – caudatus, Hy-
menoscyphus 124: 13 – cercidicola, Hypoxylon 130: 46 – Cercosporidium 125: 37 – Cerebella
126: 41 – Cerrena 126: 41 – cervaria, Pseudoombrophila 124: 22 – cervina, Trametopsis 124:
26 – Chaetocladium 125: 21 – chailletii, Pyrenopeziza 124: 8 – Cheilymenia 122: 28; 124:
31 – chinensis, Phellinus 121: 26 – chocenensis, Pholiota 125: 11 – christinae, Phaecollybia
124: 15, 25, 35, 39 – chrysenon, Xerocomellus 128: 51 – chrysogenum, Penicillium 123:
43, 44, 51 – chrysoloma, Phellinus 123: 19 – chrysonemus, Xerocomus 128: 5 – chrysosporium,
Phanerochaete 127: 27 – chrysostigmum var. chrysostigmum, Psilachnum 124: 11 – chrysostig-
mum var. versicolor, Psilachnum 124: 7, 11, 15 – chrysostigmum, Pezizella 124: 11 – cibarius,
Cantharellus 130: 52, 54, 55 – cidri, Lachancea 125: 63 – cidri, Zygosaccharomyces 125: 63 –
cichoraceum, Golovinomyces 123: 52, 53 – cichoracearum var. latispora, Golovinomyces 125:
52 – ciliatus, Polyporus 124: 26 – ciliifera, Pezoloma 124: 22, 30 – cincinnata, Inocybe 130:
2 – cinerea, Botrytis 125: 42, 51, 55, 59; 129: 56 – cingulatum, Tricholoma 130: 51 – cingula-
tum, Tricholoma 130: 55 – cinnabarina, Nectria 129: 28; 130: 55 – cinnabarina, Pulvinula 124:
22 – cinnamomeus, Cortinarius 130: 52 – cinnamomi, Phytophthora 123: 42, 43; 125: 28, 69;
129: 41, 42 – citricola, Phytophthora 129: 53, 54 – citrina, Amanita 127: 33 citrina, Amanita
130: 52, 53 – citrina, Bisporella 130: 54, 55 – citrina, Claviceps 126: 41 – citrinella, Antrodia
123: 19, 22; 125: 61 – citrinum, Scleroderma 130: 52, 54 – citrinus, Cortinarius 128: 7 – ci-
trophthora, Phytophthora 125: 5, 28, 69 – Cladobotryum 128: 23 – cladosporioides, Cla-
dosporium 125: 45, 51 – Cladosporium 123: 37, 51; 125: 22, 25, 26, 37; 129: 17, 18 –
clandestina, Brunnipila 124: 20 – clavariarum, Helminthosphaeria 124: 21 – clavatus, Gomphus
124: 15, 24, 35, 39 – Claviceps 125: 17; 126: 40 – clavipes, Clitocybe 130: 52, 53 – clavuligera,
Asterina 122: 17 Clavulina 127: 5 – Clitocybe 123: 11 – cnici-oleracei, Puccinia 126: 22 –
cocos, Wolfiporia 127: 29 – coeruleum, Cortinarius 126: 4 – cohaerens, Geoglossum 129:
2 – cohaerens, Marasmius 124: 25 – cochleata, Peziza 128: 33 – cochleatus, Lentinellus 124:
25 – Colleosporium 125: 37 – Colletotrichum 125: 26, 59 – collinitus, Suillus 128: 39 – Col-
mancia 125: 21 – colomboi, Stephensia 124: 23, 32 – comatus, Coprinus 124: 24 – commu-
tata, Puccinia 127: 44 – compactus, Sclerogaster 124: 26 – compressum, Acrospermum 124:
14; 126: 14 – concentrica, Daldinia 124: 21 – concinna, Otidea 124: 15, 22, 35 – confluens,
Albatrellus 124: 23 – confluens, Bisporella 124: 7, 13, 15 – confluens, Gymnopus 130: 52 –
confluens, Phellodon 123: 4 – confragosa, Daedaleopsis 130: 54, 55 – confusa, Sphaerospora
127: 9 – confusa, Ciliaria 127: 9 – confusa, Lachnea 127: 9 – confusa, Peziza 127: 9 – confusa,
Sphaerosporula 127: 9 – conglomerata, Puccinia 126: 22 – conicum, Schizothecium 124: 23 –
conii, Puccinia 126: 22 – connata, Clitocybe 128: 26 – conscriptus, Hymenoscyphus 124: 13 –
constricta, Puccinia 127: 44 – contiguus, Phellinus 130: 55 – controversa, Tilletia 123: 30 –
convexella, Pulvinula 124: 31 – convolvuli, Puccinia 126: 22 – cookeanum, Geoglossum 125:
16 – cookei, Collybia 130: 54 – coprinaria, Cheilymenia 124: 27 – Coprinellus 130: 63 – Co-
prinopsis 130: 63 – Coprinus 130: 63 – coprophila, Cercophora 124: 20 – Coprotus 124: 28 –
coralloides, Clavulina 127: 5; 130: 51, 52 – Cordyceps 124: 17; 125: 21; 127: 37; 128: 22, 27 –

cornea, Calocera 130: 51 – cornucopioides, Craterellus 130: 52 – corollinum, Geastrum 128: 11, 14 – coronaria, Sarcoshaera 130: 8 – coronatum, Crocicreas 124: 2 – coronatus, Cocomyces 130: 52 – corrugata, Ramaria 124: 26 – corticale, Cryptostroma 125: 4, 47; 129: 35, 36 – corticola, Oxyporus 130: 54 – Cortinarius 123: 4; 128: 2; 130: 5, 10 – cortinatus, Coprinus 130: 63 – corvina, Onygena 124: 22 – corynephora, Mycena 126: 9 – costifera, Helvella 128: 34, 35 – costifera, Morchella 128: 32 – crassa, Antrodia 123: 19, 22 – crassipes, Typhula 126: 16, 17, 19 – crechqueraultii var. macrantha, Lamprospora 124: 28 – cremeolaniger, Cortinarius 121: 3 – Crepidotus 124: 16 – cribrata, Puccinia 127: 44 – crispa, Helvella 124: 21 – crispa, Plicaturopsis 130: 51, 55 – crispum, Colpoma 124: 20 – cristata, Clavulina 124: 21 – cristatus, Albatrellus 124: 23 – cristatus, Uromyces 126: 20, 24, 26 – croceocaeeruleum, Myxaciium 123: 1 – croceocaeeruleus (etiam croceo-caeruleus), Agaricus 123: 1 – croceocaeeruleus, Cortinarius 123: 1–7, 4. str. obálky (2 bar. foto) – croceus, Hapalopilus 123: 19, 22 – croci, Uromyces 127: 45 – crookwellense, Fusarium 125: 22; 129: 31 – cruciferarum, Erysiphe 125: 59 – crustorum, Penicillium 123: 37, 51 – crustuliniforme, Hebeloma 122: 24 – cubensis, Pseudoperonospora 123: 41, 42; 129: 23, 24, 57, 58 – cucullata, Hemimycena 128: 26 – Cucurbitaria 129: 49 – culmorum, Fusarium 125: 22, 44; 129: 31, 32 – cumatilis var. croceocaeeruleus, Cortinarius 123: 1 – cupularis, Tarzetta 124: 32 – cyanescens, Quambalaria 129: 36, 37 – cyathoidea, Cyathicula 124: 14 – Cyclaneusma 125: 43; 129: 28 – cylichnium, Ascocoryne 130: 55 – Cy lindrosporium 129: 17, 18 – cryptogea/drechsleri, Phytophthora 125: 28 – cystidiata, Vuilleminia 128: 26 – Cytospora 122: 26.

dairrensis, Naumovozya 125: 63 – dairensis, Saccharomyces 125: 63 – Daldinia 126: 41 – decipiens, Russula 130: 2 – decora, Tricholomopsis 122: 24; 127: 34 – decurrens, Ramaria 127: 5 – deformans, Nidularia 124: 25 – delectabilis, Hemimycena 130: 52 – delectans, Spongipellis 130: 46 – delftensis, Kregenvaria 125: 63 – delftensis, Pichia 125: 63 – deliciosus, Lactarius 130: 65 – Dendrothele 121: 6–8, 123: 8 – dennisii, Biscogniauxia 130: 46 – depauperatus, Saccobolus 124: 23 – depilatum, Hemileccinum 123: 4; 128: 51 – desertorum, Galeropsis 130: 45 – destructans, Geomyces 121: 24, 123: 32, 33; 125: 4, 21, 40 – destructans, Pseudogymnoascus 125: 21 – deterrimus, Lactarius 130: 65 – deusta, Kretzschmaria 124: 21 – diaboli, Sphaerospora 127: 12 – Diatrypella 124: 9 – Didymella 125: 26 – diettrichii, Pluteus 130: 16 – dichroum, Entoloma 124: 24 – dichroum, Mycoleptodon 130: 19 – dioicae, Puccinia 126: 23 – dionysae, Cortinarius 123: 4 – diosma, Mycena 130: 50, 53 – dipsacei, Peronospora 126: 20, 21, 26 – disciformis, Diatrype 124: 9 – doricella, Puccinia 127: 44 – Dothistroma 123: 55; 129: 18, 19 – drechsleri, Phytophthora 125: 28 – dryadeus, Inonotus 123: 19 – dryinus, Pleurotus 124: 26 – dryophilus, Gymnopus 125: 2, 13 – ducometi, Peronospora 129: 50, 51 – dysthales, Entoloma 128: 23, 26.

edodes, Lentinus 125: 19 – edulis, Boletus 130: 8, 65 – Elaphocordyceps 128: 27 – elatior, Cortinarius 130: 53 – elongata, Mortierella 129: 53, 54 – emetica, Russula 130: 53 – endocarpoides, Plicaria 130: 36 – Entoloma 128: 22, 28 – ephippium, Helvella 124: 21 – Epicoccum 125: 59; 129: 17, 18 – epiphylla, Tomentella 122: 5 – epiphyllus, Marasmius 130: 53 – episphaeria, Mollisia 124: 7, 9, 15 – equina, Exophiala 129: 38, 39 – equina, Onygena 124: 22 – equiseti, Fusarium 125: 22, 51; 129: 31, 32 – eres, Diaporthe 125: 45 – ericae, Hymenoscyphus 125: 24 – ericae, Mollisia 124: 10 – erinacei, Trichophyton 123: 33, 34 – erinaceus, Hericium 127: 38 –

erinaceus, Phaeomarasmius 124: 26; 130: 55 – erubescens, Hygrophorus 124: 24; 130: 63 – eryngii, Pleurotus 125: 19 – Erysiphe 122: 25, 26; 125: 37 – erythropus, Boletus 130: 51 – erythropus, Typhula 124: 27 – esculentus, Strobilurus 130: 54 – escharoides, Pyrenopeziza 124: 14 – etchellsii, Debaryomyces 125: 64 – etchellsii, Schwanniomycetes 125: 64 – Eurotium 123: 34, 35 – Eusphaerospora 127: 12 – evolvens, Cyllindrobasidium 130: 55 – excipuliformis, Calvatia 122: 24 – exigua, Kazachstania 125: 63 – exiguus, Saccharomyces 125: 63 – exogelatinosa, Peziza 124: 22, 30 – Exophiala 129: 38, 39 – expansum, Penicillium 121: 14, 123: 43, 44.

faginea, Libertella 123: 46 – fagopyri, Peronospora 129: 50, 51 – falcata, Clavaria 130: 52 – farinosa, Isaria 125: 18 – farinosa, Millerozyma 125: 63 – farinosa, Pichia 125: 63 – farinosa, Propolis 125: 43 – fasciculare, Hypholoma 122: 24; 130: 52–54 – fassatae, Absidia 126: 34 – fechtneri, Boletus 130: 64 – fechtneri, Butyriboletus 130: 64 – felis, Aspergillus 129: 25 – fellea, Russula 130: 53 – felleus, Tylopilus 124: 27; 127: 33 – fermentati, Lachancea 125: 63 – fermentati, Zygosaccharomyces 125: 63 – ferrugienum, Tuber 124: 23 – ferrugienus, Phellinus 124: 26 – ferruginea, Tomentella 122: 1, 5, 9 – ferrugineofuscus, Phellinus 130: 46 – ferrugineus, Xerocomus 130: 51 – ferruginosa, Puccinia 127: 44 – fibrosa, Helvella 124: 21 – fibula, Rickenella 130: 53 – fimbriatum, Steccherinum 130: 55 – fimicola, Cheilymenia 124: 20 – fimicola, Sordaria 124: 23 – fischeri, Neosartorya 129: 44, 45 – fischerii, Neosartorya 123: 51, 52; 125: 53 – fissilis, Anrantioporus 130: 50, 54 – fistulosa, Macrotyphula 130: 54 – flabelliformis, Lentinellus 130: 50, 52 – flaccida, Lepista 130: 51, 53 – flaccida, Ramaria 127: 4, 5 – flagellum, Hericium 127: 32–24, 36 – flavoalba, Mycena 130: 52 – flavovirens, Scabropeziza 124: 15, 16, 35 – flavus, Aspergillus 123: 37, 56; 125: 20, 51 – flavus, Aspergillus 129: 34, 35 – flavus, Talaromyces 125: 55 – floccosum, Epidermophyton 123: 33, 34 – flocculosa, Inocybe 128: 26 – florentina, Zygotrulaspora 125: 64 – florentinus, Zygosaccharomyces 125: 64 – floriforme, Geastrum 128: 11 – floriforme, Hydnellum 124: 24 – fluryi, Suillus 128: 39 – fluxuum, Kregenvaria 125: 63 – fluxuum, Pichia 125: 63 – foliacea, Tremella 130: 54 – fomentarius, Fomes 130: 52, 53, 55 – formosa, Ramaria 124: 26 – fornicatum, Geastrum 130: 45 – fractipes, Loweomyces 130: 46, 47 (bar. foto) – fractipes, Spongipellis 130: 46 – fragilis, Postia 124: 26 – fragilis, Russula 130: 2, 53, 54 – fragrans, Antrodia 130: 47 – fragrans, Trametes 130: 47 – fragrantissima, Clavaria 127: 1 – fraudans, Inocybe 130: 64 – fraxinea, Chalara 123: 31; 125: 4, 5, 40, 48, 54; 129: 29 – fraxineus, Hymenoscyphus 129: 26, 27 – fraxinophilum, Hypoxylon 130: 46 – fredericae, Sclerotinia 127: 41 – frondosa, Grifoia 127: 38 – frondosae, Tricholoma 124: 15, 27, 35 – fructigena, Monilia 129: 56 – frutigenus, Hymenoscyphus 124: 21 – fuckeliana, Botryotinia 129: 28 – fulgens, Pycnoporellus 127: 34 – fuliginosa, Hymenochaete 124: 24 – fulva, Amanita 124: 23; 127: 33 – fulvissimus, Lactarius 130: 2 – fulvum, Microsporium 123: 33, 34; 129: 32, 33 – fumigatus, Aspergillus 121: 13; 123: 37, 51, 52, 56; 125: 20; 129: 40, 41 – fumosorosea, Isaria 125: 55 – fungicola, Verticillium 125: 19 – furfuracea, Tubaria 124: 27, 130: 52 – Fusarium 123: 37, 50; 125: 4, 22, 25, 29, 44, 59, 70; 129: 17, 18, 31, 36, 37, 45, 56 – fusca, Podosphaera 125: 35, 65 – fuscescens var. fuscescens, Lachnum 124: 10 – fuscescens, Brunnipila 124: 7, 10, 15 – fuscroseus, Boletus 128: 4; 130: 64 – fuscroseus, Butyriboletus 130: 64 – fuscum, Hypoxylon 124: 21.

gaillardiana, Tarzetta 124: 32 – Galactomyces 123: 27 – galericulata, Mycena 130: 51, 52, 54, 64 – gallica, Armillaria 130: 55 – gallica, Pholiota 125: 11 – gallica, Phytophthora 125:

28; 129: 41, 42 – galopus, Mycena 130: 53 – gattii, Cryptococcus 129: 22 – geaster, Chorioactis 124: 1 – gelatinosum, Pseudohydnum 130: 52, 53 – gemmarum, Gemina 124: 21 – gemmata, Amanita 130: 51, 53 – gentianeus, Leucopaxillus 124: 25 – gentilis, Aureoboletus 123: 4; 128: 26 – geogenium, Hydnellum 124: 15, 24, 35 – Geoglossum 126: 13; 129: 1 – Geomyces 125: 21 – geophylla var. lilacina, Inocybe 124: 25 – Geosmithia 123: 38 – geotrichum, Galactomyces 123: 27 – geotropa, Infundibulicybe 124: 25 – gibba, Clitocybe 130: 53 – gibberulosa, Puccinia 127: 44 – gibbosa, Phytophthora 125: 28 – gigantea, Rosellinia 121: 30, 31, 4. strana obálky (2 bar. fotografie) – gigaspora, Rosellinia 121: 30, 31 – gilva, Tomentella 122: 5, 6 – gilvescens, Ceriporiopsis 130: 50, 52 glaber, Saccobolus 124: 23 – glabrum, Geoglossum 125: 62; 126: 14; 129: 1–3 – glabrum, Penicillium 123: 37 – glaucescens, Cortinarius 128: 7 – glaucescens, Lactarius 124: 25 – glaucus, Aspergillus 123: 35 – glechomatis, Puccinia 126: 23 – glioccephala, Volvariella 124: 27 – gloeospora, Lecanosticta 125: 31, 32 – glomerata, Puccinia 127: 44 – Glomus 125: 57 – glutinosum, Geoglossum 129: 2, 3; 130: 52 – Golovinomyces 125: 37 – gracile, Merisma 127: 1 – gracilis, Clavaria 127: 1 – gracilis, Clavariella 127: 1 – gracilis, Psathyrella 130: 54 – gracilis, Ramaria 127: 1–8, 1. a 4 str. obálky (bar. foto) – graminearum, Fusarium 123: 50; 125: 44; 129: 31, 32 – graminicola, Mycosphaerella 125: 26, 58 – graminis, Blumeria 125: 26 – graminis, Erysiphe 122: 25 – graminis, Puccinia 122: 26 – gramopodia, Melanoleuca 124: 25 – granulatus, Elaphomyces 130: 55, 64 – granulosa, Tomentella 122: 5 – graveolens, Russula 130: 52 – greata, Phytophthora 129: 41, 42 – gregata/gibbosa, Phytophthora 125: 28; grevillei, Cistella 124: 14 – griseoviolacea, Tomentella 122: 5 – griseoviride, Microglossum 128: 29–31, 4. str. obálky (bar. foto) – griseum, Oidiodendrum 123: 43, 44 – grossula, Chrysomphalina 124: 15, 25 – guatemalensis, Lecanosticta 125: 31, 32 – guilliermondii, Candida 125: 63 – guilliermondii, Meyerozyma 125: 63 – guilliermondii, Pichia 125: 63 – gummosa, Pholiota 124: 26 – guttulata, Postia 130: 51 – Gymnoascus 125: 21 – Gymnopilus 126: 30 – gypseum, Microsporium 123: 33, 34, 43, 44.

hadriani, Phallus 130: 45 – haemastigma var. luteoflava, Pulvinula 124: 22 – haematospermum, Melanophyllum 124: 25 – halstedii, Plasmopara 125: 3, 36, 67 – harzanium, Trichoderma 121: 11, 13, 16 – hastifer, Inonotus 124: 25; 130: 51 – haustellaris, Simocybe 124: 26 – hawksworthii, Daldinia 126: 41 – hedraiandra, Phytophthora 125: 28, 33; 129: 46, 47 – hedrychii, Hygrophorus 123: 4 – Helotium 126: 30 – Helvella 124: 31 – helvola, Clavulinopsis 130: 52 – hemidichophyticum, Scytinostroma 130: 45 – Hemileccinum 128: 51 – hemitrichus, Cortinarius 130: 54 – herbarum, Cladosporium 125: 51 – herbarum, Geoglossum 126: 14 – herpotrichoides, Helgardia 125: 34 – herpotrichoides var. acutiformis, Pseudocercospora 125: 34; 129: 45, 46 – herpotrichoides var. herpotrichoides, Pseudocercospora 125: 34; 129: 45, 46 – heteroclita, Hemipholiota 127: 32–24, 36 – hetieri, Octospora 130: 35 – hieracii, Puccinia 126: 23 – hillmanniana, Propolis 125: 43 – himantioides, Serpula 124: 26; 130: 53 – hinnulea, Ciliaria 127: 9 – hinnulea, Peziza 127: 9 – hinnulea, Scutellinia 127: 9 – hinnulea, Sphaerospora 127: 9, 11–13 – hirsuta, Lasiosphaeria 124: 22 – hirsuta, Trametes 124: 26 – hirsutum, Geoglossum 126: 14 – hirsutum, Stereum 130: 52, 54 – hirsutum, Trichoglossum 125: 62; 126: 14; 129: 2, 3 – hispidula, Genea 124: 21; 130: 50, 53 – holstii, Nakazawaea 125: 63 – holstii, Pichia 125: 63 – houghtonii, Clitocybe 130: 50, 52 – humicola, Cortinarius 124: 24 – hungaricum, Geastrum 128: 10–16, 3. str. obálky (bar. foto) – hungaricum, Geaster

128: 11 – hygrometricus, Astraeus 124: 24 – hymenocystis, Trechispora 130: 52 – Hymenocyphus 122: 12; 124: 12 – Hypocrea 121: 9 – hypochryseus, Chalciaporus 128: 51 – Hypomyces 128: 23, 27 – Hypoxylon 124: 9 – hypoxylon, Xylaria 130: 52, 53.

ignivolvata, Lepiota 124: 25 – imbricatum, Tricholoma 130: 52 – immersus, Ascobolus 124: 20 – imperialis, Cortinarius 126: 4 – impolitum, Hemileccinum 123: 4; 128: 26, 51 – impudicus, Phallus 124: 26; 130: 53, 55 – Inonotus 121: 26 – inquilinus, Pluteus 130: 12–18, 13 (bar. foto) – inquinans, Bulgaria 130: 51, 52, 55 – insidiosus, Pluteus 128: 16–22; 130: 16 – interdigitale, Trichophyton 123: 33, 34; 129: 54 – intermedium, Geoglossum 129: 2 – ionochlorus, Cortinarius 128: 7.

jadinii, Lindnera 125: 63 – jadinii, Pichia 125: 63 – jahnii, Pholiota 130: 64 – joguetii, Cortinarius 128: 1–10, 1 str. obálky (bar. foto) – jørstadii, Puccinia 127: 44 – jucundus, Cortinarius 130: 5, 9 – juniperinum, Lophodermium 124: 22.

kalmiae, Pseudocercospora 122: 17 – karstenii, Dacryobolus 127: 33 – karstenii, Exobasidium 122: 17–20; 3. str. obálky (bar. foto) – keratinophilum, Myriodontium 123: 43, 44 – kernoviae, Phytophthora 125: 69 – kienholzii, Cryptosporiopsis 125: 60 – kienholzii, Neofabraea 129: 48 – kluyveri, Lachancea 125: 63 – kluyveri, Saccharomyces 125: 63 – kluzakii, Boletus 123: 4 – kochiana, Puccinia 127: 44 – komarovii, Puccinia 126: 23 – koningii, Trichoderma 121: 13, 14 – kotlabae, Tulostoma 130: 45 – kravtzevianus, Parmastomyces 122: 16 – krusei, Candida 125: 64 – kubickae, Crepidotus 124: 16 – kudriavzevii, Pichia 125: 64 – kunzei, Ramariopsis 127: 5.

laccata, Laccaria 122: 24; 30: 51–53 – laccata var. pallidifolia, Laccaria 122: 24 – lacera, Junghuhnia 128: 26 – lacerata, Clitocybula 130: 45 – lacrimans (etiám lacrymans), Serpula 126: 38; 127: 19–31 – lacteus, Coprotus 124: 20 – lactiflorum, Hypomyces 128: 23 – lactucae, Bremia 125: 4, 29, 46 – lactuosa, Mollisia 124: 7, 9, 15 – lacunosa, Helvella 124: 21 – lacustris, Phytophthora 125: 28; 129: 41, 42 – laeve, Cyphellostereum 127: 35 – laevis, Galerina 130: 52 – lageniformis, Sporormiella 124: 23 – lagenophorae, Puccinia 129: 50, 51 – Lachnum 124: 10 – lakei, Suillus 130: 30 – laminosa, Sparassis 130: 64 – Lamprospora 124: 28 – laniger, Cortinarius 121: 3 – lapponica, Amylocystis 130: 45 – lascauxensis, Ochroconis 126: 33 – lascivum, Tricholoma 130: 53 – lateritia, Bovista 121: 29 – lateritium, Fusarium 125: 48 – latispora, Helvella 124: 21 – laurocerasi, Russula 124: 26 – laxaeterna, Mycena 126: 33 – lecanii, Lecanicillium 125: 18 – Leccinum 128: 50 – legaliae, Boletus 123: 4; 130: 2, 64 – lenta, Pholiota 130: 52, 53, 55 – Lentaria 127: 1, 5 – Lentoramaria 127: 5 – lentulus, Aspergillus 123: 44, 45; 125: 53 – leoninus, Pluteus 124: 26 – leonis, Propolis 125: 43 – leoticola, Hypomyces 128: 27 – leporina, Otidea 124: 22 – Leucopaxillus 123: 12 – leucopocillum, Coprotus 124: 20 – leucothites, Leucoagaricus 122: 24 – Libertella 123: 46 – libussae, Octospora 128: 55 – lignatilis, Pleurotus 129: 7 – lignicola, Scytalidium 125: 51 – lilacinum, Purpureocillium 123: 43, 44; 125: 55 – lilacinus, Lactarius 124: 15, 25; 130: 50, 54 – lipsiense, Ganoderma 127: 18 – livida, Phlebia 130: 52 – lividus, Gyrodon 124: 15, 24, 35, 39 – longibrachiatum, Trichoderma 121: 16 – longipes, Xylaria 125: 48 – longisegmentis, Elaphocordyceps 127: 34; 128: 22 – lubrica, Leotia 128: 27; 130: 51, 52, 55, 64 – lucidum, Ganoderma 127: 37, 38 – lugubris, Phaeocollybia 124: 25 – lugubris, Propolis 125: 43 – lupini, Colletotrichum 125: 55 – luridus, Boletus 124: 24 – lutea, Camarops 130: 47 – luteocupreus, Boletus 124: 24 – lu-

teoflavida, Peziza 124: 30 – luteola, Boubovia 122: 9–14, 44, 1. str. obálky (bar. foto) – luteola, Humaria 122: 10 – luteolus, Rhizopogon 130: 26 – luteotacta, Russula 130: 2 – luteovirens, Hypomyces 128: 23 – lutescens, Cantharellus 127: 35 – lutescens, Craterellus 130: 63 – lutescens, Microglossum 128: 30 – luteus, Coprotus 124: 21 – Lycoperdon 128: 50.

macrantha, Ramsbottomia 124: 28 – macrocarpus, Hypoxylon 130: 46 – macrospora, Absidia 126: 34 – macrospora, Hygrophoropsis 124: 15, 24, 33, 34 – macrospora, Leptosphaeria 124: 14 – macrostoma, Phoma 129: 26 – macrostoma var. incolorata, Phoma 125: 48 – macrostoma var. macrostoma, Phoma 125: 48 – maculata, Mycena 130: 52 – maculatum, Tuber 124: 23 – madronae, Antrodia 123: 22 – magnifica, Erysiphe 125: 5, 56 – magnoliae, Erysiphe 125: 56 – magnoliae, Phyllactinia 125: 56 – mairei, Cortinarius 126: 4 – mairei, Russula 130: 51 – majus, Oidiodendron 125: 24 – mali, Botrytis 125: 42 – malvacearum, Puccinia 126: 23 – mammosus, Lactarius 124: 25 – manginii, Penicillium 123: 43, 44 – Marcelleina 122: 28 – marekii, Boletus 128: 51 – marginata, Discinella 124: 30 – marginatum, Hypholoma 125: 61 – marchantiae, Pezoloma 130: 35 – Marthamyces 125: 43 – mayorii var. cicerbitae, Erysiphe 125: 52 – medulla-panis, Perenniporia 127: 27 – megasperma, Phytophthora 125: 28 – meineckellus, Spiniger 123: 43, 44 – melanocephala, Puccinia 122: 26 – melanogastroides, Rhizopogon 130: 26 – Melanoleuca 125: 2, 12 – melanosperma, Peziza 130: 34 – melanosporum, Tuber 125: 7 – melanotricha, Xerula 130: 63 – Melastiza 122: 28 – melastoma, Plectania 124: 17 – melzeri, Cyrtidiella 130: 44, 45 – mentagrophytes, Trichophyton 121: 13 – metachroa, Clitocybe 130: 53, 54 – methanolica, Ogataea 125: 63 – methanolica, Pichia 125: 63 – microcephala, Claviceps 125: 17 – microcephalum, Kentrosporium 125: 17 – Microglossum 125: 16 – microsporus, Spooneromyces 124: 16, 23, 31, 35 – microsporus, Thelebolus 124: 23 – michaudii, Ascobolus 124: 20 – michelii, Peziza 122: 13; 124: 22 – millegrana, Pyrenopeziza 124: 8 – minima, Pseudoombrophila 124: 22 – minima, Sporormiella 124: 23 – minimum, Geastrum 128: 13, 14 – minor, Uromyces 126: 24 – minus, Cyclaneusma 124: 21 – minus, Microglossum 128: 30 – minuta, Ogataea 125: 63 – minuta, Pichia 125: 63 – minuta, Pseudomorphila 124: 31 – minutissima, Dendrothele 121: 6–8, 3. strana obálky (bar. foto) – minutissimum, Corticium 121: 6 – mirabilis, Megaloseptoria 129: 49 – mirabilis, Otidea 124: 22, 29 – misera, Parasola 124: 25 – mitissimus, Lactarius 130: 53, 54 – mohelensis, Rhizopogon 130: 26 – mollis, Datronia 130: 52, 55 – mollis, Leptoporus 122: 14, 15, 4. str. obálky (bar. foto) – Mollisia 124: 9 – mollissimus, Parmastomyces 122: 16 – Monilia 122: 26; 129: 56 – Monilinia 125: 42 – moravicum, Hypoxylon 130: 46 – moriformis, Bertia 124: 20 – Mortierella 125: 21; 126: 35 – mrakii, Zygosaccharomyces 125: 64 – mrakii, Zygorulaspora 125: 64 – mucida, Holwaya 124: 21 – mucida, Oudemansiella 127: 37; 130: 63 – Mucor 123: 37; 125: 21, 25, 59 – multififormium, Cortinarius 123: 4 – multipedata, Psathyrella 128: 26 – multivora, Phytophthora 125: 28, 69 – muricatus, Elaphomyces 124: 21; 130: 51, 52, 55, 64 – muscaria, Amanita 127: 33; 130: 55 – mutabilis, Tomentella 122: 6 – myceliosa. Ramaria 127: 4 – Mycena 126: 8; 128: 54 – Mycosphaerella 125: 58 – myosura, Baeospora 130: 53.

Naematocyclus 125: 43 – nana, Galerina 130: 53 – nanum, Geastrum 128: 14 – nanus, Pluteus 128: 16, 20 – nebularis, Clitocybe 130: 53 – neglecta, Otidea 128: 33 – nemecii, Sparassis 130: 64 – Neofabraea 125: 5, 60; 47, 48, 56 – neoformans, Cryptococcus 121: 13, 24; 129: 22 – neoformosa, Ramaria 123: 4 – neolycopersici, Oidium 125: 29 – nicotianae, Phy-

tophthora 125: 33; 129: 46, 47 – nidulans, Phyllotopsis 130: 64 – nidus–pici, Inonotus 126: 29 – niemelaei, Antrodiella 123: 22 – niger, Aspergillus 121: 14; 123: 51, 52 – nigricans, Phellinus 127: 41 – nigrolimitatus, Phellinus 123: 19 – nigrum, Epicoccum 125: 70; 129: 28 – nicholsonii, Humaria 122: 11 – nivale, Microdochium 125: 26 – nivea, Byssosclamyces 123: 49, 50 – nivea, Plasmopara 126: 21 – niveoglaucus, Aspergillus 123: 35 – nodorum, Phaeosphaeria 125: 26, 58 – nodorum, Septoria 122: 26 – nodorum, Stagonospora 125: 26, 58 – nordicum, Penicillium 123: 40, 41 – notatum, Penicillium 129: 43, 44 – novae–zelandiae, Penicillium 125: 53 – nucicola, Mycena 126: 10 – nudipes, Microglossum 125: 16 – nudum, Hydangium 124: 34 – nudus, Leucogaster 124: 15, 25, 34 – nummularia, Biscogniauxia 124: 20.

obliquus, Inonotus 124: 25; 126: 29; 127: 37, 41 – oblongum, Geoglossum 126: 13, 14 – obscura, Mollisia 124: 10 – obscura, Puccinia 126: 23 – obscuratus, Lactarius 124: 25; 130: 54 – obtusa, Clavaria 126: 13 – obtusum, Geoglossum 126: 13, 14 – obtusus, Cortinarius 130: 53 – occidentalis, Lachnellula 124: 21, 28 – occulta, Mycena 126: 10 – Octospora 122: 11 – ochracea, Ramaria 127: 5 – ochraceofulva, Lepiota 130: 64 – ochraceum, Steccherinum 124: 26; 130: 19, 54 – ochraceus, Aspergillus 123: 37, 51, 52; 125: 51 – ochroleuca, Russula 127: 33; 130: 51, 53 – ochroleuca, Tricharina 124: 23 – odora, Skeletocutis 123: 19, 22 – odoratum, Gloeophyllum 127: 33 – odoratus, Cortinarius 128: 2, 7, 10 – odoratus var. suavissimus, Cortinarius 128: 2, 10 – odoratus, Osmoporus 130: 51 – olida, Tilletia 126: 25 – olidus, Cortinarius 128: 4 – oligosporus, Rhizopus 125: 51 – olivacea, Catinella 124: 20 – olivacea, Russula 130: 8 – olivaceum, Microglossum 125: 62 – olivaceus, Hypochnus 122: 1, 2 – olivascens, Typhula 126: 15–17, 19 – omphalodes, Pyronema 127: 9 – onotica, Otidea 124: 22 – onychocola, Trichophyton 129: 32, 33 – ophioglossoides, Cordyceps 130: 52 – ophioglossoides, Elaphocordyceps 124: 21 – Orbilia 126: 28, 30 – orientalis, Issatchenkia 125: 64 – orirubens, Tricholoma 123: 4 – ornithogali, Urocystis 127: 45 – orontii, Golovinomyces 125: 35, 65; 129: 50, 51 – oryzae, Aspergillus 123: 49 – oryzae, Nigrospora 125: 51 – oryzae, Rhizopus 125: 51 – osmundicola, Mycena 126: 8 – Ossicaulis 129: 7 – ostoyae, Armillaria 130: 51 – ostreatus, Pleurotus 125: 19; 130: 55 – ovilla, Rhodocypha 124: 30 – ovina, Lasiosphaeria 124: 22 – Ovularia 125: 37 – oxycocci, Exobasidium 122: 18 – oxyriae, Puccinia 127: 45 – oxysporum, Fusarium 121: 13; 123: 37, 56; 125: 22; 129: 31, 32.

Paecilomyces 127: 39 – pallescens, Pluteus 128: 16 – pallida, Hygrophoropsis 124: 33 – pallida, Ramaria 124: 26 – palmivora, Phytophthora 125: 28 – palomari, Fuscoporia 123: 22 – paludosa, Trichophaea 124: 16, 23, 33 – pannocinctus, Gloeoporus 130: 50, 52, 54 – pannosa, Cotyldia 124: 24 – papaveracea, Crivellia 125: 59 – papaveris, Brachycladium 125: 59 – paradoxa, Schizopora 130: 54 – Paraperonospora 125: 37 – parasitica, Asterophora 124: 23 – parasitica, Cryptonectria 125: 4, 38 – parasiticus, Pseudoboletus 128: 51 – Parasola 130: 63 – parva, Emmonsia 121: 24 – parvannulatum, Cortinarius 130: 54 – parvisporum, Heterobasidium 125: 14 – paspali, Claviceps 125: 17 – pastoris, Komagataella 125: 63 – peckiana, Gymnoconia 127: 44 – peckii, Hydnellum 124: 15, 245, 35 – pectinatum, Geastrum 124: 24 – pelgrandis, Phytophthora 125: 33; 129: 46, 47 – pelliculosa, Candida 125: 64 – penarius, Hygrophorus 130: 52 – penetrans, Gymnopilus 130: 52, 53 – penicillatum, Brachycladium 125: 59 – Penicillium 121: 13; 123: 37, 40, 41, 43, 44, 51; 125: 25, 51, 59; 129: 36, 37, 56 – perennans, Neofabraea 129: 48 – perlatum, Lycoperdon 122: 24; 130: 52. 53 – perniciosa, My-

cogone 125: 19 – peronatus, Gymnopus 130: 51– 53 – Peronospora 125: 37 – persicolor, Microsporium 123: 33, 34; 129: 32, 33 – persistens var. cerinthes-agropyrina, Puccinia 122: 31 – pes-caprae, Scutigera 124: 26 – petiginosa, Inocybe 130: 54 – Peziza 124: 17; 127: 9; 130: 33, 36, 63 – peziza, Nectria 124: 22 – Phaeosphaeria 125: 58 – phalloides, Amanita 124: 23 – phillipsii, Melanotus 124: 25 – Phlegmacium 123: 7; 126: 1, 4; 128: 2; 130: 10 – Pholiota 125: 2, 11 – Phoma 125: 37, 59; 126: 41 – Phomopsis 125: 45, 48; 129: 17, 18 – Phragmidium 125: 37 – phyllogena, Peziza 124: 22 – phyllophila, Clitocybe 130: 53 – Phyllosticta 125: 37 – Phytophthora 123: 42, 43; 125: 3, 28, 33; 129: 41, 42, 46, 47 – picbaueri, Urocystis 127: 45 – piceae, Cucurbitaria 129: 48, 49 – piceus, Gymnopilus 125: 61; 127: 34 – pilati, Scutellinia 124: 23 – pilatii, Phlellinus 127: 41 – Piloderma 125: 68 – piluliferum, Botryotrichum 125: 5, 55, 57 – piluliferum, Chaetomium 125: 57 – piluliformis, Psathyrella 130: 51, 54 – Pindara 124: 31 – pini, Dothiostroma 123: 55; 125: 33; 129: 18 – pini, Mycosphaerella 123: 55 – pini, Phellinus 127: 33, 41 – pinicola, Fomitopsis 125: 5, 61; 127: 33, 34; 130: 52, 55 – piperatus, Chalchiporus 127: 33 – Pisolithus 124: 34 – Pistillaria 126: 14 – Pityrosporum 127: 39 – placenta, Rhodonia 123: 19 – plana, Camarops 130: 47 – platypus, Lyophyllum 130: 53 – plautus, Pluteus 130: 12, 16 – pleurotica, Trichoderma 125: 19 – pleurotum, Trichoderma 125: 19 – Pleurotus 122: 26 – Plicaria 130: 33, 36 – Plicariella 130: 36 – plicatilis, Parasola 130: 52 – plurivora, Phytophthora 123: 42, 43; 125: 28, 69; 129: 41, 42 – Pluteus 128: 16, 20; 130: 12, 18 – poae, Fusarium 125: 22, 44, 59; 129: 31, 32 – podospilus, Pluteus 124: 26 – poikilochromus, Boletus 122: 24 – polemonii, Puccinia 127: 45 – polifoliae, Mycosphaerella 122: 17 – poliocnemis, Pluteus 130: 16 – polonica, Phytophthora 125: 28 – polygona, Peronospora 129: 50, 51 – polygramma, Mycena 130: 53–55 – polymorpha, Hansenua 125: 63 – polymorpha, Ogataea 125: 63 – polymorpha, Xylaria 130: 53 – polymorphus, Debaryomyces 125: 64 – polymorphus, Schwanniomyces 125: 64 – polyspora, Sarcoporia 122: 16, 17, 4. str. obálky (bar. foto); 123: 19, 22 – polyspora, Vanderwaltozyma 125: 64 – polysporum, Trichoderma 121: 14 – polysporus, Kluyveromyces 125: 64 – popinalis, Rhodocybe 124: 34 – poriaeformis, Resupinatus 130: 51 – porphyreus, Hypomyces 128: 22–28, str. obálky, (bar. foto) – portentosum, Scytinostroma 130: 45 – potentillae, Phragmidium 126: 21 – Pouzarella 128: 22, 26–28 – pouzarii, Geastrum 128: 14 – pouzarii, Rigidoporus 123: 22 – pozzii, Puccinia 127: 45 – pragensis, Typhula 126: 29 – prasinus, Cortinarius 123: 4; 128: 5–7 – prasinus var. joguetii, Cortinarius 128: 2, 10 – prasinus var. odoratus, Cortinarius 128: 2, 7, 10 – pre-mnophila, Neobulgaria 124: 15, 22, 29, 34 – proliferans, Aspergillus 123: 35 – proliferatum, Fusarium 125: 45; 129: 31, 32 – prona, Psathyrella 130: 52 – Propolis 125: 4, 43 – protea, Smardaea 124: 16, 23, 32, 35 – pruinatus, Xerocomellus 128: 51 – pruinatus, Xerocomus 130: 54 – psammopus, Tricholoma 130: 51, 55 – pastoris, Pichia 125: 63 – pseudacaciae, Erysiphe 125: 52 – pseudacaciae, Microsphaera 125: 52 – pseudoalbidus, Hymenoscyphus 123: 31; 125: 3, 30, 40, 54; 129: 29 – Pseudoboletus 128: 51 – pseudogregaria, Trichophaea 124: 31 – Pseudogymnoascus 125: 21 – Pseudoidium 125: 56 – Pseudombrophila 124: 31 – pseudoplacenta, Ceriporiopsis 123: 22 – pseudoradiata, Coprinopsis 124: 24 – pseudoscaber, Porphyrellus 130: 52 – pseudoscabrum, Leccinum 128: 51 – pteridina, Hyaloscypha 124: 11 – puberula, Pistillaria 126: 13, 14 – Puccinia 122: 25; 125: 37 – Pucciniastrum 125: 37 – pudens, Xerula 130: 63 – pulchella, Propolis 125: 43 – pulchellum, Tulostoma 128: 14 – pullulans,

Aureobasidium 125: 45, 48; 129: 26 – pullulans, Guehomyces 125: 63 – pullulans, Trichosporon 125: 63 – pulmonarius, Pleurotus 124: 26; 125: 19; 130: 54 – pulverulentus, Boletus 124: 24 – Pulvinula 122: 9, 11, 14 – punctata, Puccinia 126: 24 – punctatus, Phellinus 124: 26 – punicea, Tomentella 122: 1, 2, 5, 6, 9 – pura, Mycena 130: 51, 54 – purpurascens, Epicoccum 125: 26 – purpurea, Claviceps 125: 2, 17; 126: 41, 42 – purpurea var. spartinae, Claviceps 125: 17 – purpurea, Smardaea 124: 32 – pusilla, Tarzetta 124: 23, 32 – pusilla, Volvariella 124: 27 – pustulatus, Hygrophorus 130: 51–53 – putida, Tephrocybe 124: 15, 35 – putidum, Lyophyllum 124: 25 – Pyrenophora 125: 58, 70 – pyriforme, Stegonosporium 129: 28 – pyrotricha, Lacrymaria 130: 50, 54 – pythiophila, Sclerophoma 129: 28 – Pythium 121: 11; 125: 29; 129: 41, 42.

quaternata, Eutypella 123: 46 – queletii, Boletus 123: 4; 128: 4 – queletii, Russula 130: 8 – quercina, Daedalea 130: 54 – quercina, Libertella 123: 46 – querciramuli, Mycena 126: 10 – quietus, Lactarius 130: 2, 54 – quisqualis, Ampelomyces 123: 52, 53; 125: 5, 65 – quisquiliaris, Clavaria 126: 13 – quisquiliaris, Pistillaria 126: 13, 14 – quisquiliaris, Typhula 126: 12–19, 4. str. obálky (bar. foto) – quisquiliaris var. inflata, Typhula 126: 15.

rachodes, Chlorophyllum 130: 53, 54 – radiatus, Inonotus 124: 25; 130: 54, 55 – radiicans, Boletus 130: 2 – radicellata, Clitocybe 124: 24 – radula, Hyphoderma 130: 51, 52 – Ramaria 127: 6 – Ramariopsis 127: 5 – ramealis, Mollisia 124: 7, 10, 15 – ramorum, Phytophthora 123: 42, 43; 125: 69; 129: 41, 42 – Ramsbottomia 124: 28 – Ramularia 125: 37 – rancidum, Lyophyllum 124: 25 – rapaceus, Cortinarius 123: 4 – reesei, Trichoderma 121: 14, 15 – regius, Boletus 124: 15, 24, 35, 39 – regius, Butyriboletus 130: 64 – rehsteineri, Hymenogaster 124: 24 – rennyi, Oligoporus 123: 19 – repanda, Biscogniauxia 127: 34 – repandum, Hydnum 130: 51, 55 – reptans, Novosieversia 127: 44 – resinaceum, Ganoderma 123: 19; 130: 50, 54 – resinaria, Lachnellula 124: 21 – resinotum, Ischnoderma 130: 52 – reticulatus, Boletus 124: 24 – Rhizoctonia 121: 11; 125: 59 – Rhizopogon 130: 26, 27 – Rhizopus 123: 37; 125: 59 – rhodoleuca, Clitocybe 123: 8 – rhodoleuca, Lepista 123: 8 – rhodoleuca, Propolis 125: 43 – rhodoleucus, Agaricus 123: 8 – rhodoleucus, Leucopaxillus 123: 8–14, 1. str. obálky (bar. foto), 3. str. obálky (bar. foto) – rhodopoda, Russula 130: 63 – rhodopurpureus, Boletus 122: 24 – rhodopus, Russula 130: 63 – rhodosanguineus, Boletus 122: 24 – Rhodotorula 123: 27 – rhodoxanthus, Boletus 124: 15, 24, 35, 39 – rhodoxanthus, Phylloporus 124: 15, 26, 35 – Rhytisma 122: 20 – rickii, Marcelleina 124: 22 – rigens, Stereum 127: 17 – rimosia, Inocybe 130: 2 – ringens, Panellus 130: 64 – rivicola, Psilopezia 124: 33 – rivicola, Thecotheus 124: 23, 33, 40 – Robillarda 125: 37 – romagnesiana, Mycena 130: 64 – rosacearum, Phytophthora 125: 28 – rosea, Clonostachys 125: 57 – rosea f. rosea, Clonostachys 125: 45, 55 – rosea, Fomitopsis 123: 19 – rosea, Mycena 130: 55 – roseogriseus, Boletus 128: 51 – rubella, Ramaria 124: 26 – rubellus, Xerocomus 122: 24 – rubescens, Amanita 127: 33; 130: 53, 55 – rubescens f. annulosulphurea, Amanita 124: 23 – rubiginosa, Tomentella 122: 1, 2, 4, 6 – rubra var. erubescens, Cheilymenia 124: 28 – rubromarginata, Mycena 130: 64 – rubrum, Eurotium 125: 51 – rubrum, Trichophyton 123: 29, 33, 34; 129: 20, 54 – ruebsaamenii, Puccinia 127: 45 – rufa, Hygrophoropsis 124: 24, 33 – rufescens, Hydnum 130: 51 – rufescens, Lachnum 124: 21 – rufescens, Microglossum 125: 16 – rufofusca, Ciboria 124: 20 – rufoolivaceus, Cortinarius 123: 4; 128: 4 – rufus, Lactarius 130: 53 – rugosum, Stereum 130: 51,

54 – *Russula* 124: 23; 125: 2, 10; 128: 23 – *russula*, *Hygrophorus* 124: 24 – *rustica*, *Octospora* 124: 22 – *rutilans*, *Neottiella* 124: 29 – *rutilans*, *Tricholomopsis* 122: 24; 124: 27; 130: 52.

sacchariolens, *Hebeloma* 128: 7; 130: 64 – *salmonifolius*, *Leucopaxillus* 123: 10 – *salor*, *Cortinarius* 123: 6 – *sanguineus*, *Cortinarius* 124: 24 – *sanguinolenta*, *Mycena* 130: 53, 64 – *sanguinolentum* var. *sanguinolentum*, *Stereum* 127: 17 – *sanguinolentum*, *Stereum* 126: 40; 127: 14–17, 4. str. obálky (bar. foto); 130: 53 – *sapinea*, *Diplodia* 129: 28 – *saponaceum*, *Tricholoma* 124: 27; 130: 52, 54 – *sarcoides*, *Ascocoryne* 130: 53 – *sardonina*, *Russula* 127: 33 – *satanas*, *Boletus* 123: 4; 128: 4; 30: 1–4, 1. strana obálky (bar. foto) – *satur*, *Pluteus* 128: 16, 20 – *scabrosa*, *Scabropezia* 124: 23 – *scabrum*, *Leccinum* 130: 64 – *Schizophyllum* 122: 26 – *schizospora*, *Barlaea* 127: 9 – *schizospora*, *Ciliaria* 127: 9 – *schizospora*, *Peziza* 127: 9 – *schmidelii*, *Gastrum* 128: 14 – *schweinitzii*, *Phaeolus* 130: 53 – *scioides*, *Tricholoma* 124: 27 – *scirpi*, *Fusarium* 129: 31, 32 – *Sclerotinia* 121: 11 – *sclerotioniger*, *Aspergillus* 123: 40, 41 – *sclerotiorum*, *Sclerotinia* 125: 55 – *scolecina*, *Alnicola* 128: 26 – *Scopulariopsis* 127: 39 – *scotica*, *Tarsetta* 124: 23, 32, 33 – *Scutellinia* 127: 12 – *scutula*, *Hymenoscyphus* 124: 21 – *semeniperda*, *Pyrenophora* 125: 70 – *semibulbosus*, *Pluteus* 124: 26; 130: 12, 14 – *semiimmersa*, *Sepultariella* 124: 23 – *seminuda*, *Cystolepiota* 130: 54 – *semotus*, *Agaricus* 124: 23 – *senecionis*, *Pirottaea* 124: 7, 11, 12, 15 – *sepiaria*, *Peziza* 124: 22, 30 – *sepiarium*, *Gloeophyllum* 130: 51, 52 – *Septoria* 125: 26, 37; 126: 29, 30 – *septosporum*, *Dothistroma* 123: 55; 125: 33 – *serendipita*, *Phytophthora* 125: 33; 129: 46, 47 – *serialiformis*, *Antrodia* 123: 22 – *serialis*, *Antrodia* 125: 61; 127: 33; 130: 51 – *sericeomollis*, *Oligoporus* 123: 19 – *sericeomollis*, *Postia* 127: 34 – *serifluus*, *Lactarius* 130: 52 – *serpens*, *Geniculosporium* 125: 48 – *serpula*, *Antrodiella* 130: 51, 53, 55 – *sexdecimsporus*, *Coprotus* 124: 21 – *shimekiana*, *Comatricha* 121: 29 – *shimekii*, *Javaria* 121: 29 – *shimekii*, *Mellanopsamma* 121: 29 – *sieversiae* subsp. *tatrensis*, *Puccinia* 127: 44 – *silvaticus*, *Coprinus* 130: 63 – *silvicola*, *Agaricus* 124: 23 – *silvicola*, *Candida* 125: 63 – *silvicola*, *Helvella* 128: 33 – *silvicola*, *Otidea* 128: 33 – *silvicola*, *Wynnella* 128: 32–35 – *silvicola*, *Wynnella* 128: 3. str. obálky (bar. foto) – *simile*, *Geoglossum* 125: 16; 129: 1–3; 1. str. obálky (bar. foto) – *simplex*, *Gastrosporium* 128: 14 – *smardae*, *Tomentella* 127: 17 – *smardae*, *Trechinothus* 127: 17, 18 – *Smardae* 124: 32 – *smithii*, *Stemonitis* 121: 29 – *solani*, *Fusarium* 121: 13; 129: 31, 32 – *solani*, *Rhizoctonia* 121: 121: 13; 125: 55 – *solis-occasus*, *Cortinarius* 121: 1–5, 52, 1. a 3. strana obálky (bar. foto) – *solitaria*, *Amanita* 123: 4; 130: 2 – *solitaria*, *Helvella* 124: 21 – *sordida*, *Phanerochaete* 130: 51 – *sordida*, *Sphaerospora* 127: 9 – *sorokiniana*, *Bipolaris* 125: 26, 55 – *Sowerbyella* 122: 11, 28 – *spadicea*, *Psathyrella* 130: 54 – *spadiceus*, *Hypomyces* 128: 23 – *sparsa*, *Peronospora* 129: 50, 51 – *speluncensis*, *Aspergillus* 125: 20 – *Sphacelia* 125: 17 – *sphaerospermum*, *Cladosporium* 123: 49, 50; 125: 51 – *Sphaerospora* 127: 12 – *Sphaerosporella* 127: 12 – *Sphaerotheca* 125: 37 – *sphagnetii*, *Lactarius* 130: 53 – *spinosa*, *Eutypa* 124: 28 – *splendidissima*, *Haasiella* 130: 46 – *spongiosipes*, *Hydnellum* 123: 4 – *sporotrichioides*, *Fusarium* 125: 51; 129: 31, 32 – *sporulosum*, *Trichoderma* 121: 14 – *spurcata*, *Tarsetta* 124: 32 – *squamosa*, *Stropharia* 130: 52, 53 – *squarrosa*, *Pholiota* 130: 53, 55 – *Stagonospora* 125: 26 – *stellae*, *Skeletocutis* 123: 19, 22 – *stella-maris*, *Emericella* 125: 20 – *Stemphylium* 125: 22, 25 – *stephanocystis*, *Strobilurus* 124: 26 – *Stereum* 122: 26; 127: 17 – *steynii*, *Aspergillus* 123: 40, 41 – *stigma*, *Diatrype* 123: 46 – *stillatus*, *Dacrymyces* 125: 61; 130: 51 – *stipitidis*, *Pichia* 125:

64 – stipitis, Scheffersomyces 125: 64 – stiptica, Postia 130: 51 – stolonifer var. stolonifer, Rhizopus 123: 51, 52 – striatum, Geastrum 130: 45 – stricta var. alba, Clavaria 127: 1 – stricta, Ramaria 127: 4; 130: 52 – stricta var. concolor, Ramaria 127: 6 – strictum, Acremonium 125: 45 – strigosissimum, Entoloma 128: 26 – strobilaceus, Strobilomyces 124: 26; 130: 52 – strobiliformis, Amanita 130: 2 – strobilina, Propolis 125: 43 – subappendiculatus, Boletus 130: 64 – subappendiculatus, Butyriboletus 130: 64 – subcaesia, Postia 124: 26 – subcaulescens, Lentaria 127: 4 – subcretaceus, Leucoagaricus 122: 24 – subcylindrosporus, Coprotus 124: 21 – subdulcis, Lactarius 130: 51 – subferrugineus, Hymenoscyphus 124: 13 – subglutinans, Fusarium 129: 31, 32 – subhygrophanus, Cortinarius 126: 4 – sublateritium, Hypholoma 130: 52 – sublevis, Uromyces 127: 45 – submembranacea, Amanita 124: 23; 130: 51 – subodora, Skeletocutis 123: 22 – subprolata, Boubovia 122: 11, 12 – subrosella, Clitocybe 123: 11 – subrubiginosa, Tomentella 122: 4, 6 – subtilissima, Lachnellula 124: 21, 28 – subtomentosus, Stereum 130: 54 – subtruncicola, Clitocybe 129: 5 – subvermispora, Gelatoporia 123: 19 – subviolacea, Peziza 124: 30 – succosa, Peziza 122: 13; 124: 22 – suecica, Ramaria 127: 5 – sulphurescens, Tricholoma 124: 16, 27, 34, 35 – sulphureum, Belonidium 124: 20 – sulphureum, Tricholoma 124: 27; 130: 53 – sulphureus, Laetiporus 124: 25 – sundstroemii, Exobasidium 122: 17, 19 – swartzii, Rickenella 124: 26 – sydowii, Aspergillus 123: 51, 52 – syringae, Phytrophthora 125: 28.–

tabacina, Pseudochaete 124: 26 – tabidus, Lactarius 130: 53 – taiwanense, Gloeophyllum 123: 22 – taiwania, Sphaerospora 127: 12, 13 – Tapinella 128: 51 – tasmanica, Gyromitra 122: 24 – tatrensis, Puccinia 127: 44 – Telamonia 121: 1 – tenebrosus, Lyophyllum 130: 53 – teres, Pyrenophora 125: 3, 27 – teres f. maculata, Pyrenophora 125: 27 – teres f. teres, Pyrenophora 125: 27 – terpsichores, Cortinarius 123: 4; 130: 9 – terrestre, Trichophyton 123: 33, 34 – terrestris, Pindara 124: 15, 22, 31, 34 – terreum, Tricholoma 130: 52 – terreus, Aspergillus 123: 37 – Thamnidium 125: 21 – Thecotheus 124: 33 – theioleuca, Pseudombrophila 124: 22 – thermotolerans, Kluyveromyces 125: 63 – thermotolerans, Lachancea 125: 63 – thesauricus, Aspergillus 125: 20 – thesii, Puccinia 126: 20, 24, 26 – thlaspeos, Tecaphora 127: 45 – thuringiense, Trichophyton 123: 34 – tiliae, Apiognomonia 129: 28 – todei, Mitrula 126: 16, 17, 19 – Tomentella 122: 1, 4, 5, 10 – tomentosa, Onnia 124: 25 – tonsurans, Trichophyton 123: 33, 34 – torminosus, Lactarius 128: 23 – torulosus, Phellinus 123: 19 – torvus, Cortinarius 124: 24; 130: 53 – trachycarpa, Curryella 130: 34 – trachycarpa, Detonia 130: 34 – trachycarpa, Galactinia 130: 34 – trachycarpa, Peziza 130: 33 – trachycarpa, Plicaria 130: 33–38. 34 (bar. foto) – trachycarpa, Plicariella 130: 34–36 – Trametes 122: 26 – transmutans, Parmastomyces 122: 16 – Trechinothus 127: 17 – trechispora, Eusphaerospora 127: 12 – trechispora, Sphaerospora 127: 12 – tremellosus, Merulius 130: 52 – tremulae, Phellinus 127: 41 – Trichoderma 121: 9–21, 26; 123: 37, 45; 125: 2, 19, 22, 24, 55, 57 – Trichophaea 124: 33 – Trichophaeopsis 124: 33 – Trichophyton 123: 27, 29, 33, 34 – tricinctum, Fusarium 125: 22 – tridentinus subsp. landkammeri, Boletinus 126: 28 – trifidum, Verticicladium 125: 15 – triscopa, Galerina 130: 53 – tritici, Septoria 125: 58 – tritici, Zymoseptoria 125: 26 – tritici-repentis, Drechslera 125: 26, 58; 129: 30 – tritici-repentis, Pyrenophora 125: 26, 58; 129: 30, 31 – truncicola, Agaricus 129: 5 – truncicola, Clitocybe 129: 4–8; 3. str. obálky (bar. foto), 4. str. obálky (2× batevné foto) – truncicola, Clitocybe 130: 39 – truncorum, Vibrissea 124:

15, 23, 35 tubaeformis, Craterellus 124: 24; 130: 63 – tuberculatum, Ulocladium 125: 51 – tuberculosus, Haploporus 123: 19 – tuberosa, Dumontinia 124: 21 – tubulina, Camarops 125: 61; 127: 32, 34, 36 – tulasnei, Hydnotria 124: 21 – turci, Russula 130: 54 – tylicolor, Lyophyllum 130: 50, 53 – Typhula 126: 14, 15, 19 – Tyromyces 126: 38.

udagawae, Aspergillus 129: 25 – udagawae, Neosartorya 123: 44, 45; 125: 53 – uliginosum, Geoglossum 124: 21; 125: 16; 129: 1–3 – Ulocladium 125: 51 – umbellatus, Polyporus 124: 17, 22; 127: 38; 128: 4 – umbilicatum, Phaeohelotium 124: 13 – umbratile, Geoglossum 130: 52 – umbrina, Psathyrella 130: 54 – umbrinospora, Tomentella 122: 1, 4, 6, 9 – umbrosus, Pluteus 130: 46 – uncialis, Typhula 126: 15, 16, 19 – undulata, Rhizina 127: 9; 130: 35 – undulata, Russula 130: 54 – urceolatum, Stigmatolemma 130: 55 – Uromyces 125: 37 – ursinus, Lentiniellus 124: 15, 25, 35 – ustale, Tricholoma 124: 27 – ustus, Aspergillus 123: 43, 44, 51, 22 – utilis, Candida 125: 63.

vaccinii, Microspora 122: 17 – vaccinii, Synchronium 122: 17 – vagneri, Peziza 124: 15, 22, 30, 34 – varicolor, Cortinarius 130: 8 – varicolor, Leccinum 122: 24; 130: 64 – velicopia, Cortinarius 130: 5–11, 4. strana obálky (2 bar. foto) – velutipes, Flammulina 125: 29 – venusta, Rutstroemia 127: 41 – venustissima, Haasiella 130: 46 – veraprilis, Cortinarius 126: 4 – verbasci, Uromyces 126: 25 – vermiphila, Boubovia 122: 11, 12 – veronicarum, Puccinia 126: 20, 24, 26 – verrucaria, Myrothecium 125: 55 – verrucisporus, Saccobolus 124: 23 – verrucosum, Penicillium 123: 40 – verruculosus, Uromyces 126: 25 – versatile, Entoloma 130: 50, 54 – versicolor, Propolis 130: 55 – versicolor, Aspergillus 123: 37, 43, 44, 51, 52 – versicolor, „Helotium“ 124: 11 – versicolor, Trametes 130: 51–53 – versipelle, Leccinum 124: 25; 130: 55 – verticillioides, Fusarium 123: 56 – Verticillium 128: 23 – vesiculosa, Peziza 124: 22 – vibratilis, Cortinarius 124: 24 – villosulus, Rhizopogon 130: 26–32, 30 (bar. foto) – villosulus f. parksii, Rhizopogon 130: 28 – vini, Candida 125: 63 – vinicolor, Rhizopogon 130: 27, 28 – vinosum, Microbotryum 127: 45 – violacea, Ombrophila 124: 22 – violaceofulvus, Panellus 124: 16 – violaceum, Microbotryum 126: 25 – violascens, Bankera 124: 24 – virens, Trichoderma 121: 10, 11, 13, 14 – virescens, Russula 124: 26 – virginea, Hygrocybe 130: 52 – viride, Geoglossum 129: 1 – viride, Microglossum 125: 16; 126: 14; 128: 29–31, 4. str. obálky (bar. foto) – viridinutans, Aspergillus 123: 44, 45; 129: 24, 25 – viridis, Ascobolus 124: 20 – viridis, Propolis 125: 43 – viscida, Russula 130: 8 – viscidus, Suillus 124: 26 – vitellinus, Bolbitius 130: 54 – viticola, Phellinus 125: 61 – vitilis, Mycena 130: 52–55 – vitreus, Physisporinus 124: 26 – vulgare, Auriscalpium 124: 24; 130: 52 – vulgaris, Rhizopogon 130: 26, 27 – vulpinae, Puccinia 126: 23.

westerdijkiae, Aspergillus 123: 40, 41 – Wilcoxina 125: 68 – winteri, Coprotus 124: 15, 21, 28 – woolhopensis, Ascozonus 124: 20 – wyomingensis, Aspergillus 129: 25.

xantha, Amyloporia 130: 51 – xanthii, Podosphaera 123: 52, 53; 129: 51, 52 – xanthophylla, Lepiota 130: 64 – xanthostigma, Orbilia 124: 22 – xanthotrix, Coprinus 122: 12 – Xerocomellus 128: 51 – Xerula 130: 63 – Xylaria 122: 26 – xylosa, Pterozyma 125: 63 – xylosa, Pichia 125: 63.

yallundae, Oculimacula 125: 34; 129: 45, 46.

zeae, Gibberella 125: 26 – zephirus, Mycena 130: 53, 54 – zonatum, Melanconium 129: 28 – zvarae, Russula 128: 4.

Fotografie na přední straně:

Palečka zrzavá – *Tulostoma fulvellum*. Vlčnov, PR Kovářův žleb, 8. 3. 2015 foto R. Maňák (k článku na str. 43).

MYKOLOGICKÉ LISTY č. 131 – Časopis České vědecké společnosti pro mykologii, Praha. – Vycházejí 3× ročně v nepravidelných lhůtách a rozsahu. – Číslo sestavil a k tisku připravil dr. V. Antonín (Moravské zemské muzeum v Brně, botanické odd., Zelný trh 6, 659 37 Brno; vantonin@mzm.cz). Vyšlo v září 2015.

Redakční rada: dr. V. Antonín, CSc., Mgr. D. Dvořák, dr. J. Holec, dr. F. Kotlaba, CSc., dr. L. Marvanová, CSc., dr. D. Novotný, PhD. a prom. biol. Z. Pouzar, CSc.

Internetová adresa: www.czechmycology.org.

Tisk: Moravské zemské muzeum, Zelný trh 6, 659 37 Brno.

Administraci zajišťuje ČVSM, P. O. Box 106, 111 21 Praha 1 – sem, prosím, hlaste veškeré změny adresy, objednávky a záležitosti týkající se předplatného. Předplatné na rok 2015 je pro členy ČVSM zahrnuto v členském příspěvku; pro nečleny činí 300,- Kč.

Časopis je zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 20642 a je vydáván s finanční podporou Akademie věd ČR.

ISSN 1213-5887

Hvězdočka Pouzarova – *Geastrum pouzarii*. Praha-Jinonice, PR Prokopské údolí, Černá skála, jižně orientovaná stráň s řídkou stepní vegetací, 16. 3. 2009 foto M. Kříž (nedokladováno; k článku na str. 10).

Hvězdočka Pouzarova – *Geastrum pouzarii*. Korozluky, NPP Jánský vrch, na výslunném místě s porostem kavylů na jz. stráni s mladšími jasanými, usychajícími akátami, borovicemi a růžemi šípko-vými, 10. 5. 2014 leg. et det. M. Kříž (PRM 933898). Foto M. Kříž (k článku na str. 10).